

Opracowanie

Stanisław Jadczak, Danuta Wowczeniuk, Krzysztof Iwaniuk

Fotografie

Stanisław Jadczak, Jerzy Sowa, Mariusz Stasiak, archiwum Urzędu Gminy Terespol
i jednostek organizacyjnych, archiwa OSP

ISBN 978-83-8748-499-6

Wydawca

Oficina Wydawnicza Dziennikarzy „Express Press”
na zlecenie Urzędu Gminy Terespol

Druk

„Comernet” Lublin

Wydaje się że to nie dużo, ale podsumowując ten okres odtworzenie samorządu w III RP zmieniło oblicze naszej gminy. Przez ostatnie 25 lat wspólnie dokonaliśmy skoku cywilizacyjnego w infrastrukturze komunalnej i społecznej, a otwarcie na inwestycje zewnętrzne przysporzyło znaczącego wzrostu dochodów i uplasowało naszą jednostkę w czołówce rankingów ogólnopolskich. Wynika z nich, że doganiając przegoniliśmy, a w zrównoważonym rozwoju w swojej kategorii, na 1600 gmin wiejskich w Polsce w 2017 roku zajmujemy 54 miejsce. To był najlepszy czas w całej historii naszych ziem dla przyspieszonego rozwoju i poprawy warunków życia mieszkańców. Można powiedzieć, że przez ten czas tak naprawdę uwierzyliśmy w samorząd, pokazaliśmy, że z najgorszej gminy w ówczesnym województwie białkopolskim staliśmy się jednymi z najlepszych w Polsce!

Wszystkie te działania były możliwe wyłącznie dzięki wzajemnej współpracy wszystkich związanych na przestrzeni ostatnich 25 lat z samorządem gminy Terespol oraz stabilności i ciągłości władzy samorządowej.

Dziękuję wszystkim za zaufanie. To właśnie dzięki wzajemnej życzliwości naszych mieszkańców, radnych, pracowników i wszystkich ludzi dobrej woli, którzy na przestrzeni tego ćwierćwiecza byli częścią naszego samorządu dzisiaj możemy śmiało patrzeć w przyszłość i być naprawdę dumni z naszej „Małej Ojczyzny”.

Dziękując Państwu za 25 lat wspólnej pracy, pozostaję w przekonaniu, że wszystko co najlepsze jeszcze przed nami.

A handwritten signature in dark ink, which appears to read 'Wójt Gminy Terespol Krzysztof Iwanuk'.

Wójt Gminy Terespol Krzysztof Iwanuk

Na przełomie kwietnia i maja 1991 roku przeprowadzono kolejne konsultacje społeczne w sprawie rozdzielenia samorządów miasta i gminy Terespol. Biorąc pod uwagę rezultaty konsultacji Rada Miasta i Gminy Terespol podjęła 29 maja 1991 roku uchwałę o rozdzieleniu wspólnych dla miasta i gminy organów samorządowych (14 głosów „za”, 3 „przeciw”, 1 wstrzymujący się).

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 września 1991 roku „w sprawie podziału lub połączenia niektórych miast i gmin, w których dotychczas działały wspólne organy oraz zmiany i ustalenia ich nazw i siedzib”, dokonano podziału wspólnych organów działających w miastach i sąsiadujących z nimi gminach oraz ustalono nazwy gmin i siedziby ich władz.

W załączniku nr 1 do w/w rozporządzenia wymienianym gminy po podziale wspólnych organów wymieniono w województwie białskopodlaskim: Miasto Terespol z siedzibą władz w Terespole oraz Gminę Terespol z siedzibą władz gminy w Terespole. Rozporządzenie tej treści, opatrzone pieczęcią „Rada Ministrów”, podpisał prezes Rady Ministrów Jan Krzysztof Bielecki.

Pierwsza historyczna sesja samodzielnej Rady Gminy Terespol odbyła się 28 lutego w świetlicy wiejskiej w Łobaczewie Małym. Głównym punk-

tem programu obrad był wybór władz gminnych: Rady Gminy i Zarządu Gminy.

Przewodniczącym Rady Gminy wybrany został radny Mieczysław Romaniuk, wówczas dyrektor Zespołu Szkół Kolejowych w Małaszewiczach,

Pierwsza historyczna sesja Rady Gminy samodzielnej gminy Terespol w świetlicy w Łobaczewie Małym. Obrady prowadził Mieczysław Romaniuk

a wójtem gminy Krzysztof Iwaniuk, ówczesny burmistrz miasta i gminy Terespol. Zarząd Gminy rozpoczął urzędowanie przy ul. Wojska Polskiego 47 w Terespole, w budynku, w którym urzędował Zarząd Gminy Kobylany (w latach 1954-74 Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Błotkowie). Do 2013 roku ze względu na trudne warunki lokalowe posiedzenia Rady Gminy odbywały się w różnych miejscach, w szkołach, świetlicach, w ośrodku kultury. Rada Gminy była w zasadzie bezdomna. Stąd zrodziła się koncepcja wybudowania nowej siedziby władz gminy, budynku administracyjnego tworzącego zaczątek nowego Centrum Gminy Terespol.

Realizując wieloletni plan inwestycyjny przyjęty w Strategii Rozwoju Gminy Terespol do 2020 roku, po zakończeniu budowy dróg przystąpiono do budowy nowego budynku administracyjnego gminy. 7 października 2010 roku wójt gminy Krzysztof Iwaniuk podpisał z prezesem Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „Budomex” Eugeniuszem Izdebskim umowę na wybudowanie obiektu o powierzchni użytkowej 2605 m² za kwotę 8 215 000 zł.

Budynek otwarto 25 maja 2013 roku. Honorowym gościem uroczystości była Karolina Kaczorowska - wdowa po ostatnim Prezydencie II Rzeczypospolitej Ryszardzie Kaczorowskim.

Budynek Urzędu Gminy przy ul. Wojska Polskiego 47 w Terespolu

Posiedzenie Rady Gminy w Zespole Szkół Kolejowych w Makuszewicach

Kierownictwo gminy w 1992 roku, od lewej: Bogdan Daniuk - sekretarz gminy, Wiesława Szymańska - skarbnik gminy, Krzysztof Iwanik - wójt gminy Terespol

Obrazy Rady Gminy w Gminnym Ośrodku Kultury w Koroszczynie

Prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego uhonorowano nadając Jego imię placowi, przy którym stoi nowy budynek Urzędu Gminy, oraz odsłaniając tablicę umieszczoną na frontonie tego budynku. Przecięcia wstęgi dokonali: małżonka śp. R Kaczorowskiego Karolina Kaczorowska, wójt gminy Terespol Krzysztof Iwanluk oraz przewodniczący Rady Gminy Mieczysław Romaniuk.

W momencie oddania do użytku nowego budynku administracyjnego w Kobylanach, od 1 stycznia 2014 roku zarówno Rada Gminy jak i Urząd mogą w końcu funkcjonować w godnych warunkach. Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 lipca 2013 roku w sprawie ustalenia granic niektórych gmin i miast, nadania niektórym miejscowościom statusu miasta oraz zmiany siedziby władz gminy z dniem 1 stycznia 2014 roku „w województwie lubelskim, w powiecie białskim zmienia się siedzibę władz gminy Terespol z Terespoła na Kobylany”.

Dzisiaj po 25 latach funkcjonowania siedziba władz gminy Terespol mieści się w budynku przy Placu Ryszarda Kaczorowskiego 1 w Kobylanach.

W poprzedniej siedzibie Urzędu Gminy pozostał Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Terespolu.

Nową siedzibę UG zbudowano w Kobylanach, jako pierwszy obiekt nowego centrum gminy Terespol

W uroczystości otwarcia nowej siedziby Urzędu Gminy wzięła udział Karolina Kaczorowska (w środku)

Rada Gminy w nowym lokalu przy placu R. Kaczorowskiego w Kobylanach

Kadencja 1990 - 1992 - Rada Miasta i Gminy Terespol

(jeszcze razem)

Zarząd Gminy

Iwaniuk Krzysztof - burmistrz Miasta i Gminy Terespol
Jurek Wiesław, Kaliszuk Jan, Tarasiuk Antoni

Radni

Danieluk Stefan - przewodniczący Rady Miasta Terespol, Barszczewski Marian, Dziel Maria, Demidowicz Tadeusz, Demczuk Marian, Dajda Tadeusz, Iwaniuk Krzysztof, Jaroszuk Stanisław, Jurek Wiesław, Kowalik Bożena, Kwiatkowski Andrzej, Krymski Jan, Krzyżanowski Jan, Kaliszuk Jan, Makarewicz Wiesław, Markowski Zygmunt, Polkowski Jan, Romaniuk Mieczysław, Tarasiuk Antoni, Weremczuk Jerzy, Witkowicz Kazimierz, Zięba Genowefa

Radni I kadencji Rady Gminy (1990-1996)

Kadencja 1992-94

Zarząd Gminy

Iwaniuk Krzysztof - przewodniczący Zarządu, wójt gminy
Kondraciuk Weronika, Korneluk Andrzej, Makarewicz Wiesław, Tarasiuk Antoni - członkowie Zarządu
Delegat do Białkopodlaskiego Sejmiku Samorządowego - Genowefa Zięba

Radni wybrani w 1990 roku

Romaniuk Mieczysław (Małaszewicze) - przewodniczący Rady, Krymski Jan (Koroszczyń) - wiceprzewodniczący Rady, Demczuk Marian (Małaszewicze Małe), Demidowicz Tadeusz (Małaszewicze Duże), Iwaniuk Krzysztof (Kobylany), Jaroszuk Stanisław (Michałków), Kaliszuk Jan (Starzynka), Krzyżanowski Jan (Samowicze), Makarewicz Wiesław (Lebiedziew), Markowski Zygmunt (Małaszewicze), Tarasiuk Antoni (Małaszewicze), Weremczuk Jerzy (Bohukały), Zięba Genowefa (Łobaczew Mały)

Radni wybrani w wyborach uzupełniających 23 lutego 1992 roku

Gólek Eugeniusz (Łobaczew Duży), Górski Stanisław (Małaszewicze), Kondraciuk Weronika (Polatycze), Korneluk Andrzej (Małaszewicze), Chwesiuk Wiesław (Kobylany), Madej Tadeusz (Bohukały) - mandat wygasł 29 lutego 1992 roku wskutek śmierci radnego, Łucyk Ryszard (Lechuty Duże), Pietraszuk Adam (Nepole)

Kadencja 1994-1998

Zarząd Gminy

Iwaniuk Krzysztof - przewodniczący Zarządu, wójt gminy Terespol
Kondraciuk Weronika, Korneluk Andrzej, Kowaluk Wiesław, Markowski Zygmunt - członkowie
Delegat do Białokopodlaskiego Sejmiku Samorządowego - Genowefa Zięba

Radni

Romaniuk Mieczysław (Małaszewicze) - przewodniczący Rady, Górski Stanisław (Małaszewicze) Celiński Stanisław (Podolanka), Chwesiuk Kazimierz (Murawiec), Demidowicz Tadeusz (Małaszewicze Duży), Golek Eugeniusz (Łobaczew Duży) - mandat wygaś 27 sierpnia 1996 roku wskutek śmierci radnego, Gozdur Aleksander (Lechuty Małe), Iwaniuk Krzysztof (Kobylany), Kondraciuk Weronika (Polatycze), Korneluk Andrzej (Małaszewicze), Kowaluk Wiesław (Kuzawka), Krzyżanowski Jan (Samowicze), Łukaszuk Henryk (Bohukały), Markowski Zygmunt (Małaszewicze), Martyniuk Stanisława (Koroszczyń), Popławski Witaliusz (Koroszczyń), Reducha Grzegorz (Nepie), Śreniawski Józef (Lebiedziew), Szprychel Halina (Małaszewicze Małe), Zięba Genowefa (Łobaczew Mały), Rumowski Krzysztof (Łobaczew Duży) - wybrany w wyborach uzupełniających 15 grudnia 1996 roku

Stanisław Celiński

Kazimierz Chwesiuk

Tadeusz Demidowicz

Eugeniusz Golek

Aleksander Gozdur

Stanisław Górski

Krzysztof Iwaniuk

Weronika Kondraciuk

Andrzej Korneluk

Wiesław Kowaluk

Jan Krzyżanowski

Henryk Łukaszuk

Zygmunt Markowski

Stanisława Martyniuk

Witaliusz Popławski

Grzegorz Reducha

Mieczysław Romaniuk

Krzysztof Rumowski

Halina Szprychel

Józef Śreniawski

Genowefa Zięba

Kadencja 1998-2002

Radni

Roman iuk Mieczysław (Małaszewicze) - przewodniczący Rady, Zięba Genowefa (Łobaczew Mały), Cieloch Roman (Zastawek), Düm Cezary (Bohukały), Górski Stanisław (Małaszewicze), Iwaniuk Krzysztof (Kobylany), Kondraciuk Weronika (Polatycze), Kowaluk Sławomir (Koroszczyń), Kowaluk Wiesław (Kuzawka), Kowalski Wiesław (Nepie), Krzyżanowski Jan (Samowicze), Markowski Zygmunt (Małaszewicze), Ostapczuk Halina (Kobylany), Pisarek Andrzej (Małaszewicze), Rumowski Krzysztof (Łobaczew Duży), Semeniuk Janusz (Koroszczyń), Stoma Ryszard (Małaszewicze Duże), Szprychel Halina (Małaszewicze Małe), Sreniawski Józef (Lebiedziew), Turula Czesław (Małaszewicze)

Członkowie Zarządu Gminy w kadencji 1998-2002, od lewej: Krzysztof Iwaniuk – przewodniczący Zarządu, wójt gminy, Wiesław Kowaluk (trzeci od lewej), Stanisław Górski (pierwszy z prawej) oraz Wiesława Szymańska – skarbnik gminy i Bogdan Daniluk – sekretarz gminy

Kadencja 2002-2006

Radni

Romaniuk Mieczysław - przewodniczący Rady, Cieloch Roman, Demidowicz Tadeusz, Kowalski Wiesław, Krzyżanowski Jan, Litwińska Anna, Możdziej Andrzej, Ostapczuk Halina, Pisarek Andrzej, Semeniuk Janusz, Szprychel Halina, Śreniawski Józef, Turula Czesław, Zięba Genowefa, Żuk Adela

Po raz pierwszy wójt był wybierany przez wszystkich mieszkańców. Wójtem gminy Terespol wybranym w bezpośrednich wyborach został Krzysztof Iwaniuk.

Roman Cieloch

Tadeusz Demidowicz

Wiesław Kowalski

Jan Krzyżanowski

Anna Litwińska

Andrzej Możdziej

Halina Ostapczuk

Andrzej Pisarek

Janusz Semeniuk

Halina Szprychel

Józef Śreniawski

Czesław Turula

Genowefa Zięba

Adela Żuk

Mieczysław Romaniuk

Kadencja 2006-2010

Wójt Gminy wybrany w bezpośrednich wyborach – Krzysztof Iwaniuk

Radni

Romaniuk Mieczysław - przewodniczący Rady, Buczyło Krystyna, Cieloch Elżbieta, Demidowicz Tadeusz, Gawryluk Jolanta, Hodyniuk Piotr, Kowalski Wiesław, Krzyżanowski Jan, Łukaszuk Henryk, Możdziej Andrzej, Ostapczuk Halina, Semeniuk Janusz, Szprychel Halina, Śreniawski Józef, Turula Czesław (rezygnacja), Zięba Genowefa, Żuk Adela (rezygnacja)

Krystyna Buczyło

Elżbieta Cieloch

Tadeusz Demidowicz

Jolanta Gawryluk

Piotr Hodyniuk

Wiesław Kowalski

Jan Krzyżanowski

Henryk Łukaszuk

Andrzej Możdziej

Halina Ostapczuk

Janusz Semeniuk

Halina Szprychel

Józef Śreniawski

Genowefa Zięba

Mieczysław Romaniuk

Kadencja 2010-2014

Wójt Gminy wybrany w bezpośrednich wyborach – Krzysztof Iwaniuk

Radni

Romaniuk Mieczysław – przewodniczący Rady, Ostapczuk Halina, Gryciuk Gabriel, Kijuk Mirosław, Kopcewicz Waldemar, Kowalski Wiesław, Krzyżanowski Jan, Łozak Artur, Możdziej Andrzej, Oleszczuk Grzegorz, Parafiniuk Bogusław, Semenluk Janusz, Sepczuk Adam, Turula Jadwiga, Śreniawski Józef

Andrzej
Możdziej

Mieczysław
Romaniuk

Mirosław
Kijuk

Bogusław
Parafiniuk

Waldemar
Kopcewicz

Adam
Sepczuk

Wiesław
Kowalski

Gabriel
Gryciuk

Jadwiga
Turula

Grzegorz
Oleszczuk

Janusz
Semenluk

Artur
Łozak

Józef
Śreniawski

Halina
Ostapczuk

Jan
Krzyżanowski

Kadencja 2014-2018

Wójt Gminy wybrany w bezpośrednich wyborach – Krzysztof Iwaniuk

Radni

Mieczysław Romaniuk – przewodniczący Rady, Halina Ostapczuk, Gabriel Gryciuk, Łukasz Dragun, Jolanta Gawryluk, Wiesław Kowalski, Marek Kuć, Waldemar Kopcewicz, Arkadiusz Kędzierawski, Jan Krzyżanowski, Artur Łozak, Janusz Semenluk, Józef Śreniawski, Jarosław Wasil, Edyta Wójcik

Radni kadencji 2014 – 2018

Sołtysi w gminie Terespol od 1990 roku

- Bohukały - Marian Pietruczuk, Krzysztof Klebaniuk, **Henryk Łukaszuk**
- Kobylany - **Halina Ostapczuk**
- Kol. Dobratycze - Ryszard Henryk Jakuszek, Roman Naumiuk, **Jarosław Siwagow**
- Kolpin-Ogrodniki - Józef Głowacki, **Adam Moroz**
- Koroszczyn - Sławomir Kowaluk, Marian Łastowski, **Iwona Mikitczuk**
- Krzyczew - Franciszek Rybaczuk, **Barbara Kopiczusk**
- Kukuryki - Henryk Łojko, Mieczysław Parafiniuk, Barbara Lubeńczuk, **Marta Chmielewska**
- Kuzawka - Wiesław Kowaluk, Henryka Kurylko, **Kazimierz Dyczkowski**
- Lebieżew - Adela Żuk, **Anna Gralak**
- Lechuty Duże - Stanisław Daniluk, Stanisław Jakuszek, **Marek Pietrusik**
- Lechuty Małe - Marianna Tarasiuk, **Jerzy Lubeńczuk**
- Łęgi - Tadeusz Sereba, Zygmunt Ochrymuk, Dariusz Ochrymuk, Dorota Pawluczuk, Zdzisław Szeszko, **Ewa Krzysztofowicz**
- Łobaczew Duży - Jan Oleszczuk, Zbigniew Lisowski, Alicja Ejfler, **Grzegorz Oleszczuk**
- Łobaczew Mały - Tadeusz Trochimiuk, Lech Migasiuk, **Anna Puzaitis**
- Małaszewicze - Waldemar Bliźniuk, Aldona Woroniej, **Kamila Korneluk**
- Małaszewicze Duże - Feliks Krzyżanowski, Ryszard Stoma, Artur Łozak, **Ryszard Stoma**
- Małaszewicze Małe - Leon Kowaluk, Barbara Selerska, Janusz Kruk, Ewa Kowalewska, **Marek Kuć**
- Michalków - Kazimierz Jaroszek, Andrzej Szest, **Krzysztof Harasimiuk**
- Murawiec-Żuki (połączone dwa sołectwa) - Kazimierz Żuk, Adolf Wowczeniuk, Kazimierz Chwesiuk, Teresa Chwesiuk, **Ryszard Chwesiuk**
- Neple - Stanisław Kucharski, Jan Klimuk, Bogusława Hawryluk, **Ryszard Kucharski**
- Podolanka - Andrzej Korneluk, Wanda Celińska, Wiesław Celiński, **Aneta Domańska**
- Polatycze - Aleksander Huk, Sławomir Osuch, Gertruda Buczylo, Barbara Szkuta, **Andrzej Sączewko**
- Samowicze - **Jan Krzyżanowski**
- Starzynka - Józef Wawryszuk, Grażyna Kondracka, Grzegorz Waryszuk, Zbigniew Kaliszuk, **Paweł Kondracki**
- Zastawek - Janina Wlecaszek, Roman Cieloch, Mariusz Bagroński, Andrzej Bednarczyk, **Anna Śreniawska**

Kadencja 2002 - 2006

Kadencja 2010 - 2014

Kadencja 2006 - 2010

Kadencja 2014 - 2018

Pracownicy Urzędu Gminy 1992-2017

W początkowym okresie funkcjonowania samodzielnej gminy Terespol strukturę organizacyjną Urzędu Gminy tworzył Referat Finansowo - Podatkowy, którego kierownikiem była Wiesława Szymańska, pełniąc jednocześnie funkcję skarbnika gminy Terespol, oraz wieloosobowe stanowiska pracy:

- do spraw ogólnych, spraw obywatelskich, spraw oświaty, kultury i kultury fizycznej
- do spraw gospodarki gruntami, rolnictwa i ochrony środowiska
- do spraw inwestycji, gospodarki komunalnej i mieszkaniowej spraw gospodarki przestrzennej i działalności gospodarczej
- do spraw Wolnego Obszaru Celnego

Kierownictwo Urzędu Gminy stanowili: wójt gminy – Krzysztof Iwaniuk, skarbnik gminy – Wiesława Szymańska, sekretarz gminy – Bogdan Daniluk.

Po 2000 roku następowały kolejne zmiany organizacyjne. Powstawały nowe referaty. Wieloosobowe stanowiska pracy do spraw ogólnych, spraw obywatelskich i spraw społecznych, zostały przekształcone w Referat Organizacyjny i Spraw Społecznych Urzędu Gminy, którego kierownikiem została Danuta Wowczeniuk. Dla lepszej realizacji zadań inwestycyjnych kolejne wieloosobowe stanowiska zostały przekształcone w Referat Inwestycji i Gospodarki Gruntami na czele z Kierownikiem Leszkiem Aleksandrukiem, któ-

ry w wyniku kolejnych zmian został przekształcony w Referat Inwestycyjny i Gospodarki Komunalnej UG z kierownikiem Andrzejem Dymelem.

Utworzono również nową jednostkę organizacyjną **Zespół Ekonomiczno - Administracyjny Szkół**, którego kierownikiem została Marzena Andrzejuk.

W kolejnych latach Referat Inwestycyjny i Gospodarki Komunalnej został podzielony na Referat Infrastruktury i Środowiska z kierownikiem Elżbietą Napiórkowską oraz Referat Gospodarki Komunalnej z kierownikiem Henrykiem Kamińskim.

Pracownicy Urzędu Gminy w Terespolu w latach dziewięćdziesiątych XX wieku

Pracownicy nowopowstałego Referatu Organizacyjnego i Spraw Społecznych UG

Pracownicy nowopowstałego Referatu Inwestycji i Gospodarki Komunalnej UG

Pracownicy Urzędu Gminy, Gminnego Ośrodka Kultury i Zespołu Ekonomiczno Administracyjnego Szkół po przeprowadzce do nowego budynku administracyjnego - 2013 rok

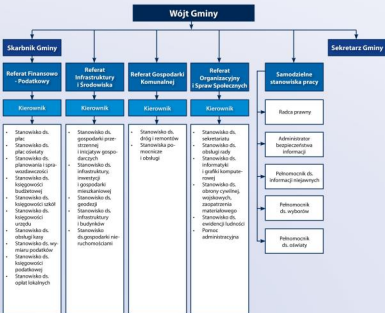
1 stycznia 2017 roku zlikwidowany został Zespół Ekonomiczno - Administracyjny Szkół, a pracownicy tej jednostki stali się pracownikami Urzędu Gminy.

Przez 25 latach funkcjonowania Gminy Terespol w kierownictwie UG nie nastąpiły żadne zmiany. Wójt gminy jest Krzysztof Iwaniuk, skarbnikiem gminy - Wiesława Szymańska, sekretarzem gminy - Bogdan Daniłuk.

Kierownictwo gminy Terespol w latach 1992-2017: Wiesława Szymańska – skarbnik gminy, Krzysztof Iwaniuk – wójt gminy, Bogdan Daniłuk – sekretarz gminy

Schemat organizacyjny Urzędu Gminy Terespol

Referat Finansowo - Podatkowy

Kierownik – Wiesława Szymańska, Anna Semenluk, Katarzyna Jóźefczuk, Edyta Maruda, Grażyna Tarasuk, Mirosław Moczulski, Irena Mikołajczyk, Grażyna Kamińska, Agnieszka Kościuczuk

Referat Infrastruktury i Środowiska

Kierownik – Edyta Napiórkowska, Leszek Aleksandruk, Anieli Jarmoszuk, Wioletta Niczyporuk, Jacek Parkowski, Andrzej Dymel

Referat Organizacyjny i Spraw Społecznych

Kierownik – Danuta Wowczeniuk, Tomasz Daniuk, Katarzyna Bielecka, Sylwia Osiółkowska, Jarosław Kijak, Mariela Szymańska, Władysław Kawał

Referat Gospodarki Komunalnej

Kierownik - Henryk Kamiński, Tomasz Słojak, Bogdan Burdzicki, Konrad Ostapczuk, Michał Mikołajczyk, Karol Gręziak, Bogumiła Piasecka

Gminne Centrum Kultury

Gminne Centrum Kultury powstało w wyniku połączenia Gminnej Biblioteki Publicznej w Koroszczynie i Gminnego Ośrodka Kultury w Koroszczynie 1 stycznia 2015 roku. Przed 2015 rokiem działalność kulturalną w gminie Terespol prowadził Urząd Gminy Terespol, później Gminny Ośrodek Kultury.

Powstał on w kwietniu 2006 roku na bazie istniejącego od 2004 roku Gminnego Centrum Informacji. Siedzibą GOK był budynek dawnej Szkoły Podstawowej w Koroszczynie. Dyrektorem GOK – nowopowstałej instytucji

kultury, została Monika Poszalska, która sprawowała tę funkcję do listopada 2007 roku. Następnie dyrektorem został Karol Gójski, który sprawował funkcję do 2015 roku. Obecnie dyrektorem Gminnego Centrum Kultury w Kobylanach jest Dorota Szelest.

Pierwszy dyrektor GOK
Monika Poszalska

Kolejny dyrektor Karol
Gójski

Pracownicy Gminnego Centrum Kultury: dyrektor – Dorota Szelest, Marta Daniluk, Magdalena Jaszczyk, Mariusz Siwagow, Piotr Parafiniuk

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

Do 1998 roku zadania z zakresu opieki społecznej na terenie gminy realizowała wspólna jednostka Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej. Z dniem 1 stycznia 1998 Rada Gminy utworzyła Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej (GOPS) – samodzielną gminną jednostkę organizacyjną. Siedzibą GOPS był budynek przy ul. Wojska Polskiego. Kierownikiem została Anna Miszczuk, która swoją funkcję pełniła do 2007 roku.

Obecnie siedzibą Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej jest budynek

Urzędu Gminy przy Wojska Polskiego 47, a Kierownikiem jest Aneta Miszczuk.

Pierwszy Kierownik GOPS

Pracownicy GOPS w Terespolu: kierownik – Aneta Miszczuk, Anna Martyniuk, Anna Luberczuk, Justyna Maciuk, Barbara Chwesiuk, Monika Magielnicka, Eleonora Litwiniuk

Spółka Gminy Terespol „EKO – BUG” z siedzibą w Kobylanach

Spółka „Eko - Bug” powstała w 1998 roku na bazie utworzonego w 1992 roku Gospodarstwa Pomocniczego Urzędu Gminy Terespol. Wówczas dyrektorem w wyniku konkursu został Bogusław Żądło. Od 2001 roku prezesem spółki jest Wojciech Panasiuk.

Pracownicy Spółki „EKO-BUG” w latach 1998 – 2017

Dyrektor Gospodarstwa Pomocniczego Urzędu Gminy w Terespole Bogusław Żądło

Prezes „Eko – Bug” Sp. z o.o. Wojciech Panasiuk

Honorowi obywatele gminy Terespol

W uznaniu szczególnych zasług dla samorządności i rozwoju gminy Terespol, Rada Gminy Terespol nadała - w ciągu minionych 25 lat - sześciu osobom tytuł Honorowego Obywatela Gminy Terespol. Tytuł ten otrzymali:

Jan Antoniuk, długoletni dyrektor Dyrekcji Rejonów Przeladunkowych PKP w Małaszewiczach

Jan Antoniuk

Marek Suchodolski, długoletni dyrektor Oddziału Centrali Produktów Naftowych w Lublinie

Marek Suchodolski

Grzegorz Nesteruk, prezes Zarządu Polskiego Konsorcjum Gospodarczego, współgospodarz Terminala Samochodowego w Koroszczynie

Grzegorz Nesteruk

Lech Wałęsa, prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1990 – 1995, legendarny przywódca NSZZ „Solidarność”

Lech Wałęsa

Ks. Ryszard Andruszczak - proboszcz parafii rzymskokatolickiej p.w. Świętej Trójcy w Terespolu

Ks. Ryszard Andruszczak

Genowefa Zięba, zasłużona działaczka ruchu ludowego i kulturalnego, była wiceprzewodnicząca Rady Gminy Terespol.

Genowefa Zięba

Zasłużeni dla gminy Terespol

Osoby i stowarzyszenia, którym został nadany przez Radę Gminy Terespol tytuł „Zasłużony dla Gminy Terespol”: Mieczysław Romaniuk, Wiesława Szymańska, Jan Krzyżanowski, Halina Ostapczuk, Krzysztof Iwaniuk, Wiesław Kowalski, Zdzisław Androsiuk, Jan Krymski, Koło Aktywnych Kobiet z Łobaczewa Małego.

Wiesław Kowalski

Mieczysław Romaniuk, Wiesława Szymańska, Jan Krzyżanowski, Halina Ostapczuk, Krzysztof Iwaniuk

Zdzisław Androsiuk, Jan Krymski

Koło Aktywnych Kobiet z Łobaczewa Małego

Wiejska gmina Terespol

Utworzona w 1992 roku Gmina Terespol ma powierzchnię 141 km kw. (5,3 proc. powierzchni powiatu białskiego). Obszar ten podzielony na 25 sołectw zamieszkuje 6,7 tys. osób. Liczba ludności zmniejsza się sukcesywnie – w 1992 roku było to 8018 mieszkańców, w 1998 - 7670 osób, natomiast obecnie na terenie gminy zameldowanych jest 6693 mieszkańców. Gęstość zaludnienia wynosi 47,9 osób na km².

Gmina Terespol położona jest w północno-wschodniej części woj. lubelskiego, na terenie powiatu białskiego.

Gmina Terespol jest gminą graniczną, rozciąga się z północy na południe w środkowym biegu Bugu - granicznej rzeki między Polską a Białorusią. Specjalnym atutem gminy są przecinające ją szlaki komunikacyjne: droga krajowa nr 2 (E-30) łącząca Lizbonę i Londyn z Moskwą przez Paryż-Berlin-Warszawę-Mińsk oraz linia kolejowa E-20 z Paryża do Moskwy, tworzące europejski korytarz transportowy nr 2. Ruch graniczny odbywa się przez trzy przejścia graniczne zlokalizowane na terenie gminy:

- w Kukurykach dla ciężarówek TIR,
- „Warszawski Most” (Terespol - Brześć) dla samochodów osobowych i autobusów,
- oraz przejście kolejowe Terespol - Brześć.

Z północy na południe przecina gminę wzdłuż rzeki Bugu, ważna droga wojewódzka nr 698 łącząca Siedlce przez Łosice, Janów Podlaski z Terespołem oraz 816 Terespol - Włodawa i dalej z Dorohuskim i Hrubieszowem.

Przez teren gminy przepływają dwie duże rzeki Podlasia - Bug i Krzna oraz mniejszy ciek wodny Czapelka. Najwyższym wzniesieniem w gminie jest wzgórze w pobliżu Bohułka o wysokości 163,6 m n.p.m.

Krajobraz gminy charakteryzują dwa typy:

- dolinny - od szerokodolinnego na południu po przełomowy na północy z mozaiką łąk, pastwisk, pól, łęgów, starorzeczy i skupionego osadnictwa wiejskiego (z enklawą miasta Terespol),
- wysoczykowy - głównie w centralnej części gminy - z dużym udziałem pól, lasów, osadnictwa i terenów komunikacyjnych.

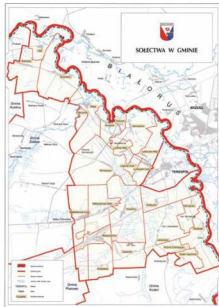
Miejscowości w gminie Terespol:

Bohukały, Dobratycze Kolonia, Kobylany, Kolpin-Ogrodniki, Koroszczyn, Krzyczew, Kukuryki, Kuzawka, Lebiedziew, Lechuty Duże, Lechuty Małe, Łęgi, Łobaczew Duży, Łobaczew Mały, Małaszewicze, Małaszewicze Duże, Małaszewicze Małe, Michalków, Murawiec Żuki, Neple, Podolanka, Polatycze, Samowicze, Starzynka, Zastawek.

Gmina jest wielowyznaniowa, obejmującą swoimi granicami: siedem parafii rzymsko-katolickich (m.in. w Terespolu, Neplach, Małaszewiczach i Pratulinie oraz trzy parafie prawosławne (m.in. w Terespolu i Kobylanach). Przed II wojną światową na terenie gminy mieszkali też Żydzi i grekokatolicy, a przed I wojną światową – Tatarzy.

Od odtworzenia samorządu gminy Terespol, zmieniło się oblicze naszych miejscowości.

Gmina Terespol przez 25 lat sprawnego zarządzania, dzięki wzajemnej współpracy władz samorządowych ze społecznością lokalną, jedna z najbardziej zaniedbanych gmin na Lubelszczyźnie, stała się jedną z przodujących w kraju, o czym świadczy stan infrastruktury komunalnej oraz liczne nagrody, certyfikaty i tytuły.

Lata zaborów sprawiły, że w niepodległej ojczyźnie tereny nad Krzną i Bugiem znalazły się w tzw. Polsce B, Polsce niedorozwoju gospodarczego i zapóźnień cywilizacyjnych. Dość powiedzieć, że w 1990 roku wodę bieżącą w swoich domach mieli tylko mieszkańcy bloków kolejowych w osiedlu Małaszewicze, bloków pracowniczych PGR w Koroszczynie i sąsiadujących z tym PGR gospodarstw we wsi Koroszczyn. W pozostałych wsiach korzystano wciąż ze studni przydomowych.

Podobnie było z kanalizacją sanitarną – korzystali z niej jedynie mieszkańcy bloków kolejowych w Małaszewiczach i PGR w Koroszczynie.

W takiej sytuacji władze samorządowe, rozpoczynającej w 1992 roku samodzielną działalność gminy Terespol, uznały za swoją misję szybkie zlikwidowanie tych cywilizacyjnych zapóźnień. Ustalono wówczas trzy priorytety rozwoju gminy:

- poprawę infrastruktury komunalnej,
- poprawę bazy lokalowej i warunków pracy szkół w gminie,
- rozwój gospodarczy gminy.

Po upływie 25 lat od powstania gminy osiągnięcia samorządu w każdej z tych sfer są imponujące. Gmina Terespol w ciągu zaledwie ćwierćwiecza przebyła drogę od „ślawki” do standardów krajowej zachodniej Europy!

Łączność

Pierwsza kadencja Rady Gminy Terespol (lata 1992-94) zapisała się w historii gminy telefonizacją wszystkich miejscowości. Była to odpowiedź na najmocniej artykułowaną wówczas potrzebę mieszkańców gminy.

W 1992 roku notowano katastrofalny brak telefonów w gminie – tylko 60 abonentów miało telefon. W tak dużej wsi jak Kobyłany były tylko 2 telefony „na korbkę” – w szkole i w kwaszarni ogórków. Telefon w domu – to było wówczas marzenie.

Stytny telefon „na korbkę”, bez możliwości wyboru numeru abonenta, z którym chcieliśmy rozmawiać

W tej sytuacji likwidacja zapóźnień w tej dziedzinie stała się priorytetem w działaniach samorządu nowej gminy.

Już w październiku 1992 roku zakończyły pracę komitety telefonizacyjne w miejscowościach Kuzawka, Neple, Starzynka, Krzyczew, Bohukały i Łęgi, a w 1993 roku całkowicie rozwiązano w gminie problem telefonizacji.

Abonentów łączyła ręcznie telefonistka w archaicznej centralce na poczcie

W latach 1992-1993 wspólnym wysiłkiem Rady Gminy Terespol, społecznych komitetów telefonizacji poszczególnych wsi i Telekomunikacji Polskiej SA Zakład w Białej Podlaskiej, wybudowano 150 km linii telefonicznych, zakupiono i zainstalowano 7 centrali telefonicznych i podłączono do nich 778 numerów abonenckich. Dzięki temu już w 1994 roku aż 60 proc. gospodarstw domowych w gminie miało telefoniczne połączenie ze światem. Definitywnie zniknęły telefony „na korbkę”.

W 1995 roku przeprowadzono przez teren gminy Terespol światłowód Biała Podlaska – Sławatycze, co umożliwiło kontynuację rozwoju telekomunikacji w gminie. W 2001 roku liczba abonentów TP SA w gminie Terespol wynosiła łącznie 1821 odbiorców, w tym 1658 indywidualnych i 163 instytucje. Praktycznie każde zainteresowane gospodarstwo domowe uzyskało telefoniczne połączenie ze światem.

Tak imponujący rozwój telekomunikacji w gminie został sfinansowany głównie z budżetu samorządu i przez mieszkańców gminy. Był też możliwy dzięki TP SA, która w 1996 roku zainstalowała centralę elektroniczną w Terespolu oraz 4 centrale elektroniczne na terenie gminy Terespol.

Na terenie gminy pojawiło się też trzech operatorów telefonii komórkowej – Centertel, Era, Plus GSM. Rozwój telefonii komórkowej w XXI wieku

całkowicie zaspokoił wszelakie potrzeby mieszkańców gminy w zakresie telefonii.

Kolejnym działaniem gminy w tym zakresie stała się budowa szerokopasmowej sieci bezprzewodowej z dostępem do internetu. Rozpoczęta z inicjatywy władz gminy w 2006 roku z udziałem środków unijnych objęła w I etapie 54 proc. miejscowości w gminie. Na poziomie lokalnym została utworzona bezpieczna sieć szerokopasmowa z dostępem do Internetu łącząca szkoły, jednostki administracji publicznej oraz inne jednostki użyteczności publicznej. Na budynkach w miejscowościach: Lebedziew, Małaszewicze, Krzyczew, Małaszewicze Małe, Kobylany, Koroszczyn, Łęgi, Bohukały oraz Neple zostały zainstalowane punkty dostępowe.

II etap budowy szerokopasmowej sieci bezprzewodowej w gminie zrealizowano w 2009 roku. W trakcie tej rozbudowy przyłączono nowe łącze szerokopasmowe zapewniające wszystkim mieszkańcom poprawienie dotychczasowej szybkości dostępu do internetu. Dostęp do internetu otrzymali wówczas mieszkańcy pozostałych miejscowości gminy: Kuzawki, Samowicz, Lebedziewa, Polatycz, Michalkowa, Murawca i Łobaczewa Dużego.

Prace były finansowane przez gminę z udziałem środków unijnych.

Pierwsza automatyczna centrala telefoniczna w gminie została zainstalowana w Małaszewiczach

Masz internetu na budynku szkoły w Małaszewiczach

W 2014 roku firma Telbial (jako „operator ostatniej mili” kontynuując projekt marszałka woj. lubelskiego), rozpoczęła budowę sieci światłowodowej w gminie Terespol. Inwestycję zakończono w 2015 roku. Siecią zostały objęte na terenie gminy następujące miejscowości: Łobaczew Duży, Łobaczew Mały, Małaszewicze, Kobylany, Małaszewicze Duże, Małaszewicze Małe. Po zakończeniu budowy podpisano - z zainteresowanymi mieszkańcami - umowy na świadczenie usług, a następnie podłączono światłowód bezpośrednio do domu każdego mieszkańca.

Sygnal internetowy doprowadzany jest do użytkowników za pomocą przewodu światłowodowego w technologii FTTH (Fiber To The Home) czyli „światłowód do domu”, obecnie jest to najnowocześniejsze na świecie rozwiązanie w zakresie świadczenia usług teleinformatycznych. Prace zrealizowano w ramach projektu „Internet nowej generacji dla ziemi terespolskiej”, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej, w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013.

Punkty dostępowe

Budowa sieci światłowodowej w gminie Terespol

Oświetlenie

W chwili startu samodzielnej gminy Terespol zaniedbania w oświetleniu dróg wiejskich w gminie były ogromne – w 1992 roku oświetlało je zaledwie 138 lamp żarowych. Samorząd w trosce o poprawę bezpieczeństwa na drogach gminy zakupił lampy sodowe i zainstalował je w Małaszewiczach Małych, Podolance i Łobaczewie Małym. W następnej kolejności wykonano modernizację oświetlenia w miejscowościach: Bohukały, Kuzawka, Samowicze i Kukuryki.

Już po zakończeniu pierwszej kadencji samorządu (1992-1994) ilość zainstalowanych lamp wzrosła do 427 i dzięki temu zniknął dyżurny – na zebraniach wiejskich i sesjach Rady Gminy – temat oświetlenia ulicznego. Kolejnym krokiem była przeprowadzona w ostatnich latach dobudowa i modernizacja oświetlenia ulicznego poprzez zainstalowanie nowych opraw na każdym słupie z wymianą lamp na bardziej oszczędne sodowe.

Dzięki realizacji dalekowzrocznej wizji władz gminy, stała się ona pierwszą i przez wiele lat jedyną gminą w województwie lubelskim, która jest właścicielem wszystkich opraw oświetleniowych i większości słupów oświetleniowych (część jest przez gminę dzierżawiona). Gmina prowadzi we własnym zakresie konserwację oświetlenia. Rozwiązanie to przynosi duże oszczędności, jest też bardziej efektywne niż powierzenie tych zadań dostawcy energii.

W 2013 roku gmina Terespol zajęła II miejsce w konkursie na najlepiej oświetloną gminę w kraju w kategorii Najlepszej Inwestycji Oświetleniowej 2013 roku za rozbudowę sieci oświetlenia drogowego na terenie gminy.

Budowa wydzielonego (własność gminy) oświetlenia w na nowym osiedlu w Małaszewiczach

W 2017 roku oświetlenie uliczne w gminie zapewnia 1450 lamp, w tym 1056 lamp wydzielonych (stanowiących własność gminy). W gminie zainstalowano 1098 lamp LED, w tym 854 w oprawach oświetlenia wydzielonego i 247 lamp LED w oprawach istniejących. Najwięcej opraw LED zainstalowano na słupach w osiedlu Małaszewicz – 205, następnie w miejscowości Kobylany – 154. Na drodze gminnej (ul. Forteczna w Łobaczewie Małym) wykonano oświetlenie uliczne LED wraz z czujnikiem ruchu, według własnego pomysłu.

Oświetlono nie tylko ulice i drogi wiejskie, ale też szkoły, place zabaw, tereny rekreacyjne, plac przy garażach w Małaszewiczach.

Oświetlenie placu przy garażach w Małaszewiczach

Podczas ceremonii wręczenia nagrody w konkursie na najlepiej oświetlony gminę w kraju

W 2018 roku oświetlony zostanie teren rekreacyjny w Kobylanach (przy pomniku Wrota Wolności) lampami LED z czujnikami ruchu.

Na tym terenie urządzono boisko piłkarskie z trybuną o 50 miejscach. Razem z oświetleniem wybudowane zostaną jeszcze dwie trybuny, każda z 50 miejscami. Inwestycje realizowane będą z budżetu gminy.

Oświetlenie ulicy w Kobylanach

Oświetlenie ul. Kolejarzy w Małaszewicach

Oświetlenie przystanku w Łobaczewie Małym

Wodociąg

W chwili „startu” gminy Terespol w 1992 roku sieć wodociągowa miała długość 4,2 km, podłączonych do niej było 90 gospodarstw domowych w blokach mieszkalnych PKP w Małaszewiczach i w blokach PGR w Koroszczynie. W miejscowościach wiejskich korzystano nadal z tradycyjnych studni cembrowanych. W niektórych gospodarstwach korzystano jeszcze z żurawi.

Takie studnie dominowały w 1993 roku w gminie Terespol

Studnia przydomowa

Na posiedzeniu Rady Gminy w dniu 4 listopada 1992 roku radni poparli jednogłośnie decyzję Zarządu o rozpoczęciu budowy wodociągu komunalnego. Przyjęty przez Radę Gminy „Program kompleksowego wodociągowania gminy” zakładał zaopatrzenie gospodarstw domowych z jednego ujęcia wody w Koroszczynie. Utworzono Gospodarstwo Pomocnicze Urzędu Gminy, którego zadaniem było m.in. obsługa i konserwacja wodociągu. 13 stycznia 1994 roku uruchomiono nowy odwiert (zbudowano studnię o głębokości 340 m).

Stare ujęcie wody w Koroszczynie zbudowane przez miejscowe PGR

W marcu 1993 rozpoczęto budowę wodociągu komunalnego w Małaszewiczach, a w maju tego roku - budowę wodociągu w miejscowościach Kobylany, Małaszewicze Małe i Małaszewicze Duże.

W lipcu 1994 roku zakończono kolejny etap remontu hydroformi w Koroszczynie. Zmodernizowane gminne ujęcie wody otrzymało drugi odwiert czerpny wody jurajskiej o znakomitych parametrach jakościowych. Tak rozpoczęło się wodociągowanie gminy Terespol.

Otwarcie zmodernizowanego ujęcia wody w Karaszczynie - rz. zestaw pomp Grundfosa

Nowe instalacje w ujęciu wody w Karaszczynie

Budowa sieci wodociągowej

Już po pierwszym roku programu długość sieci wodociągowej wyniosła 35,8 km. Dzięki środkom z budżetu gminy i uzyskaniu dodatkowych środków z zewnątrz, przekazano do użytku trzy wodociągi zaopatrujące w wodę bieżącą gospodarstwa domowe we wsiach: Lechuty Duże, Łobaczew Duży, Łobaczew Mały, Samowicze, Kukuryki, Lechuty Małe i Kuzawka.

W latach 1996 - 1998 do wodociągu dołączono wsie: Polatycze, Lebieńdzew, Kolpin - Ogródniki, Michalków, Murawiec Żuki, Zastawek i Podolanek.

Po czterech kolejnych latach, oddając w 1998 roku do użytku zbiorowy wodociąg dla wsi Krzyczew, Bohukały i Łęgi oraz sieć wodociągową w Kol. Koroszczyn i wsi Kobyłany, praktycznie zakończono realizację programu kompleksowego wodociągowania wsi gminy Terespol. Umożliwiono każdemu zainteresowanemu mieszkańcowi wsi skorzystanie z możliwości przyłączenia się do wodociągu komunalnego (nawet w miejscowościach kolonijnych). Skorzystało z tego niemal 100 proc. gospodarstw domowych w gminie, uzyskując dostęp do doskonałej wody jurajskiej, spełniającej wymogi Unii Europejskiej.

W 1998 roku do wodociągu komunalnego podłączonych było 1365 gospodarstw domowych, a w 2001 roku już 1925 gospodarstw domowych z terenu gminy Terespol i 195 gospodarstw z gmin

sąsiednich (Wólka Dobryńska z gminy Zalesie oraz Dobratycze z gminy Kodeń).

Łącznie w latach 1994 - 2002 wybudowano w gminie 120 km sieci wodociągowej i 1720 przyłączy o długości 53 km. Ostatnią inwestycją gminy w tym zakresie była budowa w 2015 roku sieci wodociągowej na terenie nowego osiedla w Kobylanach, a budowa nowej „spinki” do os. CPN Zastawek planowana jest w 2018 roku.

Z hydroforni w Koroszczynie korzysta też blisko 200 gospodarstw domowych z sąsiednich gmin Kodeń i Zalesie. Ujęcie wody jest całkowicie zautomatyzowane i nie wymaga ciągłej obsługi m. in. dzięki elektronicznym alarmom z telefonicznym i radiowym powiadamianiem konserwatorów. W 2017 roku przystąpiono do kolejnej modernizacji ujęcia wody w Koroszczynie polegającej na: wymianie technologii uzdatniania wody oraz budowie nowych zbiorników na wodę uzdatnioną.

Dzięki działaniom samorządu gminnego w ciągu 10 lat, już na progu XXI wieku, rozwiązano w gminie Terespol całkowicie problem zaopatrzenia wsi w wodę. W 2017 roku wciąż 11 proc. gospodarstw domowych na wsi polskiej nie ma wody bieżącej w domu, zaś w gminie Terespol aż 96,5 proc. mieszkańców korzysta z wody bieżącej dostarczanej z sieci wodociągowej zbudowanej przez gminę.

Zbiorniki wyrównawcze w ujęciu wody w Koroszczynie

Ujęcie wody

Stacja pomp z instalacjami uzdatniania wody w ujęciu wody w Koroszczynie

Sanitacja gminy

Ochrona środowiska w gminie jest od 1992 roku priorytetem władz samorządowych gminy.

Podłączenie do sieci wodociągowej w latach 1994-1998 niemal wszystkich gospodarstw w gminie spowodowało – proporcjonalnie do zużycia wody bieżącej – wzrost ilości ścieków komunalnych. Przed gminą Terespol stało zadanie pokonania kolejnego progu cywilizacyjnego – sanitacji indywidualnych gospodarstw domowych.

W 1992 roku sieć kanalizacyjną miały Małaszewicze i osiedle PGR Koroszczyn. Mechaniczno – biologiczna oczyszczalnia ścieków PKP obsługiwała bloki kolejowe i biura firm funkcjonujących w Małaszewiczach, a oczyszczalnia w Koroszczynie – bloki mieszkalne PGR.

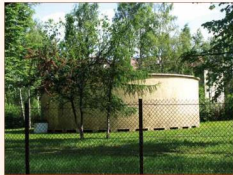
Uchwałą z 19 maja 1995 roku Rada Gminy Terespol przyjęła program indywidualnej asenizacji w gminie. W 1996 roku we wsi Kuzawka zainstalowano pierwsze biologiczne przydomowe oczyszczalnie ścieków (24 szt.). W tym etapie zbudowano łącznie 201 biologicznych oczyszczalni zagrodowych w miejscowościach nadbużańskich: Kuzawka, Neple, Łęgi, Bohukały, Samowicze, Kukuryki oraz w Kobylanach, Lechutach Małych, Lebidziewie, Zastawku i Podolance.

Program sanitacji gminy poprzez budowę biologicznych oczyszczalni ścieków został sfinansowany w 20 proc. przez gminę, w 30 proc. przez mieszkańców, resztę stanowiły środki zewnętrzne.

Rok 1998 stał się przełomowym w sanitacji gminy dzięki budowie oczyszczalni ścieków w Koroszczynie. Oczyszczalnia została wybudowana na podstawie wynegocjowanej umowy wspólnie z ówczesnym

wojewodą białkopodlaskim przy okazji budowy Terminala Samochodowego w Koroszczynie.

We wsiach o zwartej zabudowie, leżących w pobliżu oczyszczalni w Koroszczynie, – Małaszewiczach Małych, Małaszewiczach Dużych, Lechutach Dużych, Łobaczewie Dużym i Łobaczewie Małym powstały społeczne komitety budowy sieci kanalizacyjnych.

Stara oczyszczalnia ścieków w Małaszewiczach (zdemontowana)

Skawijka - powszechna do lat 30 XX wieku wiejska toaleta

W efekcie działań władz gminy i mieszkańców nadbużańskich wsi problem sanitacji został rozwiązany do 2002 roku w docelowym stopniu, dzięki stworzeniu 3-elementowego systemu, na który składają się:

- biologiczne oczyszczalnie ścieków (zainstalowano ich łącznie 572 we wsiach o rozproszonej zabudowie),
- oczyszczalnia ścieków w Koroszczynie obsługująca Terminal Samochodowy w tej miejscowości i 8 wsi o zwartej zabudowie z terenu gminy Terespol oraz 2 wsie z terenu gminy Zalesie (aglomeracja ściekowa),
- sieć kanalizacyjna w gminie o długości 47,78 km (z kanalizacji korzysta 81,5% gospodarstw).

Cały koszt budowy sieci kanalizacyjnej wraz z oczyszczalnią wyniósł około 9 mln zł. Odpłatność mieszkańców sięgnęła 9 % całego przedsięwzięcia, 91 % kosztów budowy poniosła gmina korzystając z dotacji i pożyczek z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Fundacji Wspomagania Wsi, Polsko – Szwajcarskiej Komisji Środków Złotowych.

Każdy z mieszkańców, który skorzystał z oferty gminy ma rozwiązany problem gospodarki wodno – ściekowej. Oczyszczalnia w Koroszczynie osiągnęła

Budowa sieci kanalizacyjnej w Koroszczynie

Budowa nowej oczyszczalni ścieków w Koroszczynie

wzorcowe parametry zrzucanych ścieków mających wymagane prawem normy zanieczyszczeń.

Jeśli zważyć, że pod koniec XX wieku w Polsce załedwie 7 proc. miejscowości wiejskich korzystało z kanalizacji sanitarnej (40 proc. mieszkańców wsi), a w gminie Terespol aż 81 proc. mieszkańców miało rozwiązany ten problem, zaś blisko 100 proc. korzystało z wodociągów, to można śmiało stwierdzić, że gmina Terespol już na początku XXI wieku osiągnęła standard europejski w gospodarce wodno-ściekowej, rozwiązując w pełni problem gospodarki ściekami.

Oczyszczalnia ścieków w Koroszczynie – widok z góry

Budowa oczyszczalni przyazrodowej

Toalety w świetlicy wiejskiej podłączone do sieci kanalizacyjnej

Gospodarka odpadami stałymi

Samodzielna gmina wiejska Terespol jako jedna z nielicznych gmin w woj. lubelskim rozwiązała z powodzeniem problemy gospodarki odpadami. W dniu 4 listopada 1992 roku Rada Gminy utworzyła Gospodarstwo Pomocnicze Urzędu Gminy, którego zadaniem było prowadzenie przejętego przez gminę kempingu w Kobyłanach oraz świadczenie usług komunalnych, w tym usuwanie zanieczyszczających wieś odpadów. Dyrektorem Gospodarstwa Pomocniczego został Bogusław Żądło. Gospodarstwo to już w marcu 1993 roku rozpoczęło zorganizowany wywóz nieczystości stałych z kilku miejscowości wiejskich gminy.

W 1995 roku Rada Gminy przyjęła "Gminny program ochrony środowiska przed odpadami" określając w nim sposób gromadzenia i usuwania odpadów oraz zasady ich segregacji. Systematyczny zorganizowany wywóz odpadów komunalnych z poszczególnych posesji w całej gminie rozpoczął we wrześniu 1995 roku.

W trakcie Międzynarodowych Targów Ekologicznych "POLEKO" w Poznaniu w 1995 roku wójt gminy Terespol Krzysztof Iwaniuk odebrał z rąk prezesa Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej nagrodę w wysokości 500 000 zł przyznaną gminie za program zorganizowanego systemu odbioru i gromadzenia

nieczystości stałych od mieszkańców i firm na terenie gminy.

Samorząd od początku istnienia gminy prowadził intensywne działania mające na celu podniesienie świadomości ekologicznej mieszkańców, rozpoczął też darmową dystrybucję worków na posegregowane odpady, preferencyjną odsprzedaż pojemników na śmieci, udzielał dotacji z budżetu gminy na wywóz odpadów. Działania te przynosiły konkretne efekty. Dwie miejscowości Kobyłany i Łobaczew Mały w latach 1995 - 96 sięgnęły po laur „Najpiękniejszej wsi na Podlasiu” w woj. białoskopolaskim.

W 1998 roku Gospodarstwo Pomocnicze Urzędu Gminy zostało przekształcone w spółkę „Eko-Bug” - jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością.

Spółka eksploatuje ujęcie wody i oczyszczalnię ścieków w Koroszczynie oraz gminną sieć wodociągową i kanalizacyjną. Zajmuje się rozbudową sieci oraz wykonuje do nich nowe przyłącza. Prowadzi również gospodarkę odpadami na terenie gminy Terespol oraz gmin sąsiednich.

Spółka „Eko-Bug” ponadto obsługuje autobusowy transport publiczny, m.in. realizuje zadanie gminy dowozu dzieci do szkół.

W efekcie działań samorządu na początku XXI wieku 88 proc. gospodarstw domowych w gminie miało podpisane umowy na wywóz śmieci. Wskaźnik ten nabierał jeszcze większego wymiaru po zestawieniu go z danymi mówiącymi, że zaledwie 30 proc. gmin w Polsce zajmowało się wówczas gospodarką odpadami. Spółka „Eko-Bug” odbierała odpady z 220 koszy ulicznych oraz 122 dużych kontenerów 1100-litrowych, a także od 1300 gospodarstw domowych mających 110-litrowe pojemniki na odpady. Odpady trafiały na gminne wysypisko śmieci w Lebiedziewie.

Od 1 lipca 2013 roku obowiązuje w Polsce ustawa „śmieciowa”. Gmina musiała zaprzestać wywożenia odpadów na swoje wysypisko w Lebiedziewie, które zgodnie z nowymi przepisami musi być zamknięte i ma podlegać rekultywacji.

Po wprowadzeniu obowiązkowej opłaty za odbiór odpadów od każdego mieszkańca gminy, umowy z mieszkańcami przestały obowiązywać. Wszystkie odpady komunalne z terenu gminy Terespol odwozi się teraz do Zakładu Zagospodarowania Odpadów w Białej Podlaskiej ujętego w wojewódzkim planie gospodarki odpadami. Odbiór odpadów z posesji zamieszkałych odbywa się zgodnie z harmonogramem.

Gminne składowisko odpadów w Lebiedziewie

Stare obiekty Gospodarstwa Pomocniczego Urzędu Gminy w Kobylanach

Pierwszy samochód zakupiony przez gminę do wywozu odpadów komunalnych

Samochód do przewozu odpadów komunalnych

Na terenie gminy utworzono punkty selektywnej zbiórki odpadów komunalnych: w Lebiedziewie (przy dotychczasowym składowisku odpadów), w Kobylanach (przy siedzibie spółki „Eko-Bug”) oraz w Małaszewiczach (odbiór popiołu).

Do tych punktów każdy mieszkaniec gminy, bez dodatkowej opłaty może oddawać posegregowane odpady komunalne pochodzące z jego gospodarstwa domowego.

W 2015 roku spółka „Eko-Bug” zakończyła budowę i przystąpiła do eksploatacji kotłowni o mocy 500 kW wykorzystującej do produkcji energii cieplnej biomasę. Dzięki budowie kotłowni oraz niezbędnej infrastruktury (sieci ciepłej wraz z przyłączami oraz wymiennikowniami ciepła) część obiektów gminnych zasilana jest w ciepło z tejże ekologicznej kotłowni. Obecnie z energii ciepłej na potrzeby c.o. korzystają następujące obiekty w Kobylanach: siedziba Spółki „Eko-Bug”, Szkoła Podstawowa im. Orła Białego i budynek administracyjny Urzędu Gminy Terespol.

Kotłownia ma rezerwową moc umożliwiającą zasilanie w energię ciepłą projektowanych budynków na terenie nowego centrum gminy.

Baza „Eko – Bugu” w Kobylanach

Nowoczesny piec w kotłowni „Eko-Bug” opalany słomą

Pierwsze kosze na śmieci pojawiły się w Łobaczewie Małym

Pierwsze kosze na segregowane śmieci w gminie

Sprzęt „Eko-Bugu” i gminy

Drogi

W 1990 roku tylko jedna droga gminna (w Łobaczewie Małym) miała nawierzchnię asfaltową. Natomiast w miejscowości Małaszewicze nawierzchnia asfaltowa była tylko na głównej drodze zakładowej, nazwanej później ulicą Kolejarzy, która długo nie była własnością gminy.

Stąd przed nową gminą Terespol stało zadanie spełnienia wieloletnich oczekiwań lokalnych społeczności - budowy dróg do ich miejscowości, lub przez ich miejscowości. Drogi nie były priorytetem w pierwszych kadencjach władz gminnych, ale też budżet gminy od początku samodzielnego jej funkcjonowania nie skąpił środków na ich budowę.

W ciągu kilku lat w gminie wybudowano drogi we wszystkich miejscowościach, a we wsiach, w których notuje się duże natężenie ruchu pojazdów, wybudowano chodniki z myślą o bezpieczeństwie pieszych, a zwłaszcza dzieci idących do szkoły.

1992

- Gmina rozpoczęła budowę pierwszej drogi – ulicy Wiejskiej w Małaszewiczach o długości 300 m. Wykonano wówczas także pierwszy w gminie chodnik – w Łobaczewie Dużym, o długości 1344 m.

Tak wyglądały drogi dojazdowe do miejscowości.

Ulica wiejska w latach 90 - tych

Ulica Miła w Małaszewiczach – stan z końca XX wieku

Ul. Kolejarzy w Małaszewiczach przed modernizacją

1993

- Przekazano do użytku 900 - metrowy odcinek drogi powiatowej Mokrandy - Nęple.

1996

- Zbudowano chodnik wzdłuż ul. Słonecznej w Kobylanach o długości 1550 m i 200-metrowy chodnik w Małaszewiczach Małych. Wykonano także drogę dojazdową do Samowicz.
- uchwałą Rady Gminy w styczniu 1996 nadano nazwy ulicom w 8 miejscowościach.

1997

- Wykonano nawierzchnię asfaltową drogi w Łobaczewie Małym, drogę dojazdową do Polatycz o długości 1100 m i drogę dojazdową w Nęplach.

1998

- Nawierzchnię bitumiczną otrzymała droga w Polatyczach, a nawierzchnię z kostki droga w Nęplach, wybudowano pierwszą część drogi głównej na WOC o długości 1085 m, ułożono też chodniki w Małaszewiczach Małych.

1999

- Oddano do użytku drogę dojazdową o nawierzchni asfaltowej do wsi Lechuty Duże o długości 476 m i szerokości 5 m.

Otwarcie drogi dojazdowej do Lechut Duzych

2001

- Podpisanie porozumienia między starostą białskim Bogusławem Żądło a wójtem gminy Terespol Krzysztofem Iwanikiem o wspólnej budowie ścieżki rowerowej o długości 3 km pomiędzy Koroszczynem a Kobylanami.
- wykonano asfaltowe drogi dojazdowe do: Polatycz, Lechut Duzych, Starzynki; drogę dojazdową do hydroforni w Koroszczynie z płyt drogowych; drogę dojazdową

wą z kostki brukowej wraz z żółtą postojową przy kościele w Nęplach.

2002

- Wykonano drogę asfaltową w Kuźawce o długości 617 m, drogę w Samowiczach z nawierzchnią asfaltową o długości 410 m, drogę w Małaszewiczach Małych o długości 715 m wraz z ulicami Topolowa i Krótką (z kostki brukowej).

2003

- Przekazano do użytku drogę Małaszewice Małe - Małaszewice Duże o długości 1,37 km. 50 proc. kosztów budowy pokryła Unia Europejska (ze środków SAPARD)
- zakończono budowę drugiego pasa jezdni drogi dla ruchu towarowego na terenie WOC Małaszewice. 75 proc. kosztów budowy pokryła Unia Europejska.
- zakończono budowę drogi gminnej 028 w Lechutach Dużych o długości 750 m i drogi gminnej 10027L w Lechutach Małych o długości 1100 m z nawierzchnią z betonu asfaltowego.

Budowa ulicy Wępnym

Otwarcie ul. Wępnym w Małaszewiczach Małych i Małaszewiczach Dużych

Droga dojazdowa do WOC Małaszewiczach

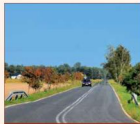
Otwarcie przebudowanej drogi w Lechutach Duzych

Nowa droga w Lechutach Małych

Otwarcie drogi w Murawcu

Nowa droga Kobylany - Lebiedziew

2004

- Przekazano do użytku 5 dróg gminnych: w Krzyczewie o długości 1204 m, w Murawcu o długości 1136 m, w Łęgach o długości 861 m, w Starzyńce o długości 635 m i w Samowiczach - Kosominie o długości 600 m, w Michalkowie o długości 667m.

Stara droga do Michalkowa, jeszcze z czasów carskich

Nowa droga do Michalkowa

Oddanie do użytku drogi w miejscowości Krzyczew

2005

- Oddano do użytku drogę gminną nr 100802L Kobylany - Lebiedziew o długości 4020,55 m wybudowaną z udziałem środków Unii Europejskiej (ZPORR).

Stara droga Malaszewicz - Lebiedziew

2006

- Otwarcie dróg w Malaszewiczach: Wiejska, Słoneczna, Cicha, Miła, Jasna, Kościelna, Krótka, Leśna, Nowa, wraz ze skwerem przy zbiegu ulic: Wiejskiej, Słonecznej i Jasnej wykonanym według projektu Jacka Spisackiego. Ogółem wybudowano 3,03 km dróg oraz 1,38 km chodników.
- zakończenie remontu odcinka drogi wojewódzkiej nr 698 Siedlice - Łosice - Konstantynów - Terespol o długości od km 96+620 do km 99+950 oraz od km 100+635 do km 102+324.

Otwarcie sieci dróg osiedlowych w Małaszewiczach

2007

- Otwarcie ulic: Spacerowej i Skłonecznej w Koroszczynie (o długości ogółem 1451,8 m, tym o nawierzchni asfaltowej 1166,8 m i 285 m o nawierzchni z kostki brukowej betonowej) oraz pierwszego odcinka drogi powiatowej Koroszczyn – Kobylany – Lebie-dziew.

Ulica Leśna w Koroszczynie

betonowej o grubości 8 cm oraz chodniki i zjazdy do posesji z kostki brukowej betonowej. Długość ulic - 1,688 km.

- otwarcie drogi gminnej nr 100821L łączącej drogę krajową nr 2 z portem PKP Małaszewicze.

Drogi w starym osiedlu w Małaszewiczach

Otwarcie drogi powiatowej w Koroszczynie

Al. Wspomnień w Kobylanach przed przebudową

Stara ul. Portowa – dojazd do suchego portu w Małaszewiczach

2008

- Zakończono budowę ul. Leśnej w Koroszczynie, o długości 1145 m, z nawierzchnią asfaltową w Kobylanach, oraz wykonano przebudowę Aleji Wspomnień o długości 1,03 km, z nawierzchnią asfaltową, chodnikiem i ciągiem pieszo-rowerowym z kostki brukowej).

2009

- Otwarcie nowo wybudowanych ulic: Długiej, Wrzosowej, Spacerowej, Pięknej, Wspólnej, Wesołej, Spokojnej, Bocznej, Ciasnej i Podlesnej na nowym osiedlu w Małaszewiczach oraz ulicy Ogrodowej. W ramach prac wykonano nawierzchnię z kostki brukowej

Ulica Portowa zbudowana od nowa

Nowe ulice w nowym osiedlu w Małaszewiczach

Teren na którym zbudowano osiedle II w Małaszewiczach

Otwarcie nowych ulic w nowym osiedlu w Małaszewiczach

2010

- W Łobaczewie Małym uroczyszcze oddano do użytku zmodernizowaną ulicę Piękną.
- otwarcie przebudowanej ulicy Kolejarzy w Małaszewiczach.

Ulica Kolejarzy w Małaszewiczach przed przebudową

- Zakończono remont kolejnego odcinka drogi wojewódzkiej nr 698 (Siedlce - Łosice - Konstantynów - Terespol) popularnie zwanej „Nadbużanką”. Prace wykonano na długości 1,5 km od Kuzawki do Lechut Małych

2011

- Dzięki wspólnemu wysiłkowi władz gminy Terespol i Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego udało się zmodernizować 2,7 - kilometrowy odcinek drogi wojewódzkiej nr 816 Terespol – Włodawa – Zosin popularnie zwaną Nadbużanką w miejscowości Lebieńdziew (odcinek od ronda na E – 30 do wsł).

Całkiem nowa ul. Kolejarzy w Małaszewiczach

Otwarcie odcinka Nadbużanki w Lebieńdziew

Zmodernizowany odcinek drogi wojewódzkiej

Siedziba władz gminy Terespol

2014

- Zakończono zadanie inwestycyjne pn. remont drogi gminnej nr 100803 L w Polatyczach.
- dokonano odbioru końcowego budowy drogi 8 KDL wraz z parkingiem na 30 stanowisk samochodowych (w tym jedno stanowisko dla osób niepełnosprawnych) wraz z kanalizacją deszczową, na terenie nowego centrum gminy.
- zmodernizowano drogę powiatową nr 1044 L Pratulin - Łęgi na odcinku 1,90 km.

2015

- Wojewoda lubelski zawarł z gminą Terespol umowę w sprawie udzielenia dotacji celowej budżetu państwa w 2015 roku na zadanie pn.: „Utworzenie spójności komunikacyjnej z krajowym systemem transportowym w gminie Terespol, poprzez budowę i przebudowę dróg na terenie Wolnego Obszaru Celnego i łączącej WOC z drogą krajową nr 2 w Małaszewiczach Małych”.

2016

- W ramach projektu „Utworzenie spójności komunikacyjnej z krajowym systemem transportowym w gminie Terespol” gmina Terespol uzyskała dofinansowanie z budżetu państwa i wybudowała drogi łączące drogę krajową nr 2 z drogą powiatową nr 1046L: ul. Zielone Wzgórze (wraz z wydzielonym oświetleniem) i drogi na działce 128 w Kobylanach, oraz drogi na terenie centrum gminy.
- wykonano plac przy garażach w Małaszewiczach osiedlu (przy blokach kolejowych)
- wykonano nakładkę asfaltową na drodze od Terminalu w Koroszczynie do Kol. Dobryń.
- wykonano połączenie drogowe z Karpina – Ogrodnik do Kol. Dobryń.

Teren nowego centrum gminy

Nowe drogi gminne zbudowane na początku XX wieku w sposób automatyczny połączyły się z nowymi drogami budowanymi przez powiat, województwo i GDDKiA. Warto też dodać, że wszystkie drogi zbudowano zgodnie ze standardami europejskimi, razem z chodnikami, ścieżkami rowerowymi, utwardzonymi pobocznymi i wjazdami do posesji, co w sposób istotny poprawiło bezpieczeństwo ruchu drogowego w gminie.

Niezwykle ważną sferą budownictwa drogowego w gminie była budowa dróg o znaczeniu gospodarczym, ułatwiających życie firmom już funkcjonującym w gminie lub zachęcających do inwestowania na jej terenie.

Gmina zbudowała drogę w Wolnym Obszarze Celnym.

Ważnym przedsięwzięciem była inwestycja drogowa Kobylany – Lebedźew, rozwiązująca poważne problemy komunikacyjne w gminie. Droga ta, przystosowana do ruchu ciężkiego, umożliwiła – w odpowiedzi na petycję mieszkańców Kobylan – wyprowadzenie z tej wsi ciężkiego transportu – autocystern jadących po paliwo do „Naftobazy” w Małaszewiczach, a kierowcom autocystern omińnięcie uciążliwego przejazdu kolejowego w Kobylanach.

Najważniejszą inwestycją zrealizowaną przez gminę w tej sferze była budowa w 2009 roku drogi gminnej łączącej drogę krajową nr 2 z portem PKP Małaszewicze (dawna ul. Robotnicza). Zapewniła ona właściwe warunki dojazdu do Wolnego Obszaru Celnego, terminali przeładunkowych prywatnych inwestorów, Centrum Logistycznego PKP, Granicznego Punktu Odpraw Weterynaryjnych i Fitosanitarnych.

Ulica Portowa w Małaszewiczach - po prawej stronie teren WOC, po lewej „Transbet”, „Europort”

Budowa nowych dróg w nowym centrum gminy

Droga dojazdowa w Polatyczach

Ścieżka pieszo – rowerowa w Małaszewiczach

Drogi krajowe

Droga krajowa nr 2 do przejścia granicznego w Terespolu

Droga krajowa nr 2 Warszawa – Terespol została poddana przebudowie w 2006 roku (odcinek 97,7 km z Siedlec do Terespolu). Na wniosek władz gminy Terespol Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad włączyła do programu tej inwestycji m. in. budowę chodników w położonych przy trasie miejscowościach - Małaszewiczach Małych i Małaszewiczach Dużych oraz budowę ścieżki rowerowej z Kobylan do Terespolu. Wartość robót wyniosła 67,1 mln euro (83 proc. kosztów kwalifikowanych pokryła Unia Europejska).

Modernizacji drogi krajowej nr 2 towarzyszyła też przebudowa drogi krajowej nr 68 Wólka Dobryńska - Koroszczyn o długości 5,197 km, obsługującej

ruch tranzytowy z Berlina do Brześcia. Na wniosek władz gminy Terespol GDDKiA ujęła w programie prac do budowy pasa postojowego dla ciężarówek TIR oczekujących na wjazd do Terminala Samochodowego w Koroszczynie.

Dopełnieniem modernizacji drogi krajowej nr 68 była budowa nowego mostu granicznego na rzece Bug w Kukurykach. Wartość projektu - 17,3 mln zł, udział Unii Europejskiej - 12,98 mln zł.

Drogi wojewódzkie

W ramach Regionalnego Programu Operacyjnego woj. lubelskiego zmodernizowano na terenie gminy Terespol odcinki drogi wojewódzkiej nr 698 Siedlce – Janów Podlaski – Terespol i nr 816 Terespol – Włodawa – Dorohusk – Zosin.

Władze gminy zabiegając ponad 10 lat o modernizację tzw. Nadbużanki wyprzedzająco budowały w miejscowościach przy niej położonych drogi lokalne i ulice osiedlowe: w Samowiczach (2001 rok), Kuzawce (2002 rok), Łęgach, Krzyczewie, Starzynie, Lechutach Dużych i Lechutach Małych (2003 rok), Łobaczewie Małym – ul. Forteczna i Piękna (2005 rok) i ul. Sportowa (2006 rok), w Neplach – ul. Strażacka, ul. Leśna, Nadbużańska i Rzeczna (2007 rok) finansowane z budżetu gminy.

Stara droga wojewódzka w Kuzawce przed przebudową

"Nadbużanka" po modernizacji w miejscowości Kuzawka

W pierwszej kolejności przebudowano w 2003 roku odcinek drogi wojewódzkiej nr 698 Janów Podlaski – Krzyczew o długości 21 km (w granicach gminy odcinek Bohukały – Krzyczew). Stara droga z jezdnią szerokości 3,5-5,0m i warstwą asfaltu o grubości zaledwie 5 cm, otrzymała po modernizacji jezdnię o wzmocnionej nośności i szerokości 7 m. Przebudowano 8 skrzyżowań „Nadbużanki” z drogami lokalnymi, m.in. w Bohukałach wybudowano rondo oraz chodniki. W 2006 roku oddano do użytku kolejny odcinek remontowanej „Nadbużanki” z Lechut Małych do Terespoła o długości 5,019 km. W latach 2007/2008 modernizacją objęto odcinek Krzyczew - droga krajowa nr 68 o długości 6,57 km, z przebudową mostu na Krznie w Neplach.

Zmodernizowany odcinek drogi wojewódzkiej na terenie gminy Terespol

W kolejnych latach przebudowano odcinek drogi nr 698 na trasie od Kuzawki do Lechut Małych o długości 1,5 km oraz odcinek drogi wojewódzkiej nr 816 od ronda na A-2 w Terespolu do wsi Lebie-dzie (dzięki staraniom samorządu gminy i partycypacji gminy w kosztach – po 50 proc. z województwem).

Drogi powiatowe

W 2007 roku ruszyła pierwsza wspólna inwestycja drogowa powiatu białskiego i gminy Terespol - przebudowa ciągu dróg powiatowych Koroszczyn – Kobylany – Zastawek – Lebie-dzie o długości 12,2 km.

Zmodernizowana droga powiatowa

Była to dziesiąta z kolei inwestycja na terenie gminy realizowana dzięki pomocy Unii Europejskiej. Droga przebiega w całości na terenie gminy Terespol, w jej skład wchodzi odcinki trzech dróg powiatowych: Berezówka – Koroszczyn – Kobylany, Kobylany – Zastawek i Zastawek – Lebie-dzie.

Dopełnieniem tej drogi, łączącej Terminal Graniczny w Koroszczynie i Punkt Fitosanitarny w Kobylanach z drogą wojewódzką nr 816, stały się nowe drogi zbudowane przez gminę w miejscowościach, przez które przebiega „powiatówka”: w Koroszczynie - ul. Leśna, Spacerowa i Słoneczna; w Kobylanach - Al. Wspomnień, ul. Cicha, Krótka, ul. Ceglana, w Małaszewiczach - ul. Kolejarzy.

W latach 2014 - 2016 gmina udzieliła powiatowi białskiemu pomocy finansowej w modernizacji i budowie dróg powiatowych:

- Koroszczyn – Kobylany-Zastawek,
- Koroszczyn – Malowa Góra,
- Zastawek – Podolanka,
- Zastawek – Kol. Kopytów,
- Pratulin - Łęgi,
- Koroszczyn – Malowa Góra,
- Piszczac – Dobryńka – Lebie-dzie długości ponad 2 km,
- W 2016 roku zrealizowano we współpracy gminy Terespol i miasta Terespol modernizację Alei Marzeń w Łobaczewie Małym kosztem 100 tys. zł,

- w 2017 roku wybudowano ścieżki rowerowe:
 - przy drodze powiatowej Kobylany – Zastawek od przejazdu kolejowego w Kobylanach do drogi do Małaszewicz, kosztem 375 tys. zł., (gmina pokryje 75 proc., a powiat – 25 proc.),
 - wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 816 (Nadbużanka) na odcinku blisko 3 km długości w Lebedziewie kosztem 0,922 mln zł. (60 proc. z budżetu gminy, 40 proc. z budżetu województwa). Gmina Terespol pokryła też koszty dokumentacji ścieżki.

W ciągu 25 lat istnienia gminy Terespol zbudowano lub gruntownie zmodernizowano ponad 90 km dróg gminnych, powiatowych, wojewódzkich i krajowych. Budżet gminy i budżet powiatu wydały na realizację projektów drogowych ponad 35 mln zł. Jednocześnie wybudowano 12,5 km ścieżek rowerowych i chodników.

Sieć drogowa w gminie zbudowana w minionych 25 latach jest jedną z najnowocześniejszych w powiecie białskim i województwie lubelskim, nieporównywalna do tego, co było na początku lat dziewięćdziesiątych XX wieku.

Łączna długość dróg utwardzonych w gminie Terespol wynosi 97,67 km, w tym drogi krajowe - 18,6 km, drogi wojewódzkie - 21,08 km, drogi powiatowe - 35,9 km, drogi gminne - 50 km.

Warto pamiętać, że około 50 proc. dróg gminnych w Polsce nadal nie ma utwardzonej nawierzchni. Dokonania w zakresie budownictwa drogowego sytuują gminę Terespol w gronie gmin, mających

kompleksowo rozwiązaną infrastrukturę drogową. Było to możliwe dzięki właściwej współpracy władz gminy z Radą Gminy oraz profesjonalizmowi pracowników Urzędu Gminy.

Budowa ścieżki w Lebedziewie

Budowa ścieżki w Kobylanach

Ścieżka rowerowa w Lebedziewie

Gotowa ścieżka w Kobylanach

Rozwój gospodarczy gminy Terespol

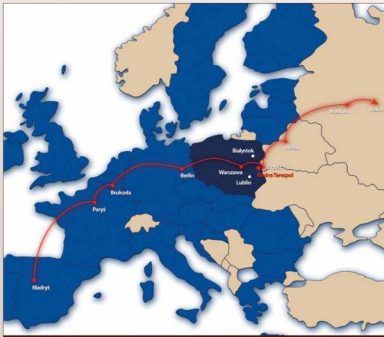
Trzecim priorytetem władz samorządowych gminy Terespol ustalonym na jej starcie w 1992 roku był rozwój gospodarczy gminy.

Wiejska gmina Terespol nie mogła oprzeć swego rozwoju o rolnictwo, ze względu na bardzo słabe gleby na terenach nadbużańskich (kiedy zrezygnowano z pobierania podatku rolnego z gleb V i VI klasy, do budżetu gminy przestało wpływać aż 2/3 kwoty uzyskiwanej dotąd z tego podatku).

Przepisy prawa ograniczają aktywność samorządu gminnego w sferze gospodarki, ale Rada i Zarząd Gminy Terespol efektywnie i spektakularnie wykorzystały te możliwości, jakie daje położenie gminy na granicy dwóch systemów komunikacyjnych, politycznych i gospodarczych.

W taki program rozwoju gospodarczego gminy idealnie wpisał się zamysł utworzenia w Małaszewiczach Wolnego Obszaru Celnego, traktowanego jako miejsce ułatwiające międzynarodową wymianę towarową i obsługę ładunków w tranzycie. Projekt ten zaakceptował rząd RP.

Ustawa z 20 lipca 1991 roku i przepisy wykonawcze do niej wprowadziły m.in. następujące wymogi dotyczące zakładania i funkcjonowania WOC:

1. posiadanie przez zarządzającego WOC (tj. osobą fizyczną lub prawną) prawa własności lub wieczystego użytkowania nieruchomości, na której ma być ustanowiony WOC,
2. WOC musi być terenem nie zamieszkanym,
3. WOC musi być terenem odpowiednio odgraniczonym (ogrodzonym), a obowiązek wykonania tego odgraniczenia spoczywa na zarządzającym WOC,
4. regulamin funkcjonowania WOC musi być zatwierdzony przez prezesa GUC.

Zgodnie z zapisem ustawy z 20 lipca 1991 roku 16 istniejących WOC musiało do 30 czerwca 1992 roku dostosować się do nowych wymogów. Do końca sierpnia 1994 roku, na mocy nowych wymogów, utworzono w Polsce sześć wolnych obszarów celnych (na Okęciu, w Gliwicach, w Sokółce, w Świnoujściu, w Szczecinie oraz w gminie Terespol), pozostałe zostały zlikwidowane.

Gmina Terespol będąc właścicielem nieruchomości, została ustanowiona organem zarządzającym Wolnego Obszaru Celnego w Małaszewiczach.

Wolny Obszar Celny w gminie Terespol - ustanowiony rozporządzeniem Rady Ministrów z 24 marca 1993 roku

Rozwój gospodarczy gminy Terespol

Z opracowania Kancelarii Sejmu Biura Studiów i Ekspertyz, Wydział Analiz Ekonomicznych i Społecznych, Wolne obszary celne w Polsce, Sierpień 1994 „...Wolny Obszar Celny we wsi Małaszewicze Małe, gmina Terespol, jest wyjątkowo korzystnie położony na bardzo ważnym kolejowym i drogowym szlaku łączącym Europę Zachodnią ze Wspólnotą Niepodległych Państw. Obejmuje on obszar 166 ha na terenie dawnego lotniska, między drogą międzynarodową E-30 (Berlin-Warszawa-Moskwa) a kompleksem Portu Przeladunkowego PKP Małaszewicze położonym na trasie dwutorowej linii kolejowej E-20. Suchy Port PKP Małaszewicze jest przystosowany do przeladunku prawie 10 mln ton ładunków rocznie, tj. mniej więcej tyle samo co port w Gdyni. W Porcie PKP Małaszewicze przeladowywane są zarówno towary masowe: węgiel i koks, rudy i koncentraty rud, żelazostopy, surowki, nawozy sztuczne, zboże, drewno, celuloza, jak i inne np.: samochody, maszyny budowlane i rolnicze, papier, płody rolne, drobnica, kontenery 20' i 40'. W pobliżu WOC-u Małaszewicze-Terespol czynne są trzy przejścia graniczne:

- kolejowe (dla ruchu osobowego i towarowego) w Terespolu,
- drogowe (dla ruchu osobowego) w Terespolu,
- drogowe (dla ruchu towarowego) w Kukurykach.

W odległości 30 km od WOC-u Małaszewicze-Terespol, w Białej Podlaskiej znajduje się lotnisko, przystosowane do lądowania największych samolotów transportowych.

Innym atutem tego woc, który może pełnić także funkcję składu czy hurtowni jest fakt, że i tak przy przewozie towarów z Polski do obszaru b. ZSRR (lub

w przeciwną stronę) istnieje konieczność ich przeladowywania (inny rozstaw torów). Zarządzającym WOC Małaszewicze-Terespol jest gmina Terespol. Na terenie tego WOC funkcjonują następujące podmioty gospodarcze:

- gmina Terespol posiadająca w bezpośrednim władaniu 83,16 ha gruntów.
- Wschodni Wolny Obszar Celny Małaszewicze SA w Białej Podlaskiej o kapitale założycielskim 7,0 mld zł*, dysponująca 11,30 ha gruntów.
- „TE-MA” Wolny Obszar Celny Małaszewicze-Terespol Spółka z o.o. o kapitale założycielskim 2,6 mld zł, dysponująca 40,33 ha gruntów.
- Polish Farm Meat Zakłady Mięsne Małaszewicze Spółka z o.o. o kapitale założycielskim 16,0 mld zł, firma włosko-polska, dysponująca 16 ha gruntów.
- GASPOL Spółka z o.o. w Warszawie, firma polsko-holenderska, o kapitale założycielskim 412,66 mld zł, posiadająca 15,00 ha gruntów.
- Podlaska Agencja Spedytorska - Wschód Spółka z o.o. w Małaszewiczach dysponująca 0,5 ha gruntów.
- Centralna Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych Warszawa, posiadająca 1,78 ha gruntów.
- Strefa Wolnocłowa Spółka z o.o. w Terespolu, posiadająca 0,34 ha gruntów.

Wydaje się, że ze względu na doskonałe położenie, WOC Małaszewicze-Terespol może stać się w przyszłości miejscem ożywionej wymiany handlowej między Polską a krajami WNP, zwłaszcza Białorusią i Rosją.*

* przed denominacją

WOC to pierwszy element strategii rozwoju gminy Terespol oparty o jej własne działania.

Nie bez znaczenia był też fakt, iż po raz pierwszy w historii organem zarządzającym WOC nie został podmiot gospodarczy, lecz jednostka samorządu terytorialnego – gmina Terespol. Zarząd Gminy przyjmując dodatkowe zadania „osoby zarządzającej” starał się wykorzystać szanse tego doskonałego dla inwestowania terenu, zajął się promocją WOC i pozyskiwaniem inwestorów, przede wszystkim uporządkowaniem spraw formalno - prawnych i uzbrojeniem terenu w infrastrukturę komunalną.

Rolę „zarządzającego” gmina Terespol wypełniła właściwie, w ramach swoich możliwości i kompetencji. W chwili wydania decyzji rządu premier Suchockiej na obszarze WOC obecna była tylko jedna firma – Zakłady Mięsne Polish Farm Meat w Małaszewiczach. Aby zachęcić kolejnych inwestorów do skorzystania z ulg i zwolnień, jakie daje prawo firmom funkcjonującym w wolnych obszarach celnych, trzeba było najpierw teren WOC ogrodzić i oświetlić, doprowadzić tam wodę, zbudować drogę itd., wreszcie zainstalować posterunek celny.

Inicjatywy władz gminy i środki z budżetu gminy zaangażowane w infrastrukturę WOC pozwoliły pokonać te trudności i uruchomić 29 listopada 1994 roku I etap WOC Małaszewicze.

Na tak przygotowanym terenie najpierw zainstalowały się Zakłady Mięsne Polish Farm Meat budując tu wielki zakład produkcyjny (później „Dolina Łąk”), a następnie polsko-holenderska spółka „Gaspol” budując terminal przeladunkowy gazu płynnego (propan i propan-butan) z cystern szerokotorowych do zbiorników magazynowych, a następnie do cystern kolejowych normalnotorowych i autocystern.

Korzystnie wynegocjowane przez gminę umowy z „Gaspolem” o wzajemnych świadczeniach na terenie WOC były kolejnym krokiem na drodze uzupełnienia niezbędnej infrastruktury dla tego terenu (budowa bocznic kolejowej z torem szerokim i normalnym). Szczególne znaczenie miała umowa zawarta w styczniu 1998 roku dotycząca ustanowienia służebności gruntowej – korzystania przez „Gaspol” z linii kolejowej wraz z bocznicą na terenie WOC w sposób zgodny z odrębnymi przepisami dotyczącymi ruchu kolejowego.

Z tytułu tej służebności „Gaspol” wpłacił na rzecz gminy 150 tys. USD. Dodatkowo spółka uczestniczyła w kosztach remontu drogi lokalnej na odcinku od drogi E-30 do wjazdu na teren WOC i pokryciu kosztu budowy odcinka drogi głównej przez WOC o długości 600 m; pokryła też w całości koszty budowy odcinka bocznego od drogi głównej do terminalu „Gaspol”. Na efekty inwestowania w infrastrukturę WOC nie trzeba było długo czekać.

Wjazd na WOC w 1994 roku

Pierwsza firma na terenie WOC – Zakłady Mięsne

Terminal „Gaspol” na terenie WOC

Rozwój gospodarczy gminy Terespol

W latach 1999 – 2001 zainstalowało się w WOC Małaszewicze pięć nowych firm. Pierwszą z nich była Międzynarodowa Spedycja „Agroland-Cargo” Sp. z o.o. z Kutna, która 7 września 1999 roku podpisała z gminą Terespol umowę o przejęciu w wieczyste użytkowanie na terenie WOC Małaszewicze działki o powierzchni 2 ha, a 4 lipca 2000 roku uroczystie otworzyła dwa nowe magazyny zbudowane na tej działce.

2 lutego 2001 roku w WOC Małaszewicze zainstalowało się Przedsiębiorstwo Produkcji Usług i Handlu „Helios” Sp. z o.o. z Krakowa, które wydzierżawiło działkę o powierzchni 8,79 ha.

21 marca 2000 roku Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe „Jamer” Sp. z o.o. z Gdańska przejęło w wieczyste użytkowanie działkę w WOC o powierzchni 1,35 ha.

W sierpniu 2001 roku działkę w WOC o powierzchni 4,13 ha przejęła w wieczyste użytkowanie Heat Engineering Poland Sp. z o.o. z Lublina, z myślą o ulokowaniu tu działalności przemysłowej, składowej i handlowej.

Za środki z budżetu własnego oraz pozyskane z Unii Europejskiej, gmina Terespol zbudowała na terenie WOC drogę główną przystosowaną do ruchu ciężkich pojazdów.

Po upadłości firmy „Dolina Łąk” i zamknięciu zakładu w Małaszewiczach kolejnym inwestorem na terenie WOC stała się firma „Adampol”, która zbudowała tu terminal samochodowy z placem składowym o powierzchni 24 ha i pojemności ponad 14 tys. samochodów, terminal kontenerowy z placem składowania o powierzchni 2 ha (mieści się na nim maksymalnie 1600 kontenerów). „Adampol” wykorzystał też dawne obiekty zakładów mięsnych.

Obecność tych firm na terenie gminy oznacza znaczące środki wpływające do jej budżetu oraz miejsca pracy.

Otwarcie siedziby „Agrolandu” na terenie WOC Małaszewicze

Terminal firmy „Adampol” w WOC Małaszewicze

Terminal firmy "Europort"

Wjazd do terminala firmy "Agrostop"

Gminna strefa aktywności w Malaszewiczach

Doskonała infrastruktura komunalna i techniczna, drogi dojazdowe i kolej, atrakcyjne położenie między drogą krajową A-2 a suchym portem PKP w Malaszewiczach, bliskość granicy z Białorusią (8 km) z trzema przejściami granicznymi ułatwiającymi przepływ towarów między Unią Europejską a krajami byłej WNP, wszystko to sprawiło, że zrealizowana została koncepcja gminnej strefy aktywności gospodarczej. W pobliżu WOC i suchego portu PKP w Malaszewiczach zainwestowały prywatne firmy budując tu swoje terminale lub bazy produkcyjne. Pierwsza była firma „Agrostop” - przykład miejscowego biznesu, dysponująca od 1999 roku własnym terminalem przeładunkowym o powierzchni 12 ha, na którym przeładowuje rocznie 1,5 mln ton towarów. Obecnie trwa rozbudowa terminalu na dodatkowej powierzchni 18 ha.

Kolejną firmą inwestującą w tej strefie była „Darocho” z Popowa Toruńskiego, która zbudowała tu zakład przeładunku i oczyszczania parafiny (w 2017 roku zakład ten przejęła firma z Białej Podl.).

W 2004 roku PPH-U „Transbet” z Białej Podlaskiej zbudowało tu bazę (a w niej wytwórnictwo betonu i mas bitumicznych), a w 2007 roku PHU-B „Trasa” z Białej Podl. wybudowała na obrzeżu WOC w Malaszewiczach Terminal Przeładunkowo-Składowy „Aleksandra” o powierzchni 10 ha, z terminalem gazowym i terminalem materiałów masowych. Budowa Centrum Logistycznego „Europort”

Rozwój gospodarczy gminy Terespol

(budowa magazynu wysokiego składowania, organizacja punktu przeładunkowego) zakończyła pewien okres inwestowania w obszarze WOC gminnej strefy aktywności gospodarczej.

Na rozwój gospodarczy gminy miały od zawsze istotny wpływ także firmy państwowe obsługujące granicę wschodnią naszego państwa, a od 2004 roku – także granicę Unii Europejskiej. Od końca lat 40-tych XX wieku funkcjonuje port przeładunkowy PKP w Małaszewiczach, obecnie Centrum Logistyczne PKP Cargo, a także baza paliw Naftobazy SA (dawna CPN) również w Małaszewiczach, przeładunkujące towary z wagonów szerokotorowych do wagonów o normalnym rozstawie osi i odwrotnie. W 2014 roku pojawił się nowy operator Cargotraf, zarządzający 170 km torów kolejowych w Małaszewiczach.

W połowie lat 70-tych minionego wieku przeładowywano w Małaszewiczach 10-12 mln ton, głównie do NRD. Po upadku bloku komunistycznego nastąpiło załamanie wymiany gospodarczej Wschód - Zachód i spadek przeładunku w Małaszewiczach do 1 mln ton. Od początku XXI wieku następuje stopniowe ożywienie w stosunkach gospodarczych UE z Rosją.

Suchy port przeładunkowy w Małaszewiczach w 2015 roku przeładował już 4,3 mln ton ładunków, w tym 60 proc. w terminalach PKP Cargo, 46 proc. przeładowanych towarów stanowiło drewno i zrębki, 24 proc. węgiel, 13 proc. kontenery.

Przeładunek kontenerów w terminalu PKP Cargo w Małaszewiczach

Terminal firmy „Europort”

„OLPP” sp. z o.o. Baza Paliw Nr 22 w Małaszewiczach

Graniczność gminy, położenie przy głównych szlakach europejskich, infrastruktura suchego portu PKP Małaszewicze (spotykają się tu tory o szerokości 1520 mm z torami zachodnioeuropejskimi 1435 mm), Terminal Samochodowy Koroszczyn oraz ponad 300 – tysięczny ośrodek miejski Brześć tuż za Bugiem, to sprzyjające warunki dla inwestorów.

Obsługę celno-spedycyjną TIR-ów jadących z towarami na Białoruś, do Rosji, Kazachstanu i ze wschodu do Unii Europejskiej, zapewnia zbudowany od podstaw w latach 90-tych XX wieku Terminal Graniczny w Koroszczynie, z częścią komercyjną. Gmina Terespol uczestniczyła aktywnie w procesie budowy i uruchomienia największej inwestycji na Ścianie Wschodniej. Rozpoczęta 26 września 1996 roku inwestycja prowadzona była w ścisłej współpracy z władzami gminy, zwłaszcza w takich sferach jak gospodarka komunalna (budowa oczyszczalni ścieków w Koroszczynie, zaopatrzenie terminala w wodę), drogi (budowa dróg asfaltowych do Samowicz i Samowicze – Kukuryki), wykorzystanie komunalnej kopalni piachu w Lebidziewie.

Niezmiennie istotne znaczenie miał udział samorządu w akcji uruchomienia Terminala. Inwestycja zrealizowana w błyskawicznym tempie, od października 1998 roku czekała na decyzję prezesa Głównego Urzędu Celnego o włączeniu Terminala w system państwowych przejść granicznych. Przepychanki i beczynność ówczesnego premiera

Jerzego Buzka i rządu RP trwały blisko rok. Władze i mieszkańcy gminy Terespol włączyły się do akcji protestacyjnej przeciwko blokadzie uruchomienia Terminala. Złożyły się na nią apele: Zarządu Gminy (18 listopada 1998 roku) i Rady Gminy (10 grudnia 1998 roku) do premiera Jerzego Buzka. 19 marca 1999 roku mieszkańcy gminy wystosowali pismo do Jerzego Buzka, w którym pisali m.in.: „Opóźnienie otwarcia tego nowoczesnego obiektu podważa wiarygodność rządu i ośmiesza prezesa GUC ...”

Decyzję premiera usiłowali też wywołać sygnatariusze Porozumienia Gmin Granicznych Ściany Wschodniej (miasta Terespol, gminy: Terespol, Sławatycze, Dorohusk, Horodło, Lubycza Królewska),

Prezes "Eksbudu" – firmy budowlanej z Kleś Witold Zaraska i wóda białkopodlaski Tadeusz Korzeń podpisują akt rozpoczęcia budowy Terminala Samochodowego w Koroszczynie

Plac budowy terminala

Budowa terminala

Rozwój gospodarczy gminy Terespol

podpisanego 26 kwietnia 1999 roku na Terminalu Samochodowym w Koroszczynie. Władze gmin granicznych dokonały też – symbolicznego samorządowego otwarcia Terminala, protestując w ten sposób przeciwko blokadzie prezesa GUC. Społeczny efekt przyniosła też audycja telewizyjna Elżbiety Jaworowicz „Sprawa dla reportera”, z udziałem wójta Krzysztofa Iwaniuka. Protesty, wspierane przez posłów, także specjalna debata sejmowa poświęcona Terminalowi w Koroszczynie, przyniosły latem 1999 roku długo oczekiwany skutek. W sierpniu tego roku, powołany na prezesa GUC Zbigniew Bujak podjął decyzję o uruchomieniu najpierw płyty zachodniej Terminala, a od 2 października 1999 roku także płyty wschodniej.

Budowa terminalu kosztowała Skarb Państwa 130 mln złotych.

Terminal o łącznej powierzchni 46,46 ha dzieli się na część budżetową oraz część komercyjną. Część budżetowa obejmuje budynek administracyjny wraz z infrastrukturą zewnętrzną. Znajdują się tam pomieszczenia do kontroli pojazdów, odpraw weterynaryjnych, rampy rozładunkowe oraz budynki kontroli wstępnej z wagami. Powstały dwie płyty odpraw celnych o przepustowości do 4 000 samochodów na dobę w obu kierunkach

Druga część tzw. komercyjna została zbudowana przez Polskie Konsorcjum Gospodarcze. Mieszczą

się tam agencje celno – spedycyjne, bank, restauracja, pomieszczenia handlowo – usługowe i magazynowe.

Częścią składową Terminala jest drogowe przejście graniczne Kukuryki-Kozłowiec (Białoruś). Istotną dla rozwoju ruchu granicznego była inwestycja na przejściu w Kukurykach - budowy mostu autostradowego na rzece Bug.

15 lipca 2004 roku zakończono budowę drugiego mostu przez Bug na granicy polsko-białoruskiej w Kukurykach, w ciągu przyszłej autostrady A2, przechodzącej w magistralę M1, w kierunku Mińska. Most został wybudowany wspólnie przez

„Samorządowe otwarcie” Terminala w Koroszczynie

Budynek po zakończeniu budowy

firmy polskie i białoruskie, a także przy współpracy rządów obu państw, w wyniku umowy między rządem Rzeczypospolitej Polskiej a rządem Białorusi podpisanej 9 listopada 1999 roku. Prace budowlane rozpoczęły się na wiosnę 2003 roku. Zgodnie z warunkami zawartymi w umowie, dokumentację techniczną opracowała strona białoruska, natomiast dojazd do mostu wybudowała każda ze stron we własnym zakresie.

Powstał most pięcioprzęsłowy, o całkowitej długości ponad 270 m i szerokości 14,2 m, przystosowany do przenoszenia pojazdów o masie do 50 t. Wartość tej inwestycji wyniosła 4,6 mln USD, w tym udział strony polskiej – 2,25 mln USD. Wykonawcą mostu było konsorcjum firm Budi-mex-Dromex S.A. i Mostotriadl.

Drogowe przejście graniczne Kukuryki – Kozłowiec zostało otwarte w 1984 roku. Odprawiane są tutaj samochody ciężarowe. Przejście połączone jest drogą celną o długości 5,2 km z Terminalem Samochodowym w Koroszczyń. Przepustowość przejścia wynosi 4000 samochodów na dobę. Terminal przeznaczony jest do dokonywania kontroli celnych, sanitarnych, weterynaryjnych i fitosanitarnych międzynarodowego ruchu towarowego.

Terminal Samochodowy w Koroszczyń z lotu ptaka

Rozwój gospodarczy gminy Terespol

Budowa mostu na rzece Bug na przejściu granicznym Kukuryki – Kozłowice

Obiekt przejścia granicznego dla autobusów i samochodów osobowych w Terespolu

Nowe przejście graniczne w Terespolu („Warszawski Most”)

Kolejnym przejściem na terenie gminy jest drogowe przejście graniczne w Terespolu. Zostało ono gruntownie wyremontowane w 2003 roku. Odnowiono budynek służb, wykonano zadaszanie oraz powiększono liczbę pasów ruchu dla przekraczających granicę. Modernizacja głównego budynku w Terespolu została dofinansowana ze środków programu Phare 2000. Po wejściu Polski do Unii Europejskiej okazało się jednak, że ten terminal nie spełnia już wszystkich norm unijnych. Rozbudowa drogowego przejścia granicznego w Terespolu przy granicy z Białorusią zaczęła się we wrześniu 2006 roku. Prace zakończyły się pod koniec 2007 roku. Rozbudowa objęła stronę południową, powstały dodatkowe pasy odpraw wraz z pawilonami, budynek kontroli szczegółowej, został zmodernizowany układ komunikacyjny. W kolejnych latach rozbudowa objęła stronę północną o 8 pasów odpraw wraz z infrastrukturą. W pobliżu przejścia powstało nowoczesne centrum handlowe firmy Agrostop II.

Kolejowe przejście graniczne Terespol - Brześć posiada status międzynarodowego przejścia granicznego dla ruchu osobowo-towarowego z wykorzystaniem suchego portu przeładunkowego w Małaszewiczach. Punkt zdawczo – odbiorczy towarowy usytuowany jest na stacji Kobylany, położonej w bezpośrednim sąsiedztwie stacji Małaszewicze, w odległości 5,1 km od stacji Terespol. Przejście funkcjonuje całodobowo.

Polska wybudowała przy wsparciu Unii Europejskiej Terminal Fitosanitarny w Kobylanach – Graniczny Punkt Odpraw Weterynaryjnych i Fitosanitarnych. Pracują tutaj służby celne, weterynaryjne, przedstawiciele Sanepidu oraz Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Na terminalu są kontrolowane wszystkie artykuły pochodzenia zwierzęcego (jadalne i niejadalne), wjeżdżające pociągami ze Wschodu do krajów UE, a także towary eksportowane z terenu Unii, ale pochodzące z krajów pozaunijnych, np. Szwajcarii, USA czy Kanady. Przez przejścia graniczne położone na terenie gminy Terespol mogą być przewożone wszystkie możliwe towary. Unikalne w skali Europy możliwości suchego portu w Małaszewiczach dostrzegły na początku drugiej dekady XXI wieku władze Chin.

Graniczne przejście kolejowe Terespol – Brześć

W ogłoszonym w 2013 roku projekcie „Nowego Jedwabnego Szlaku” z Chin do Europy Zachodniej Małaszewicze i gmina Terespol mają odegrać wielką rolę, właśnie przez swoje położenie na granicy dwóch systemów kolejowych, ale też na granicy Wschodu i Unii Europejskiej. Chińczycy przeznaczyli 40 mld dolarów na specjalny fundusz mający ożywić szlak. Jego budowę zaplanowano na trzy dekady. Szlak pobiegnie z Chin dwoma trasami przez Kazachstan – Rosję – Białoruś koleją do Małaszewicz i TIR-ami przez Kukuryki – Koroszczyn. W ostatnich dwóch latach przedstawiciele poczty chińskiej i kolejniactwa kilkakrotnie odwiedzili gminę Terespol.

Obiekt handlowy na terenie przejścia granicznego w Terespolu

Graniczne przejście kolejowe Terespol – Brześć

Terminal fito – sanitarny w Kobyłanach

Szczególną uwagę zwrócili na suchy port w Małaszewiczach, w którym od lat rośnie ilość odprawianych kontenerów z Chin. W 2015 roku do Małaszewicz przyjechało 19 tysięcy kontenerów z Chin. W 2017 roku - 3 razy więcej. Poczta Polska sukcesywnie zacieśnia współpracę z rozwijającą się Poczta Chińska. 2 maja 2017 roku w gminie Terespol przebywała z wizytą delegacja Poczty Chińskiej. Podczas wizyty w Chinach polscy pocztowcy podpisali Memorandum of Understanding, które przewiduje rozwój współpracy w trzech obszarach: emisji znaczków, operacjach związanych z obsługą przesyłek zagranicznych oraz – co może okazać się najbardziej perspektywiczne – tworzeniem infrastruktury do intensyfikacji obrotu przesyłkami międzynarodowymi (międzynarodowy e-commerce).

Jesienią 2017 roku Poczta Polska podpisała porozumienie z grupą China Post w sprawie transportu przesyłek koleją do portu przeładunkowego w Małaszewiczach, a stąd do trzydziestu innych krajów europejskich.

Wszystkie dotychczasowe działania inwestycyjne radykalnie zmieniały obraz gminy. Inwestorzy zewnętrzni zainwestowali w ciągu minionych 25 lat w rozwój gminy Terespol blisko 700 mln zł.

Obecność tylu inwestorów na terenie gminy oznacza dla jej mieszkańców miejsca pracy, a także wpływ z podatków umożliwiające stosowne wydatki na oświatę, budownictwo drogowe, kulturę i realizację szóstego projektu tego czwartego kwartału w gminie – budowę nowego centrum gminy w Kobyłanach, na terenie przedwojennego osiedla mieszkaniowego bazy lotniczej w Małaszewiczach.

O śmiałości tego projektu, a także o jego zaawansowaniu, świadczy pierwszy gotowy obiekt nowego centrum – biurowiec Urzędu Gminy. Na terenie nowego centrum budowana jest sieć ulic, uzbrojony teren czeka na chętnych do budowy własnego domu.

Delegacja Poczty Chrześcijańskiej w Urzędzie Gminy w Kobylanach

Kolejne delegacje chrześcijańskie z wizytą w gminie Terespol i na terenie WOC w Małaszewiczach

Teren nowego centrum gminy Terespol z obiektem Urzędu Gminy w Kobylanach

Do 1992 roku nad bezpieczeństwem przeciwpożarowym mieszkańców gminy Terespol czuwało 6 jednostek OSP, wyposażonych bardzo skromnie, bo tylko w 2 samochody marki „Zuk” i Star 29, 7 motopomp i kilka węży strażackich. Remizy wiejskie wzniesione w latach 60. i 70. XX wieku były w nienajlepszym stanie.

Biorąc pod uwagę zmiany organizacyjne, jakie zaszły z początkiem 1992 roku w administracji samorządowej, w szczególności podział wspólnych organów zarządzających miasta i gminy Terespol, decyzją delegatów jednogłośnie został rozwiązany Zarząd Miejsko – Gminnej Straży Pożarnej. Od tego momentu w mieście Terespol pozostała jedna jednostka OSP, natomiast na terenie gminy - 6 OSP.

6 kwietnia 1993 roku w budynku Rady Gminy Terespol odbył się pierwszy Zjazd Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, w którym wzięli udział m.in.: Mieczysław Goławski - zastępca komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej w Białej Podlaskiej, Franciszek Filipiuk - komendant rejonowy Państwowej Straży

Posiedzenie Miejsko - Gminnego Zarządu OSP RP w Terespole

Pożarnej w Białej Podlaskiej, Krzysztof Iwaniuk - wójt gminy Terespol, Mieczysław Romaniuk - przewodniczący Rady Gminy Terespol, Kazimierz Król - przedstawiciel jednostki OSP miasta Terespol, Stanisław Oskwarek - komendant Zakładowej Straży Pożarnej PKP w Małaszewiczach oraz delegaci z poszczególnych jednostek OSP z terenu gminy wiejskiej Terespol: Andrzej Bochenek (Krzyszew), Bogdan Bliźniuk (Murawiec), Marian Jankowski (Koroszczyń), Zdzisław Juchnikowski (Murawiec), Kazimierz Pawluczuk (Bohukały), Wiesław Kowalski (Nepie), Stanisław Kucharski (Nepie), Grzegorz Reducha (Nepie), Dariusz Ochrymuk (Łęgi). Głównym celem Zjazdu było powołanie Zarządu Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych (w składzie 12 członków) i Komisję Rewizyjną (3 członków).

Prezesem Zarządu Gminnego OSP został wybrany Krzysztof Iwaniuk, komendantem gminnym – Grzegorz Reducha, przewodniczącym Komisji Rewizyjnej – Stanisław Kucharski.

Dh. Stanisław Kucharski został uhonorowany złotym medalem „Za usługi dla pożarnictwa”

Na terenie nowej gminy znalazły się Ochotnicze Straże Pożarne w Neplach, Bohukałach, Koroszczyźnie, Krzyczewie, Murawcu i Łęgach. Jednostki były wyposażone bardzo skromnie. Tylko jedna OSP – Nepie – miała samochód gaśniczy. Remizy wiejskie znajdowały się w stanie dalekim od standardów cywilizacyjnych. Sytuacja była o tyle groźna, że w gminie Terespol wybuchało w tamtym czasie najwięcej pożarów w skali woj. białkopodlaskiego.

Podstawowym wyznacznikiem stanu zagrożenia gminy Terespol była odnotowywana corocznie ilość pożarów i innych miejscowych zagrożeń. W latach 1998 - 1999 na terenie gminy odnotowano aż 200 zdarzeń. Z roku na rok odnotowywano tendencję wzrostową. Według wskaźników ilości pożarów przypadających na 1000 mieszkańców gmina Terespol zajmowała w województwie białkopodlaskim niechlubne pierwsze miejsce.

Posiedzenie Zarządu Gminnego OSP

Medal dla dh Stanisława Kucharskiego

Prezes Zarządu Krzysztof Iwaniuk i Komendant gminy Grzegorz Reducha

Sytuacja uległa pogorszeniu po 11 lipca 1992 roku, kiedy to zarządzeniem nr 4 Komendanta Głównego PSP jednostka Straży Pożarnej w Terespolu została pozbawiona pracowników etatowych oraz wozu gaśniczego. W ten sposób najbliższą jednostką zabezpieczenia przeciwpożarowego stała się Państwowa Straż Pożarna w odległej o 30 km Białej Podlaskiej. W gminie pozostały jedynie słabo wyposażone jednostki OSP w następujących wsiach: Neple, Bohukały, Krzyczew, Murawiec, Łęgi.

Jedyną jednostką posiadającą samochód gaśniczy była OSP Neple. Dysponowała wówczas 20 letnim wozem bojowym marki STAR. Aby skutecznie chronić teren gminy przed ogniem wójt Gminy z pozytywnym skutkiem podjął rozmowy, by do gaszenia pożarów w południowej części gminy (z Małaszewiczami - największą i najbardziej zagrożoną miejscowością) wykorzystać zakładową jednostkę PKP.

W przypadku pozostałego obszaru gminy postanowiono sukcesywnie, w miarę posiadanych środków, wzmacniać jednostki OSP, powierzając im ciężar zabezpieczenia przeciwpożarowego mieszkańców. Decyzją Zarządu Gminnego Związku OSP dokonano reorganizacji strażackich sił i środków. Postanowiono powierzyć rolę wiodącej jednostki w gminie OSP w Neplach, która w ówczesnym okresie strukturą, wyposażeniem i poziomem wykształcenia była najlepiej przygotowana do realizacji tego typu zadań.

Samorząd systematycznie zwiększał środki z budżetu gminy na działalność przeciwpożarową.

W 1996 roku OSP w gminie zrzeszały 148 strażaków, w tym 54 strażaków honorowych. Wykazali się oni wyjątkowo wyteżoną pracą społeczną. Spektakularnym podsumowaniem tej pracy było 1 miejsce uzyskane w 1996 roku przez Zarząd Gminy ZOŚP we współzawodnictwie statutowej działalności zarządów gminnych OSP w woj. białokodlaskim.

W 1999 roku 51 zastępów z jednostek OSP z gminy Terespol uczestniczyło w akcjach ratowniczo-gaśniczych na terenie swojej gminy:

- z OSP Neple wyjechały do akcji 42 zastępy 252 strażakami,
- z OSP Bohukały – 7 zastępów z 42 strażakami,
- z OSP Łęgi – 2 zastępy z 16 strażakami.

Biorąc po uwagę statystykę, jak również udział jednostek OSP z gminy w działaniach ratowniczo-gaśniczych poza terenem gminy, 4 lipca 1999 roku zawarto porozumienie pomiędzy Zarządami Gminnymi OSP RP gmin: Terespol, Koden, Piszczac, Zalesie, Rokitno i miasta Terespol w sprawie współpracy z gminami i jednostkami ochrony przeciwpożarowej gmin wchodzących w skład porozumienia oraz wzajemnej pomocy w zwalczaniu pożarów, klęsk żywiołowych i innych miejscowych zagrożeń. W efekcie „porozumienia” udział jednostek OSP z

gminy Terespol w działaniach ratowniczo – gaśniczych w gminach ościennych był następujący:

- z OSP Neple w 1999 roku wyjechało 13 zastępów z 78 strażakami,
- z OSP Bohukały – jeden zastęp 5 strażakami.

W sumie w 1999 roku 14 zastępów ochotników z gminy Terespol uczestniczyło w akcjach ratowniczo – gaśniczych na terenach gmin ościennych.

W trakcie IV kadencji Zarządu Gminnego (lata 2004-2008) miało miejsce w dniu 3 lutego 2006 roku w budynku Gminnego Centrum Informacji w Koroszczynie wyjazdowe posiedzenie Prezydium Zarządu Oddziału Powiatowego Związku OSP RP w Białej Podlaskiej. Była to okazja do zaprezentowania przez komendanta gminnego OSP Władysława Kowala efektów działalności 6 jednostek OSP z gminy Terespol. W sposób istotny zmniejszyła się w gminie ilość pożarów – odnotowano ich tylko 12 (w tym jeden pożar mieszkaniowy); a także 8 innych zdarzeń. Strażacy trzykrotnie wyjeżdżali też do odśnieżania dróg.

W 2008 roku samorząd gminy przystąpił do realizacji nowego etapu w zabezpieczeniu przeciwpożarowym mieszkańców gminy – modernizacji i rozbudowy remiz oraz wyposażenia jednostek OSP. Wszystkie remizo – świetlice w gminie oprócz typowej działalności strażackiej, pełnią również rolę kulturalną i integracyjną, służą nie tylko stra-

Komendant gminny dh Władysław Kowal

Członkowie Zarządu Gminnego w kadencji 1996-2000

Przedstawiciele Zarządu Oddziału Powiatowego Związku OSP RP

może, maszty oświetleniowe, węże strażackie. Konsekwentnie realizowana jest uchwała Rady Gminy określająca, by w każdym roku przeznaczać na ochronę przeciwpożarową 1 % budżetu gminy.

Dziś w gminie Terespol system ratownictwa opiera się na dobrze wyposażonych i wyszkolonych OSP w Neplach, Bohukalach, Krzyczewie, Koroszczynie i Łęgach. Uzupełnia go jednostka specjalistyczna JRG PSP w Małaszewiczach. Z jednostek gminnych największą wartość bojową ma OSP Neple, mogąca prowadzić samodzielnie nawet duże akcje ratowniczo-gaśnicze.

żakom, ale też wszystkim mieszkańcom wsi. Dlatego też zapewniono tym obiektom współczesne standardy.

Straże w gminie otrzymały w ostatnich latach nowe wozy bojowe. Staraniem samorządu gminnego i przy wsparciu PSP jednostki zostały wyposażone w specjalistyczny sprzęt. Przygotowane są też do akcji powodziowej, mają na wyposażeniu zakupione przez gminę trzy łodzie z silnikami spalinowymi, dysponują też 2 plugami do odśnieżania dróg. W rękach strażaków są także agregaty prądotwórcze, pompy szla-

2 maja 2017 roku, podczas obchodów gminnych Dnia Strażaka w Kobylanach, miała miejsce uroczysta „Intronizacja” kapelana gminnego OSP. Na mocy dekretu ordynariusza diecezji siedleckiej ks. biskupa Kazimierza Gurdy został nim ks. mgr Sławomir Haraśimiuk, proboszcz parafii w Neplach. Z tej okazji kapelan otrzymał mundur strażacki.

W tym dniu Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej w Białej Podlaskiej uroczyście przekazała samochód pożarniczy STAR 266 jednostce OSP w Koroszczynie.

Przez 25 lat pracowano również nad podniesieniem poziomu wyszkolenia strażaków z gminy. Służyły i służą temu m. in. zawody sportowo-pożarnicze, międzygminne i powiatowe, wspólne ćwiczenia z Państwową Strażą Pożarną w Białej Podlaskiej czy Zawodową Strażą Pożarną z Brześcia na Białorusi.

Świata strażackie są okazją do wyróżnienia strażaków z gminnych jednostek

Samochody strażackie gminnych OSP

Kapelan gminny OSP kś. Sławomir Harasiński

Przekazanie munduru Kapelanowi Gminnemu OSP

Gminny Dziel Strazaka

Dziel strazaka w 2017 roku

Wspólne ćwiczenia strażaków ochotników ze strażakami z Brzeźcia (Białoruś) i kolegami z PSP

Gminne zawody strażackie

Ochotnicze Straże Pożarne w gminie

OSP Neple

OSP w Neplach została założona w 1957 roku. W 1964 roku wybudowano we wsi remizę.

Podczas I kadencji Zarządu Gminnego Związku OSP w Terespolu (1992 – 1996) zakończono rozbudowę remizy strażackiej w Neplach (w sierpniu 1995 roku). Ustalono też, że główny ciężar zabezpieczenia przeciwpożarowego gminy będzie spoczywał na Ochotniczej Straży Pożarnej w Neplach, jednostce która na bieżąco będzie doposażana z budżetu gminy. Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej przekazała wówczas straży w Neplach samochód gaśniczy „Star 29” ze zbiornikiem 2500 litrów wody. OSP w Neplach otrzymała też motopompę najnowszej generacji.

14 grudnia 1994 roku samorząd gminny zakupił OSP w Neplach samochód pożarniczy „Skoda” (za symboliczną kwotę sprzedała go Zakładowa Straż Pożarna PKP w Małaszewiczach), który w 1995 roku został

Remiza w Neplach w pierwotnym kształcie

Remiza w Neplach po przebudowie w 1995 roku

Pierwszy samochód gaśniczy OSP w Neplach „Star 29”

W garażu remizy w Neplach sposobem gospodarczym modernizowana wazy strażackie

przez strażaków z Nepli sposobem gospodarczym wyposażony w osprzęt.

Zmodernizowano też „Stara 29”. Ponadto zakupiono 10 szaf ppoż., 66 odcinków węży pożarniczych.

Gminny Dzień Strażaka w 1997 roku połączony był z uroczystym otwarciem rozbudowanej strażnicy w Neplach. Budynek został powiększony o nowy boks garażowy, otrzymał też charakterystyczną wieżyczkę.

W 1999 roku OSP w Neplach liczyła 30 członków. Prezesem Zarządu OSP był Grzegorz Reducha, naczelnikiem Wiesław Kowalski, sekretarzem Tadeusz Iwaszko, skarbnikiem Adam Pietraszuk. Na wyposażeniu straż miała trzy samochody, w tym dwa wozy bojowe („Star” i „Skoda”) oraz samochód „Lublin”, ubrania specjalne i ochronne, podstawowy sprzęt ratownictwa technicznego i wodnego. OSP stała się już jednostką operacyjno-techniczną mogącą samodzielnie prowadzić nawet większe akcje ratowniczo-gaśnicze. 18 druhów zostało przygotowanych do działania w każdych warunkach i o każdej porze dnia i nocy.

W 1999 roku druhowie z OSP Neple 42 razy uczestniczyli w akcjach bojowych.

Przekazanie samochodu pożarniczego Skoda

Podwozie „Kamaza”

„Kamaz” po przeróbce na samochód gaśniczy

Nieustannie pracowano nad poprawą wyposażenia jednostki. W 2000 roku, zgodnie z planem doposażania ochrony przeciwpożarowej gminy, zakupiono podwozie samochodu ciężarowego „Kamaz”, na którym następnie zabudowano nadwozie typowego samochodu strażackiego. W ten sposób uzyskano specjalistyczny wóz bojowy kosztem 40 proc. ceny fabrycznej.

3 maja 2005 roku na strzelnicy w Kobyłanach odbyły się gminne obchody Dnia Strażaka. W trakcie uroczystości kierownik Bazy Paliw nr 22 „Naftobazy” w Małaszewiczach Krzysztof Rymaszewski przekazał – nieodpłatnie - OSP Neple bojowy wóz strażacki marki „Star 244” użytkowany dotąd przez straż zakładową z bazy CPN.

Podczas tej uroczystości uhonorowano druha Wiesława Kowalskiego za 30 lat społecznej działalności w OSP Neple w roli kierowcy-mechanika. Otrzymał on pamiątkową szablę z wygrawerowanym napisem. Wiesław Kowalski zajął też IV miejsce w konkursie na najlepszego strażaka woj. lubelskiego.

10 czerwca 2006 roku w Neplach oddano do użytku wyremontowany Dom Strażaka oraz przekazano oficjalnie druhom z miejscowej OSP wóz bojowy marki „Star 244”.

Dar „Naftobaz”

Sztandar dla OSP Neple

Odmienienia dla strażaków

17 października 2010 roku OSP Neple otrzymała nowy samochód pożarniczy zakupiony w ramach projektu „Poprawa bezpieczeństwa chemiczno - ekologicznego na obszarze miasta Biała Podlaska i Powiatu Bialskiego”. Jednocześnie Ochotnicza Straż Pożarna w Neplach została odznaczona srebrnym medalem Za Zasługi dla Pożarnictwa. Strażackie święto w Neplach zakończył pokaz sprawności technicznej pojazdów strażackich z OSP Neple i Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej w Małaszewiczach.

W 2017 roku OSP Neple liczyła 34 druhów. Prezesem straży jest Mariusz Stasiak. Wyposażenie OSP stanowi: ciężki wóz gaśniczy „Kamaz”, średni wóz gaśniczy „Renault”, samochód terenowy „Toyota”, łódź motorowa.

Zarząd OSP Neple

- prezes - Mariusz Stasiak
- wiceprezes - naczelnik - Wiesław Kowski
- wiceprezes - Tomasz Sylwesiuk
- sekretarz - Danuta Wowczeniuk
- skarbnik - Kazimierz Bessaraba
- gospodarz - Grzegorz Kowalski
- członek - Magda Romaniuk

Komisja Rewizyjna

- przewodniczący - Andrzej Łozak
- sekretarz - Karol Kondracki
- członek - Jerzy Michalak

Strażacy z gminy Terespol przed Domem Strażaka w Neplach

Druhowie z OSP Neple

Strażacy z Nepli w 2017 roku

OSP Bohukały

Straż w Bohukałach założono w 1928 roku. W 1999 roku liczyła 28 członków. Zarząd OSP stanowili wówczas: prezes – Ryszard Weremczuk, naczelnik – Roman Jawtoszuk, sekretarz – Marian Pietruczuk, skarbnik – Stanisław Mikołajuk. Wyposażenie stanowił jeden samochód lekki marki „Żuk”, podstawowy sprzęt gaśniczy i ratownictwa wodnego.

14 listopada 2009 roku w Bohukałach symbolicznym przecięciem wstęgi uroczystie otwarto wyremontowaną i rozbudowaną kosztem 47,6 tys. zł. ze środków budżetowych gminy Terespol remizę strażacką. W ramach remontu wykonano nowy strop z dociepleniem, ocieplono ściany zewnętrzne, elewację, wymieniono drzwi garażowe wraz z powiększeniem otworu wjazdowego.

Do zmodernizowanego garażu nie pasował samochód „Żuk” jakim dysponowała OSP w Bohukałach. Zastąpił go przekazany nieodpłatnie przez druhów z Nepli ich samochód ratowniczo-gaśniczy marki „Star 244”. Ten leciwy pojazd, dzięki społecznej pracy dh Wiesława Kowalskiego i jego kolegów z OSP Neple, jest wciąż sprawny.

W 2017 roku OSP Bohukały liczy 24 druhów, w tym 4 honorowych. Wyposażenie OSP stanowi wspomniany wyżej samochód gaśniczy „Star 244”.

Strażacy z Bohukał (początek lat 90-tych XX wieku)

Dawna remiza w Bohukałach

Modernizacja remizy

Remiza OSP po remoncie

Zarząd OSP Bohukały

- prezes - Marcin Jakubiuk
- wiceprezes - naczelnik - Andrzej Jawtoszuk
- z-ca naczelnika - Waldemar Kopcewicz
- sekretarz - Jerzy Hawryluk
- skarbnik - Stanisław Mikołajuk
- gospodarz - Kazimierz Pawluczuk

Komisja Rewizyjna

- przewodniczący - Romuald Jawtoszuk
- sekretarz - Mirosław Weremczuk
- członek - Mariusz Kopcewicz

Otwarcie zmodernizowanej remizy

Strażacy z Bohukał

Poświęcenie nowego wozu bojowego

Przedstawiciele OSP Bohukały podczas Gminnego Dnia Strażaka w 2017

OSP Koroszczyń

Straż w Koroszczyń założono w 1960 roku, w 1999 roku liczyła 15 członków. Wyposażenie stanowiły 2 motopompy pożarnicze i podstawowy sprzęt gaśniczy.

W 2017 roku straż miała 22 czynnych druhów.

Na wyposażeniu OSP ma samochód średni "Star". Z okazji Dnia Strażaka 2 maja 2017 roku OSP w Koroszczyń otrzymała z Państwowej Straży Pożarnej w Białej Podlaskiej jeszcze jeden samochód pożarniczy, używany, ale w pełni sprawny.

Zarząd OSP Koroszczyń

- prezes - Adam Frączek
- wiceprezes - naczelnik - Paweł Pilipiuk
- sekretarz - Jan Szymanek
- skarbnik - Lech Cydejko
- gospodarz - Stanisław Selewoniuk

Komisja Rewizyjna

- przewodniczący - Wojciech Androsiuk
- sekretarz - Marcin Androsiuk
- członek - Mateusz Pilipiuk

Remiza OSP w Koroszczyń po przebudowie

Strażacy z Koroszczyń

Przekazanie samochodu bojowego przez druhów z Nepi

Członkowie OSP w 2017 roku

OSP Krzyczew

OSP w Krzyczewie powstała w 1928 roku. W 1999 roku liczyła 27 członków, w zarządzie byli: prezes – Franciszek Rybaczuk, naczelnik – Andrzej Bochenek, sekretarz – Wiesław Kowalczyk, skarbnik – Janusz Wakulewicz. Wyposażenie OSP stanowiły wówczas: motopompa strażnicza i podstawowy sprzęt gaśniczy.

W ramach programu modernizacji świetlic i remiz w gminie budynek remizy w Krzyczewie został całkowicie przebudowany kosztem 216,4 tys. zł. otrzymał nowy dach, posadzki, podłogi, tynki i okładziny wewnętrzne. Wykonano w nim instalacje: elektryczną, wodociągową i kanalizacyjną. Zamontowano przydomową biologiczną oczyszczalnię ścieków.

W 2017 roku straż miała 31 członków, w tym 3 honorowych (najstarszy Franciszek Rybaczuk ma 92 lata).

Straż dysponuje samochodem pożarniczym marki „Star”.

Zarząd OSP Krzyczew

- prezes - Eliasz Pietraszuk
- wiceprezes - naczelnik - Robert Kopciuszuk
- wiceprezes - Zbigniew Białowas
- sekretarz - Tomasz Pietraszuk
- skarbnik - Janusz Wakulewicz
- gospodarz - Anna Pietraszuk

Komisja Rewizyjna

- przewodniczący - Dariusz Białowas
- sekretarz - Dariusz Kopciuszuk
- członek - Marcin Kononiuk

Nowa remiza OSP w Krzyczewie

Strażacy z Krzyczewa - lata 90-te XX wieku

Strażacy z Krzyczewa w maju 2017 roku

OSP w Łęgach

Straż w Łęgach założono w 1956 roku. W 1999 roku liczyła 15 członków, w jej zarządzie byli: prezes – Dariusz Ochrymuk, naczelnik – Jerzy Niczyporuk, sekretarz – Zdzisław Szeszko, skarbnik – Kazimierz Niczyporuk. Straż miała remizę, a w niej jedną motopompę pożarniczą i podstawowy sprzęt gaśniczy.

21 listopada 2009 roku otwarto wyremontowaną i zmodernizowaną remizę-sświetlicę. W budynku wymieniono okna, podłogi, powiększony został garaż, wstawiono nowe drzwi garażowe podnoszone, cały budynek został docieplony i pomalowany na zewnątrz i wewnątrz. Pieniądze na remont w wysokości 110, 5 tys. zł wyłożyła gmina.

Z tej okazji OSP Łęgi, która do tej pory dysponowała ponad 20 - letnim „Żukiem”, otrzymała też nowszy samochód „Lublin”. Był to akt niejako symboliczny, bowiem w ten sposób ostatni „Żuk” w gminie, wyjechał ze strażnicy zamykając pewien rozdział w historii OSP w gminie.

OSP ma 31 członków. Wyposażenie straży w Łęgach stanowią samochód lekki i łódź motorowa.

Zarząd OSP Łęgi

- prezes - Mariusz Ochrymuk
- wiceprezes - naczelnik - Wiesław Marciniuk
- sekretarz - Monika Sebastjaniuk
- skarbnik - Marcin Sirko
- gospodarz - Wiesław Marciniuk
- członek - Mieczysław Sebastjaniuk

Komisja Rewizyjna

- przewodniczący - Marek Krzysztofowicz
- sekretarz - Beata Kołodziejczyk
- członek - Leszek Kołodziejczyk

Druhowie z OSP w Łęgach

Stara i nowa świetlica w Łęgach

Strażacy z Łęg i ich samochód

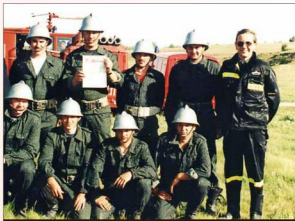
OSP w Murawcu

OSP w Murawcu założono w 1960 roku. W 1999 roku w jej skład wchodziło 19 członków. Zarząd tworzyli: prezes – Kazimierz Chwesiuk, naczelnik – Zenon Żuk, sekretarz – Ryszard Chwesiuk, skarbnik – Ryszard Pilipczuk. OSP miała remizę, na wyposażeniu jedną motopompę pożarniczą i podstawowy sprzęt gaśniczy.

Straż w Murawcu została zlikwidowana z przyczyn demograficznych.

Strażacy z Łęg w 2017 roku

Druhowie z OSP Murawiec

Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza PSP w Małaszewiczach

W Rejonie Przeladunkowym PKP Małaszewicze zawodowa straż pożarna działała od 1947 roku w strukturach Polskich Kolei Państwowych, początkowo jako wagonowe pogotowie przeciwpożarowe. W tym okresie straż mieściła się w zaadaptowanym do tego celu wagonie towarowym z 3 - osobową załogą. Działalność tej służby została wzmocniona powołaniem Ochotniczej Straży Pożarnej. Jako początek działalności Kolejowej Zawodowej Straży Pożarnej w Małaszewiczach należy przyjąć mianowanie pierwszego komendanta tej jednostki Zygmunta Aleksandruka. Straż nie posiadała wówczas żadnego samochodu, a jedynie 2 motopompy. W kolejnych latach nastąpiło dosprzętowanie jednostki w samochody, wybudowano też strażnicę.

Od 1970 roku po utworzeniu Zarządu Rejonu Przeladunkowego Straż podlegała pod Lokomotywnię Małaszewicze. W latach osiemdziesiątych straż wzbogaciła się o kolejne samochody gaśnicze, zostaje również wykonana kompleksowa rozbudowa strażnicy.

Lata 80-te XX wieku

Strażnica JR-G w Małaszewiczach

Załoga jednostki w Małaszewiczach

W 2001 roku na bazie Zawodowej Straży Pożarnej PKP powstała Jednostka Ratowniczo – Gaśnicza Państwowej Straży Pożarnej w Małaszewiczach, podlegająca Komendzie Miejskiej SP w Białej Podlaskiej. Podczas uroczystości 5 - lecia działalności Jednostki Ratowniczo - Gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej w Małaszewiczach, w dniu 9 czerwca 2006 roku JR-G otrzymała nowy specjalistyczny samochód gaśniczy.

Strażacy z Małaszewicz

Nowy wóz bojowy JR-G w Małaszewiczach

Załoga JR-G w Małaszewiczach

Infrastruktura społeczna - oświata

Gmina wiejska Terespol otrzymała w spadku po PRL szkoły wiejskie w Bohukałach, Kobylanach i Koroszczynie (funkcjonujące w zaniedbanych budynkach, w przypadku Kobylan wręcz zagrażającym bezpieczeństwu dzieci) oraz szkoły w Neplach i Małaszewiczach. Osiedlu mające do dyspozycji budynki wzniesione na początku lat siedemdziesiątych XX wieku.

W Małaszewiczach funkcjonowała utworzona w 1971 roku Zasadnicza Szkoła Zawodowa dla Pracujących PKP Zarządu Rejonu Przeładunkowego.

Ani jedna szkoła nie miała sali gimnastycznej. Brakowało środków na wyposażenie szkół.

Przez ostatnie 25 lat oświata podlegała wielu zmianom niosącym trudne do przewidzenia skutki w kolejnych latach. Pierwsze z nich dotyczyły sieci organizacyjnej szkół. Zmniejszenie się liczby dzieci w wieku szkolnym we wsiach Bohukały i Łęgi spowodowało – decyzją Kuratorium Oświaty w Białej Podlaskiej – likwidację z dniem 1 września 1992 roku placówki szkolnej w Bohukałach. Dzieci zostały włączone do obwodu szkoły w Neplach.

Z dniem 1 stycznia 1996 roku wszystkie szkoły podstawowe zostały przekazane gminom. Gmina Terespol przejęła z Kuratorium cztery szkoły: w Kobylanach, Koroszczynie, Neplach i Małaszewiczach. Ustalono wówczas, że każda ze szkół stanowi

Stara szkoła w Bohukałach

Budynek szkoły w Koroszczynie wybudowany w okresie międzywojennym

Budynek szkoły w Kobylanach wzniesiony przez zaborców rosyjskich na początku XX wieku

Szkoła w Neplach oddana do użytku na początku lat 70-tych XX wieku

Szkoła w Małaszewiczach zbudowana na początku lat 70-tych XX wieku

Przedszkole zakładowe PKP w Malaszewiczach

odrębną jednostkę budżetową i jest finansowana z budżetu gminy, w każdej zatrudniono księgowego i w ten sposób rozwiązano problem obsługi finansowej szkół.

Od 1 września 1996 roku rozpoczęto pracę przy restrukturyzacji sieci oświaty w gminie. Szkoła w Koroszczynie z klasami I-IV była filią Szkoły Podstawowej w Kobylanach. Dzieci z klas V-VIII z Koroszczyna uczęszczali do Szkoły Podstawowej nr 1 w Terespolu. Od 1 września 1996 roku w szkole w Terespolu pozostali jedynie uczniowie klasy VIII z Koroszczyna, a uczniowie z klas V-VII kontynuowali naukę w szkole w Kobylanach. Liczba dzieci w Koroszczynie ciągle malała i w 1998 roku w miej-

scowej szkole pozostały tylko klasy O-III, pracujące w oddziałach O-I i II-III. W tej sytuacji rodzice z Koroszczyna zdecydowali o losie swych dzieci (a tym samym i szkoły w tej miejscowości) zapisując je do szkoły w Kobylanach. W taki naturalny sposób szkoła filialna w Koroszczynie przestała istnieć z dniem 1 września 2000 roku.

Ostatnią zmianą organizacyjną było połączenie z dniem 1 września 1997 roku Szkoły Podstawowej w Malaszewiczach i Przedszkola Samorządowego w tej miejscowości w Zespół Szkół Podstawowych w Malaszewiczach.

Ostatecznie w gminie Terespol ukształtowana została sieć placówek szkolnictwa stopnia podstawowego obejmująca placówki w Kobylanach, Malaszewiczach i Neplach.

Pierwszym działaniem inwestycyjnym gminy w sferze oświaty była budowa w latach 1990 – 1997 Szkoły Podstawowej w Kobylanach. W kolejnych latach gmina rozbudowała szkołę w Malaszewiczach i zmodernizowała szkołę w Neplach.

Dzięki doskonałej współpracy z ówczesnymi władzami PKP na bazie Zasadniczej Szkoły Zawodowej PKP powstała jedyna w gminie szkoła ponadgimnazjalna Zespół Szkół im. Wł. St. Reymonta w Malaszewiczach.

Warsztaty szkolne ZSZ PKP w Malaszewiczach mieściły się początkowo w takim „obiekcie”

W ciągu 25 lat funkcjonowania gminy Terespol znakomitej poprawie uległo wyposażenie szkół, dysponujących obecnie m.in. pracownikami komputerowymi z dostępem do Internetu. Dzięki temu uczniowie mogą korzystać z multimedialnych pomocy dydaktycznych.

Wszystkie szkoły dysponują doskonałym zapleczem sportowym. W Małaszewiczach i Kobyłanach gmina wybudowała pełnowymiarowe sale gimnastyczne, a we wszystkich szkołach - kompleksy boisk sportowych.

W budynku po szkole w Koroszczynie od 2004 roku funkcjonowało Gminne Centrum Informacji, na ba-

Agnieszka Drab (z lewej) – właścicielka firmy BARD

zie którego w roku 2005 została utworzona pierwsza w gminie instytucja kultury - Gminny Ośrodek Kultury wraz z Gminną Biblioteką Publiczną. Po połączeniu tych instytucji w Gminne Centrum Kultury i przeniesieniu go do nowego budynku administracyjnego przy Placu Ryszarda Kaczorowskiego w Kobyłanach, obiekt w Koroszczynie służy lokalnej społeczności jako świetlica wiejska.

Od 1 października 2003 roku w szkołach na terenie gminy wprowadzono nowe zasady żywienia. Wcześniej dzieci korzystały z posiłków przygotowywanych przez pracowników szkoły, oczywiście tam gdzie było to możliwe. Od tego dnia kuchnię szkolną prowadzi firma BARD – Agnieszka Drab Kobyłany, wyłoniona w trybie przetargowym. Obiady przygotowywane w kuchni Szkoły Podstawowej im. Orła Białego w Kobyłanach. Uczniom tej szkoły wydawane są w stołówce szkolnej. Do szkół w Małaszewiczach i w Neplach dowożone są w specjalnie zakupionych na ten cel termosach i przystosowanym do tego samochodzie. Kuchnia w Kobyłanach została wyremontowana i wyposażona w nowe urządzenia i przystosowana do „produkcji” większej ilości posiłków.

Gmina w sposób modelowy rozwiązała dowóz dzieci do szkół, kupując w tym celu 2 gimbusy (dodatkowo nowy autobus otrzymała od Ministerstwa Edukacji Narodowej) i podpisując stosowne umowy z przewoźnikami publicznymi.

Posiłki przygotowywano ongiś w przedszkolu w Małaszewiczach

Uczniowie na praktykach

Od 1 września 2005 roku władze gminy powierzyły organizację dowozu uczniów gminnej spółce komunalnej „Eko-Bug”. Spółka uzyskała uprawnienia do świadczenia usług w komunikacji publicznej na terenie całej gminy - w tym celu zakupiono cztery autobusy. Obecnie wszystkie dzieci w gminie dowożone są do szkół autobusami spółki „Eko-Bug” (łącznie ponad 480 uczniów).

Autobusy służą także potrzebom lokalnego transportu mieszkańców gminy oraz uczniom dojeżdżającym do szkół ponadgimnazjalnych w Małaszewiczach i Terespolu.

W związku z kolejną reformą oświatową polegającą na przekształceniu szkół podstawowych 8 - klasowych w 6 - klasowe i utworzeniem w 1999 roku 3 - letnich gimnazjów publicznych w Kobylanach i Małaszewiczach, od 1 stycznia 2000 roku obsługę finansową szkół przejęła utworzona przez Radę Gminy nowa jednostka budżetowa gminy - Zespół Ekonomiczno-Administracyjny Szkół. Pracował on do 1 stycznia 2017 roku, kiedy to decyzją prezesa Rady Ministrów nastąpiła likwidacja wszystkich ZEAS.

Od 1 stycznia 2017 roku obsługę szkół prowadzi Referat Finansowo - Podatkowy Urzędu Gminy Terespol.

Pierwsze gimbusy przyznane gminie i zakupione przez samorząd

Dowóz dzieci do szkół

Flotylla autobusów spółki „Eko-Bug” zajmującej się dowozem uczniów do szkół, a także świadczącej usługi komunikacji publicznej w gminie

Szkoła w Kobylanach

W 1991 roku budynek Szkoły Podstawowej w Kobylanach był w tragicznym stanie, zagrażał wręcz życiu uczniów. Stąd też mieszkańcy tej miejscowości utworzyli Społeczny Komitet Budowy Szkoły i rozpoczęli starania o realizację tej inwestycji. Dzięki uzyskaniu dofinansowania z Europejskiego Funduszu Rozbudowy Szkół w dniu 8 października 1991 roku uroczyście wmurowano kamień węgielny pod budowę nowej szkoły, na placu obok starego budynku.

Dla utworzonej 28 lutego 1992 roku samodzielnej wiejskiej gminy Terespol inwestycja ta była priorytetową. Samorząd wsparł budowę kwotą 300 mln

Stary budynek szkolny w Kobylanach służył uczniom do 1994 roku

Wmurowanie aktu erekcyjnego pod budowę nowej szkoły w Kobylanach

Pierwszy segment nowej szkoły w Kobylanach

zł. Prace postępowały na tyle szybko, że pod koniec 1992 roku zamknięto stan surowy dwóch segmentów szkoły.

4 stycznia 1994 roku uroczystie dokonano przeprowadzki ze starego budynku szkoły do 6 pomieszczeń dydaktycznych w pierwszym segmencie nowego obiektu szkolnego. Fakt ten potwierdzili swoimi podpisami w Kronice Szkoły m. in. dr Joanna Marchel – ówczesna kurator oświaty w woj. białkopodlaskim, Mieczysław Maciejczyk – wicekurator, Krzysztof Iwanluk – wójt gminy Terespol. Po skromnej uroczystości przecięcia wstęgi na budynku zawisła nowa tablica. We wrześniu 1995 roku oddano do użytku drugi segment nowego budynku szkoły – tzw. blok żywieniowy z kuchnią, stołówką, biblioteką i czytelnią. Z tej okazji szkoła otrzymała sztandar ufundowany przez Urząd Gminy Terespol. Jednocześnie w budynku zainstalowano ekologiczne ogrzewanie olejowe.

12 listopada 1997 roku oddano do użytku trzeci segment nowej szkoły w Kobylanach z ośmioma salami lekcyjnymi oraz klasopracowniami: fizyki, chemii, biologii, geografii, historii, matematyki, z gabinetami: dyrektora szkoły, księgowego i pokój nauczycielski. Klasy w nowej szko-

le budziły zachwyt - piękne, duże, jasne, wyposażone w nowe stoliki, krzeselka, szafki, pomoce dydaktyczne. Uroczystość ta była najważniejszym punktem obchodów 5-lecia istnienia gminy Terespol.

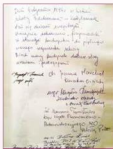
Dyrektorem placówki została wówczas Marianna Rüdzyk, w związku z odejściem na emeryturę poprzedniego dyrektora Zofii Litwiniuk.

Budowa szkoły w Kobylanach kosztowała w sumie 1542 tys. zł, w tym 350 tys. zł. stanowił wkład gminy Terespol. Ponadto samorząd przeznaczył 20 tys. zł. na wyposażenie nowych klas i pokoju nauczycielskiego. Prace wykończeniowe w czynie społecznym wykonywali także rodzice.

Proces budowy szkoły w Kobylanach zakończyło wzniesienie sali gimnastycznej, w całości sfinansowanej przez samorząd gminy, służącej uczniom Szkoły Podstawowej i Gimnazjum Publicznego, którą uroczystie oddano do użytku 22 stycznia 1999 roku.

Drugi segment szkoły w Kobylanach

Akt erekcyjny szkoły

Grono pedagogiczne, rok szkolny 1994/1995

Infrastruktura społeczna - oświata

Od 1 września 1999 roku rozpoczęło działalność Gimnazjum Publiczne w Kobylanach. Dyrektorem Gimnazjum została Anna Korneluk.

W kolejnych latach przed szkołą wybudowano chodniki i parkingi, ułożono też chodnik na ul. Słonecznej zapewniający dzieciom bezpieczną drogę do szkoły.

W 2002 roku Szkołę Podstawową i Gimnazjum Publiczne połączono w Zespół Szkół w Kobylanach, któremu 8 listopada tego roku nadano imię Orła Białego. Dyrektorem Zespołu w wyniku rozstrzygniętego konkursu została Bożena Konieczka. Z okazji jubileuszu 5-lecia oddania do użytku pierwszego obiektu szkoła otrzymała sztandar, odsłonięto też tablicę pamiątkową ufundowaną przez państwo Gaguckich oraz Krzysztofa Iwanika. Z kolei w 5-lecie nadania szkole imienia Orła Białego odsłonięto pomnik Orła Białego przed budynkiem szkolnym.

W 2005 roku przebudowano boisko sportowe, wybudowano też boisko do piłki siatkowej i do tenisa ziemnego z nawierzchnią z trawy syntetycznej. 9 października 2009 roku odbyło się uroczyste przekazanie do użytku kompleksu boisk wybudowanych w ramach programu „Moje boisko Orlik 2012” kosztem 1,1 mln zł. W skład kompleksu wchodzi boisko wielofunkcyjne z nawierzchnią poliuretanową do piłki siatkowej i koszykowej (z kompletem sprzętu) oraz boisko do piłki nożnej

Długoletnia dyrektor Szkoły Podstawowej w Kobylanach Zofia Litwiniuk

Marianna Rudczyk – dyrektor Szkoły Podstawowej w Kobylanach w latach???

Uroczystość oddania do użytku nowego segmentu szkoły

z nawierzchnią ze sztucznej trawy. Boiska zostały ogrodzone, oświetlone i wyposażone w pochylnie dla osób niepełnosprawnych.

Szkoła w Kobyłanach spełnia obecnie wszystkie standardy w zakresie potrzeb edukacyjnych. Nowoczesne, funkcjonalne klasopracownie wyposażone w najlepszej jakości sprzęt multimedialny i inne pomoce dydaktyczne, służą zarówno uczniom, jak i pracownikom szkoły.

W roku szkolnym 2017/18 w szkole uczy się 293 dzieci. Kadra pedagogiczna szkoły liczy 37 osób.

W 2017/2018 roku szkoła w Kobyłanach zostanie rozbudowana kosztem 973 tys. zł. Gmina pozyskała na ten cel dofinansowanie w wysokości 45 proc. kosztów kwalifikowanych (z RPO). W dobudowanych pomieszczeniach ulokowane będzie przedszkole z dwoma oddziałami: 3-latków i 4-latków.

W szkole kwitnie bogate życie pozalekcyjne. Działają różnego rodzaju koła zainteresowań – kółko teatralne, SKS, koło informatyczno-dziennikarskie, drużyna harcerska, zespół artystyczny „Białe Anioły”.

W roku szkolnym 2017-18 w Szkole w Kobyłanach uczy się 293 uczniów; pracuje w niej 37 nauczycieli.

Budowa sali gimnastycznej w szkole w Kobyłanach

*Dyrektor Gimnazjum w Kobyłanach
Anna Korneluk*

Sala gimnastyczna Zespołu Szkół w Kobyłanach

*Dyrektor Zespołu Szkół w Kobyłanach
Bożena Koniczka*

Jedną ze szczególnych chwil w historii szkoły były obchody w dniu 22 sierpnia 2009 roku 20 lecia samorządu terytorialnego, podczas których Lech Wałęsa otrzymał nadany przez Radę Gminy tytuł Honorowego Obywatela Gminy Terespol. Z tej okazji legendarny przywódca „Solidarności”, były prezydent RP, był gościem specjalnym gminy i szkoły.

Szkoła w Kobylanach utrzymuje więzi ze swoimi wychowankami i nauczycielami. W 2008 roku z inicjatywy absolwenta szkoły wójta Krzysztofa Iwaniuka zorganizowano I zjazd absolwentów Szkoły Podstawowej w Kobylanach z roczników 1958-1961 (organizatorem zjazdu była Anna Juśkiewicz – Ignaciuk). Wzięli w nim udział Ryszard Rychlik – dyrektor szkoły w latach 1951-1953 i 1962-1967, jego żona Regina – nauczycielka jęz. polskiego, Zofia Litwiniuk – dyrektor szkoły w latach 1979-1997, Marianna Rudczyk – nauczycielka jęz. rosyjskiego i naucz. początkowego oraz dyrektor szkoły w latach 1997-2002, Jan Kondraciuk – nauczyciel matematyki.

Od 1 września 2017 roku w wyniku reformy administracyjnej zlikwidowano zespół szkół w Kobylanach. Placówka powróciła do starej nazwy Szkoła Podstawowa w Kobylanach.

Szkoła Podstawowa w Kobylanach w 2017 roku

Pomnik Orła Białego – patrona szkoły w Kobylanach

Obiekty sportowe (w tym Orlik) szkoły w Kobylanach

Tak wyglądają dzisiaj pomieszczenia klasowe

Zespół „Białe Anioły”

Kompleks obiektów szkoły w Kobylanach

Prezydent Lech Wałęsa w szkole w Kobylanach

Uczestnicy zjazdu absolwentów Szkoły Podstawowej w Kobylanach

Kadra pedagogiczna i pracownicy obsługi Szkoły Podstawowej w Kobylanach w 2017 roku

Grupa Przedszkolna

Grupa Przedszkolna

KL I

KL N

KL IV

KL IVa

KL IVb

KL V

KL VIa

KL VIb

KL VII

KL IIA Gimnazjum

KL IIB Gimnazjum

KL IIA Gimnazjum

KL IIB Gimnazjum

Final konkursu „Było wyspiśko jest uroczysko”

Zespół Szkół im. Kornela Makuszyńskiego w Małaszewiczach

8 - klasową Szkołę Podstawową w Małaszewiczach utworzono w 1973 roku na bazie 4 - klasowej szkoły podstawowej Małaszewicze „bloki” PKP. Historia tej szkoły związana była z rozwojem suchego portu przeładunkowego PKP Małaszewicze. Rozpoczęto wówczas budowę osiedla mieszkaniowego dla pracowników PKP z zapleczem socjalnym. Zaczętek stanowiły dwa ocalałe przedwojenne bloki bazy lotniczej w Małaszewiczach - w jednym z nich ulokowano szkołę podstawową. W latach 1972-1973, w zaledwie 11 miesięcy, wybudowano nową szkołę i dom nauczyciela w Małaszewiczach. Jednocześnie zlikwidowano 4-klasowe szkoły w Podolance i Małaszewiczach osiedlu, włączając je do nowej placówki 8-klasowej.

2 września 1974 roku nastąpiło uroczyste otwarcie nowej placówki oświatowej i nadanie jej imienia 30 - lecia PRL oraz wręczenie sztandaru. Od 1973 roku do 1993 roku pracą szkoły kierowały kolejno: Feliks Ceniuch i Jadwiga Sawicka. Z dniem 1 listopada 1993 roku nowym dyrektorem została Jadwiga Turula.

W roku utworzenia samodzielnej gminy Terespol szkoła liczyła 341 uczniów, którzy uczyli się w 15 oddziałach. W związku z trudnymi warunkami lokalowymi cztery klasy zostały przeniesione do budynku przedszkola w Małaszewiczach, którego

Budynek Szkoły Podstawowej w Małaszewiczach z 1973 roku

Dom Nauczyciela w Małaszewiczach

Dyrektorki szkoły w Małaszewiczach: Feliksa Ceniuch i Jadwiga Sawicka

Dyrektor Jadwiga Turula w towarzystwie przewodniczącej Rady Gminy Mirosława Romanika i wdzy Krzysztofa Iwanika

właścicielem był Zarząd Rejonu Przeladunkowego PKP.

Przedszkole PKP w Małaszewiczach, przewidziane dla 120 dzieci, rozpoczęło działalność 5 października 1973 roku. Dyrektorem została Anastazja Berdowska, kierująca 7 - osobowym personelem pedagogicznym i 12 - osobowym personelem technicznym. W 1975 roku stanowisko dyrektora powierzono Jadwidze Zarzeckiej.

Przełomem w funkcjonowaniu placówki był rok 1992, kiedy to PKP przekazało budynek i pieczę nad przedszkolem gminie Terespol. Funkcję dyrektora placówki pełniła wówczas Barbara Soroczyńska (do 1996 roku).

W 1996 roku połączono przedszkole ze Szkołą Podstawową w Małaszewiczach, tworząc od 1 września 1997 roku Zespół Szkół Podstawowych. Dyrektorem Zespołu została ówczesna dyrektorka szkoły Jadwiga Turula. Na przestrzeni 2 lat wykonano w szkole i przedszkolu niezbędne remonty zaniedbanych i z reguły nie remontowanych wcześniej budynków: w szkole wykonano elewację zewnętrzną, budynek został docieplony. Zespół Szkół otrzymała też sztandar.

Od 2007 do 2012 roku dyrektorem Zespołu Szkół im. Kornela Makuszyńskiego była Jolanta Żuk, a od 2012 roku jest Małgorzata Sowa.

Barbara Soroczyńska – dyrektorka przedszkola w Małaszewiczach w latach 1992-1996

Jedyny plac zabaw w gminie w latach dziewięćdziesiątych XX wieku przy starym przedszkolu w Małaszewiczach

Przedszkole w Małaszewiczach mieściło się początkowo w budynku PKP

Wejście do nowego przedszkola w Małaszewiczach

Zakończenie inwestycji szkolnej w Kobylanach pozwoliło gminie skierować środki na rozbudowę szkoły w Malaszewiczach. W pierwszym rzędzie przystąpiono do budowy pełnowymiarowej sali gimnastycznej (2000 – 2001). Kolejnym etapem rozbudowy szkoły była budowa – w 2002 roku – nowego segmentu z 6 salami lekcyjnymi. 28 listopada 2003 roku szkoła otrzymała imię Kornela Makuszyńskiego. Odsłonięto także popiersie patrona szkoły wykonane przez artystę z Białej Podlaskiej Jacka Spisackiego, byłego nauczyciela tej szkoły.

W szkole działają różnego rodzaju koła zainteresowań – kółko plastyczne, chór, zespół ludowy „Obertas” pozostający pod opieką Gminnego Centrum Kultury w Kobylanach oraz koła: językowe, matematyczne, teatralne, klub sportowy.

Dzięki doskonałym warunkom lokalowym realizowane są różne dodatkowe zajęcia dla dzieci pogłębiające integrację ze środowiskiem szkolnym, widowska dla społeczności lokalnej.

W wyniku reformy od 1 września 2017 roku szkoła podstawowa z 6 - klasowej została przekształcona w 8 - klasową szkołę podstawową z 252 uczniami oraz 3 oddziałami przedszkolnymi. Kadra pedagogiczna liczy 29 osób.

Budynek przed remontem dachu i elewacji.

Budowa sali gimnastycznej

Szkoła w Malaszewiczach w trakcie rozbudowy

Sala gimnastyczna w szkole w Malaszewiczach

Ceremonia otwarcia nowego segmentu szkoły

W drodze do nowej szkoły

Patron szkoły w Mołaszewiczach Kornel Makuszyński

Festyn w szkole

Lekcja w nowej klasie

Ks. Krzysztof Pawłowski, Małgorzata Sowa, Krzysztof Iwaniuk i Jolanta Żuk (2012 rok)

Infrastruktura społeczna - oświata

Kompleks nowoczesnych obiektów Szkoły Podstawowej im. Kornela Makuszyńskiego w Malaszewiczach

Lekcja w-f na boisku szkolnym

Grono pedagogiczne Szkoły Podstawowej w Malaszewiczach w 2017 roku

Grupa przedszkolna 3-4 latki

Grupa przedszkolna 4-5 latki

Grupa przedszkolna 5-6 latki

KL.I

KL.II.a

KL.II.b

KL.IV.a

KL.IV.b

KL.V.a

KL.V.b

KL.VI

KL.VII

Szkoła Podstawowa im. Juliana Ursyna Niemcewicza w Neplach

Szkoła utworzona została z czterech placówek, tj.:

- Szkoły Podstawowej w Bohuwałach utworzonej w 1929 roku (w 1927 roku otrzymała nowy obiekt szkolny). Zniszczony w latach okupacji został odbudowany w latach 50-tych minionego wieku. Od 1 września 1976 roku szkoła miała status placówki filialnej, a 1 września 1992 roku została zamknięta – uczniów przeniesiono do Szkoły Podstawowej w Neplach;
- Szkoły Podstawowej w Łęgach, którą utworzono w latach 20-tych minionego wieku. W 1973 roku szkoła stała się placówką z klasami I-IV, a w 1976 roku wszystkich uczniów przeniesiono do szkoły w Neplach;
- Szkoły Podstawowej w Krzyczewie mieszczącej się w drewnianym budynku wzniesionym przez mieszkańców wsi w latach 1925 – 1927. Z powodów demograficznych placówkę zlikwidowano w 1973 roku, uczniów przeniesiono do szkoły w Neplach;
- Szkoły w Neplach o tradycjach jeszcze z okresu zaborów (tajne nauczanie w jęz. polskim prowadziła dziedziczka miejscowych dóbr Zofia Dymyszowa. W Polsce niepodległej funkcjonowała we wsi szkoła 4-klasowa. Po II wojnie światowej placówka mieściła się w tzw. Białym Dworcu – jednym z zabytkowych budynków zespołu pałacowo - parkowego w Neplach.

1 października 1973 roku szkoła przeprowadziła się do nowego budynku, z zastępczą salą gimnastyczną i stołówką, wykorzystywanego do dziś. Po utworzeniu samodzielnej gminy Terespol budynek szkolny był kilkakrotnie remontowany i doposażany w nowoczesne pomoce dydaktyczne. W 1998 roku samorząd gminy wykonał pierwszą modernizację budynku szkolnego – docieplono ściany i stropodach, przeprowadzono gruntowny remont szkoły. W następnym roku zainstalowano nową kotłownię wykorzystującą olej opałowy.

Budynek szkoły w Neplach zbudowany w latach 70-tych XX wieku

Tzw. Biały Dworek – siedziba szkoły w Neplach po II wojnie światowej

Budynek szkoły po modernizacji

W tym okresie zmienił się dyrektor placówki. Sprawując tę funkcję Danuta Kowalska zakończyła swą misję w związku z upływem okresu na jaki została powołana. W ogłoszonym przez samorząd gminy konkursie wyłoniono nowego dyrektora szkoły – została nim Mariola Borodziuk.

19 października 2001 roku uroczystie obchodzono 30-lecie zbiorczej Szkoły Podstawowej w Neplach, której nadano z tej okazji imię Juliana Ursyna Niemcewicza – poety, historyka, współautora Konstytucji 3 Maja, sekretarza Tadeusza Kościuszki Naczelnika Powstania 1794 roku, bratanka – Franciszka Ursyna Niemcewicza właściciela Nepli w końcu XVIII wieku. W uroczystości uczestniczyli przedstawiciele rodziny Niemcewiczów, a wykład przybliżający postać patrona szkoły wygłosiła dr Joanna Arvaniki z Polskiej Akademii Nauk.

Na początku XXI wieku szkoła w Neplach przeszła kolejne prace modernizacyjne.

Kosztami blisko 0,5 mln zł. z budżetu gminy budynek szkolny otrzymał nowy dach – dotychczasowy stropodach zastąpiono dachem dwuspadowym z dwoma lukarnami, pokrytym powleką blachodachówką, wykonano nową elewację budynku, nowe wejście główne z wiatrolapem i podjazdem dla osób niepełnosprawnych. Dojazd i dojście do szkoły wyłożono kostką brukową. Teren wokół budynku został odwodniony, uporządkowano zielen przed szkołą.

Tym samym, po Kobylanach i Małaszewiczach, zamknięto proces budowy, rozbudowy i modernizacji placówek oświatowych w gminie – wszystkie obiekty szkolne w gminie mają standard właściwy dla XXI wieku.

W 2013 roku wybudowano przy szkole boisko wielofunkcyjne ze sztuczną nawierzchnią. Zainstalowano na nim urządzenia do gry w piłkę ręczną, koszykową i siatkową.

W 2017 roku do szkoły w Neplach uczęszczało 114 dzieci z 12 miejscowości położonych w północnej części gminy. Uczy ich 16 nauczycieli kierowanych przez dyrektora Mariolę Brodziuk.

Standard dla szkoły w Neplach

Przedstawiciele rodziny Niemcewiczów w szkole

Danuta Kowalska – dyrektor szkoły w Nieplach w latach 1992-1999

Mariola Borodziuk – dyrektor szkoły od 1999 roku

Grono pedagogiczne szkoły w Nieplach w 2011 roku

Spolecznosc szkolna z portretem patrona – Juliana Ursyna Niemcewicza

Grono pedagogiczne w 2017 roku

Klasa „0”

Kl. I

Kl. II

Kl. III

Kl. IV

Kl. V

Kl. VI

Klasa VII

Ślubowanie Klas I

Zespół Szkół im. Władysława Stanisława Reymonta w Małaszewiczach

W odpowiedzi na zapotrzebowanie suchego portu przeładunkowego PKP w Małaszewiczach utworzono 20 lipca 1971 roku Zasadniczą Szkołę Zawodową dla Pracujących Zarządu Rejonu Przeładunkowego PKP w Małaszewiczach. Inicjatorem utworzenia szkoły był ówczesny dyrektor ZRP Mikołaj Jefimiuk, który jednocześnie objął funkcję dyrektora szkoły. W 1973 roku dyrektorem został inż. Tadeusz Wądołowski. W 1978 roku utworzono Średnie Studium Zawodowe Zaoczne PKP, które licznym rzeszom pracowników Rejonu PKP stworzyło możliwość pogłębienia wiedzy zawodowej i uzyskanie średniego wykształcenia zawodowego. Od lipca 1982 roku nowym dyrektorem szkoły został Mieczysław Romaniuk.

W 1984 roku utworzono Technikum Kolejowe. Warunki lokalowe szkoły były fatalne. Mieściła się ona w baraku wykorzystywanym przez służbę handlową Dyrekcji Rejonów Przeładunkowych PKP w Małaszewiczach. Szkoła szybko rozszerzała formę i zakres kształcenia, rósł jej autorytet i poziom przygotowania fachowców.

W dniu 1 września 1986 roku powołano Zespół Szkół Zawodowych PKP w Małaszewiczach, w skład którego weszły: Zasadnicza Szkoła Zawodowa, Średnie Studium Zawodowe oraz Technikum Kolejowe Zaoczne na podbudowie Zasadniczej

Pierwszą siedzibą warsztatów ZSZ PKP w Małaszewiczach były wagony kolejowe

Kolejna siedziba szkoły – barak po zgrupowaniu OHP

Budynek szkolny wzniesiony w 1993 roku

Obiekty szkolne w 2017 roku

Szkoły Zawodowej. Zmiany na lepsze zaczęły następować od 1990 roku, kiedy to przejęto obiekty po byłym zgrupowaniu wojskowym. Utworzono nowe kierunki kształcenia, 5 - letnie Technikum Zawodowe na podbudowie Szkoły Podstawowej i 3 - letnie Technikum Kolejowe na podbudowie Zasadniczej Szkoły Zawodowej.

Przełomowym dla szkoły był rok 1993, kiedy to dzięki staraniu ówczesnego dyrektora Mieczysława Romaniuka i władz samorządowych, oddano do użytku nowy budynek szkolny z prawdziwego zdarzenia. Znalazły się w nim sale lekcyjne, pracownia komputerowa, warsztaty szkolne, pomieszczenia administracyjne i sala widowiskowa (dzisiaj wykorzystywana przez mieszkańców Małaszewicz jako świetlica wiejska). Szkoła została przekształcona wówczas w Zespół Szkół Kolejowych, w skład którego wchodziły: Zasadnicza Szkoła Zawodowa, Technikum Kolejowe, Technikum Kolejowe na podbudowie ZSZ, Technikum Kolejowe Zawodowe dla Dorosłych, Średnie Studium Zawodowe dla Dorosłych. W tamtym okresie była to jedyna placówka na wschód od Wisły, która podlegała zwierzchnictwu Ministerstwa Transportu.

W kolejnych latach nastąpiła dalsza rozbudowa i zmiany organizacyjne szkoły. W 1995 roku oddano do użytku kolejny budynek dydaktyczny z 14 izbami lekcyjnymi, nowoczesnymi pracowniami specjalistycznymi, pracownią komputerową,

Kadra pedagogiczna

Chór szkolny pod batutą Janusza Rogalskiego

Setandar dla szkoły

Długoletni dyrektor Zespołu Szkół w Małaszewiczach Mieczysław Romaniuk

warsztatami szkolnymi, salą gimnastyczną, siłownią, salą konferencyjną o powierzchni 560 m².

W maju 1996 roku odbyła się pierwsza matura w 3 - letnim Technikum Kolejowym. Utworzono wówczas Studium Obsługi Celnej, przygotowujące kadry dla służby celnej, rozszerzającej swoją działalność na granicy Unii Europejskiej i Białorusi. Szkoła została podporządkowana Ministerstwu Transportu i Gospodarki Morskiej, co zaowocowało dodatkowymi środkami na jej rozwój.

Dzięki zabiegom dyrekcji szkoły otrzymała ona zaplecze sportowe – kompleks boisk do gier zespołowych, bieżnię i korty tenisowe.

W 1999 roku Zespół Szkół Kolejowych w Małaszewiczach stał się jednostką samorządu powiatu białskiego, placówką utrzymywaną z budżetu powiatowego. Utworzono w nim także Liceum Ogólnokształcące.

20 września 1996 roku uroczyste obchodzono jubileusz 25-lecia istnienia Zespołu Szkół Kolejowych w Małaszewiczach. Z tej okazji szkoła otrzymała nowy sztandar. W 21 oddziałach szkoły uczęszczało 636 dziewcząt i chłopców, a kształcenie dorosłych obejmowało 180 osób. Każdego roku szkołę opuszczało ok. 100 fachowców przygotowanych do pracy w PKP.

W 1999 roku w ZSK wprowadzono klasy mundurowe, utworzono też Gimnazjum Publiczne, finansowane przez gminę Terespol. W tymże roku w ZSK uczyło się łącznie 774 uczniów, kadra pedagogiczna liczyła 62 osoby.

W ciągu lat modyfikowano kierunki kształcenia w zależności od zmian na rynku pracy. W związku ze znacznym rozszerzeniem poziomów nauczania zdecydowano o utworzeniu w 2000 roku w miejscie Zespołu Szkół Kolejowych potocznie zwanego "kolejówką" - Zespołu Szkół im. Władysława Stanisława Reymonta w Małaszewiczach (w składzie: Liceum Ogólnokształcące, Liceum Profilowane, technika 4-letnie i 3-letnie, ZSZ, Policealne Studium Spedycyjno-Logistyczne oraz Gimnazjum). Podczas uroczystości główni fundatorzy - starosta bialski i wójt gminy Terespol, wręczyli dyrektorowi Zespołu nowy sztandar.

Z okazji jubileuszu 30-lecia istnienia szkoły w 2001 roku odsłonięto popiersie patrona placówki.

W związku z ograniczeniami na kolei szkoła zmieniła swoje profile kształcenia na kierunki związane z granicą wschodnią. Liceum Ogólnokształcące wprowadziło cztery profile kształcenia: policyjny, straż graniczna, integracja europejska, obsługa celna, a Technikum dwa kierunki kształcenia: technik mechanik i technik teleinformatyk. W Zasadniczej Szkole Zawodowej można było

zdobyc kwalifikacje w zawodach: elektromechanik i mechanik pojazdów samochodowych. Nadal też w szkole funkcjonowało Gimnazjum. Dla potrzeb klas mundurowych w 2014 roku otwarto strzelnicę pneumatyczną.

Ostatnim akcentem rozbudowy Zespołu Szkół im. Władysława Stanisława Reymonta w Małaszewiczach było otwarcie w 2011 roku internatu przeznaczanego dla 49 uczniów. Internat powstał w adaptowanym budynku dawnego Komisariatu Policji w Małaszewiczach.

Komisariat policji - budynek został przebudowany na internat szkolny

Internat Zespołu Szkół im. Władysława Stanisława Reymonta w Małaszewiczach

Od czterech lat szkoła wraca też do swoich "kolejowych korzeni" – w technikum uruchomiono dwa kierunki kształcenia: technik transportu kolejowego i technik automatyk sterowania ruchem kolejowym, sponsorowane przez PLK PKP.

6 maja 2016 roku podczas uroczystości poświęconych 96 rocznicy święta 34 Pułku Piechoty odsłonięto tablice przeniesione z budynków PKP na fronton obiektu szkolnego.

W 2017 roku uruchomiono nową klasę humanistyczno-lingwistyczną w Liceum Ogólnokształcącym, a w związku z reformą oświatową rozpoczęto wygaszanie gimnazjum.

Zespół Szkół im. Władysława Stanisława Reymonta w Małaszewiczach jest obecnie doskonale wyposażony w profesjonalne klasopracownie: informatyczną, elektroniczną, mechaniczną i do przedmiotów kolejowych. Placówka jest od lat wizytówką gminy i powiatu.

W gminie Terespol szkoła odgrywa ważną rolę w życiu kulturalnym, sportowym i społecznym. Od lat uczniowie z Małaszewicz odnoszą wielkie sukcesy w podnoszeniu ciężarów, piłce nożnej halowej, koszykówce. Szkoła jest miejscem rozgrywania mistrzostw wszelakich kategorii w podnoszeniu ciężarów, w 2004 roku była gospodarzem Międzynarodowych Spotkań Kulturalno-Sportowych młodzieży z Niemiec, Litwy i Polski. Jest też miejscem rozgrywania zawodów w strzelectwie sportowym.

Przez kilkanaście lat szkołę i gminę rozślawiał chór szkolny, założony w 1996 roku przez Janusza Rogalskiego. Obecnie w szkole działa zespół wokalnie-muzyczny. Szkoła jest także organizatorem Wiosennego Konkursu Poezji Miłości.

Do 2013 roku dyrektorem Zespołu Szkół był Mieczysław Romaniuk. Po jego przejściu na emeryturę funkcję tę pełniła Jolanta Wałach, a od 2014 roku dyrektorem Zespołu Szkół jest Robert Wiczorek.

W szkole w roku szkolnym 2017-18 uczy się 305 uczniów; pracuje w niej 42 nauczycieli.

Siłownia w Zespole Szkół

Strzelnica

Grono pedagogiczne Zespołu Szkół im. Władysława Stanisława Reymonta w 2011 roku

Mieczysław Romanluk - dyrektor szkoły w latach 1982 - 2013 i Zuzanna Tamowska - zastępca dyrektora w latach 1993 - 2011

Wicedyrektor Jolanta Wołach

Dyrektor Robert Wleczonek

Kultura

Po powstaniu samodzielnej wiejskiej gminy Terespol na jej terenie funkcjonowała tylko jedna świetlica wiejska - w Łobaczewie Małym. Pozostałe budynki były w opłakanym stanie i nie spełniały swojej funkcji.

W sierpniu 1992 roku zakończono budowę świetlicy wiejskiej w Małaszewiczach Małych. Była to pierwsza świetlica zbudowana przez gminę Terespol. Także w tym roku zakończono rozbudowę obiektu mieszczącego świetlicę wiejską i remizę w Nieplach. Rozpoczęto prace przy urządzeniu klubu - świetlicy w drodze prochuwni Twierdzy Brzeskiej w Kobylanach. Z biegiem lat skierowano środki na poprawę stanu budynków świetlic w Małaszewiczach Dużych i Koroszczynie.

Generalna poprawa warunków lokalowych świetlic wiejskich nastąpiła w pierwszej dekadzie tego wieku. Samorząd gminny skierował znaczne środki na modernizację i przebudowę w sumie 15 obiektów świetlic wiejskich. Efekt tych działań jest imponujący, po przebudowie świetlice stały się nowoczesnymi obiektami, wyposażonymi w urządzenia wodno-kanalizacyjne, wykorzystywanymi też na imprezy rodzinne typu wesela, komunie, itp.

Przy świetlicach zostały urządzone place zabaw dla dzieci, a w największych miejscowościach dodatkowo ustawione zostały siłownie zewnętrzne dla dorosłych. Ogółem w gminie funkcjonują 23 place zabaw wyposażone w urządzenia dla dzieci oraz 8 siłowni zewnętrznych. Zmodernizowano kąpielisko w Kobylanach w zakresie: wyremontowano podesty, wykonano fontannę i bicz wodny. Teren obok kąpieliska został wzbogacony o infrastrukturę rekreacyjną tj. parasole wraz ze stolikami i ławką (6 kpl.), boisko do piłki plażowej. Dla poprawy estetyki terenu kąpieliska urządzono skalniaki, ustawiono palmy i antresole. Przed każdym sezonem kąpielowym wymieniany jest piasek na plaży.

Górka w Kobylanach

Kąpielisko w Kobylanach

Stare świetlice i remizy

Krzyzew

Łęgi - remiza - świetlica

Kuzawka

Łobaczew Mały

Małoszewicze Małe

Nieple remiza

Małoszewicze Duże

Michałów

Polatycze

Koraszczyn

Murowiec

Samowicze

Nowe świetlice i remizy

Bohuły

Remiza w Koraszczynie wraz z kaplicą

Remiza - świetlica w Krzyzewie

Kuzówka

Lebień

Remiza - świetlica w Łęgach

Łobaczew Mały

Małuszewice Duże

Małaszewicze Małe

Nieple remiza - świetlica

Zastawek

Michałków

Pałatycze

Plac zabaw / siłownia zewnętrzna

Murawiec

Somowicze

Po powstaniu samodzielnej wiejskiej gminy Terespol na jej terenie funkcjonowała tylko jedna placówka kultury. Był to Zakładowy Dom Kultury „Kolejarz” w Małaszewiczach.

W 1995 roku utworzono bibliotekę publiczną w Kobylanach na bazie tamtejszej biblioteki szkolnej. Do Kobylan przeniesiono zbiory zlikwidowanych bibliotek wiejskich, tworząc Bibliotekę Multimedialną. Udostępniała ona zbiory zarówno uczniom, jak i dorosłym czytelnikom.

W 2004 roku utworzono Gminne Centrum Informacji w Koroszczynie. Umieszczono go w wyremontowanym i zmodernizowanym budynku zlikwidowanej miejscowej szkoły podstawowej. GCI udzielało pomocy mieszkańcom gminy w dostępie do Internetu, prowadziło też m.in. bibliotekę z czytelną.

W 2005 roku utworzono Gminny Ośrodek Kultury w Koroszczynie (na bazie GCI), a w jego strukturach Gminną Bibliotekę Publiczną. Zatrudniono etatową bibliotekarkę, w jednym z pomieszczeń GOK umieszczono regały biblioteczne, a na nich księgozbiór liczący 2964 woluminy. Był to istotny impuls do rozwoju kultury w gminie.

GOK zajął się organizowaniem życia kulturalnego w gminie, przejął też organizację sztandarowej imprezy kulturalnej w gminie – Przeglądu Folklo-

rystycznego „Kultura bez granic”. Pod opieką GOK przeszły zespoły i grupy artystyczne z gminy.

Ostatnia reorganizacja tej instytucji kultury miała miejsce w 2014 roku. W wyniku połączenia Gminnej Biblioteki Publicznej w Koroszczynie i Gminnego Ośrodka Kultury w Koroszczynie 1 stycznia 2015 roku na mocy uchwały Rady Gminy Terespol powstało Gminne Centrum Kultury z siedzibą w Kobylanach, Plac Ryszarda Kaczorowskiego 1.

Była siedziba GCI i GOK

W gminnym Centrum Kultury

Biblioteka w Koroszczynie

Zespoły i grupy artystyczne w gminie Terespol

Dom Kultury „Kolejarz”

Przez pierwsze dwa lata funkcjonowania gminy (1992-1993) ton życia kulturalnemu nadawał Dom Kultury „Kolejarz” w Małaszewiczach, placówka dysponująca imponującym obiektem (zbudowanym w latach 1970-1981) oraz etatowymi pracownikami (było ich 17), finansowana przez PKP. Obiekt tętnił życiem. Funkcjonowało w nim aż 17 zespołów artystycznych i sportowych, zespoły modelarskie i plastyczne. Chlubą DKK i gminy była orkiestra dęta PKP dyrygowana przez Eugeniusza Kubinowskiego, mająca na swoim koncie wiele sukcesów w przeglądach orkiestr dętych różnego szczebla w całym regionie.

Codziennie z oferty DKK korzystało około 200 dzieci z Małaszewicz i okolicznych wsi. Dorosli mieli do dyspozycji bogatą bibliotekę Ośrodka Informacji Naukowej i Techniczno-Ekonomicznej PKP. W budynku DKK była sala widowiskowa o 250 miejscach ze sceną i zapleczem, w której czasowo funkcjonowało też kino.

Ostatnim dyrektorem Domu Kultury „Kolejarz” był Ryszard Korneluk. W 1993 roku PKP zaprzęstały finansowania swoich zakładowych placówek kultury. DKK w Małaszewiczach musiał utrzymać się z własnych dochodów oraz wsparcia Dyrekcji Rejo-

nów Przeladunkowych PKP w Małaszewiczach. Na początku XXI wieku DKK w Małaszewiczach przestał funkcjonować.

Orkiestra ZDK w Małaszewiczach

Chór w Małaszewiczach

Od początku funkcjonowania gminy Terespol swoją placówką kultury był też Zespół Szkół Kolejowych w Małaszewiczach. W szkole tej nauczyciel muzyki Janusz Rogalski utworzył w 1996 roku chór, skupiający około 50 dziewcząt. Chór szkolny miał w swoim repertuarze pieśni Podlasia, białoruskie, ukraińskie i rosyjskie, z pogranicza kulturowego. Akompaniował najpierw Wojciech Jezuit, potem Mariusz Polak. Chór występował na koncertach w kraju, uświetniał lokalne uroczystości świeckie i religijne. Szkoła zakupiła dziewczętom jednolite stroje i pianino.

Chór szkolny pod dyktando Janusza Rogalskiego

Obertas

Bardzo aktywnym ośrodkiem artystycznym była świetlica wiejska w Łobaczewie Małym, dzięki zaangażowaniu tamtejszej radnej Genowefy Zięby. Z jej inspiracji i z jej wielką pomocą powstał tu Dziecięcy Zespół Tańca Ludowego, prowadzony przez Elżbietę Horoszewicz – choreografa z Białej Podlaskiej. Patronat artystyczny nad 18-osobową grupą dziewcząt i chłopców sprawował Zespół Tańca Ludowego „Białena” w Białej Podlaskiej.

Działający od początku lat 90-tych minionego wieku w świetlicy w Łobaczewie Małym Dziecięcy Zespół Tańca Ludowego przekształcił się w 1997 roku w Zespół Tańca Ludowego „Obertas”. Przez pierwsze lata funkcjonowania gminy Terespol Genowefa Zięba pełniła rolę animatora kultury w gminie i jej ambasadora.

Zespół Tańca Ludowego „Obertas” występował wielokrotnie na imprezach gminnych i powiatowych, dożynkach powiatu białskiego i łosickiego, prezentując tańce podlaskie, rzeszowskie, śląskie, kaszubskie oraz krakowiaka z lajkonikiem.

W związku z sukcesem „Obertasa” w latach 2004 została podjęta próba utworzenia grup tanecznych w szkołach na terenie gminy. Powstały grupy

w Kobylanach i w Malaszewiczach. Instruktorami zostali Walentyna i Jan Trzeciak z Brześcia - twórcy Dziecięcego Zespołu Ludowego Pieśni i Tańca „Karolinka”. W skład gminnej „Karolinki” wchodzili uczniowie szkół z Kobylan i Malaszewicz.

Ostatecznie pozostała grupa w Malaszewiczach, która dzisiaj jest kontynuacją gminnego „Obertasa”. Działający pod opieką GCK w Kobylanach „Obertas” prowadzony jest przez Jakuba Gdełę (kierownik muzyczny i kapeli) i Magdalenę Wieczorek (instruktor tańca). W zespole tańczy 40 dzieci w dwóch grupach: z klas I-III i IV-VI.

Genowefa Zięba

Zespół „Obertas” - pierwszy skład

Białe Anioły

Gmina Karolinka

„Białe Anioły” to zespół istniejący w Gimnazjum Publicznym w Kobylanach od 10 lat. Prowadzą go nauczyciele Zespołu Szkół im. Orła Białego w Kobylanach: Rafał Barszczewski i Artur Chomiuk. Już pierwsze występy spotkały się z entuzjastycznym przyjęciem widzów. Oryginalna scenografia, wspaniała choreografia i piękne głosy młodzieży z Zespołu Szkół w Kobylanach, wspieranych przez grupę uczennic z Gimnazjum Katolickiego w Białej Podlaskiej zapewniły sukces musicalom: „Romeo i Julia”, „Taniec wampirów”, „Kopciuszek”, „Metro”, „Opowieść wigilijna”. Zespół współpracuje też z grupą taneczną „Rise dance” z Brześcia.

Zespół „Białe Anioły”

Obertas dzisiaj - dwie grupy starsze

Grupa „Hard Gock”

Grupa „Hard Gock” powstała w 2009 roku. Coraz aktywniej zespół uczestniczy w życiu muzycznym regionu. W 2013 roku został laureatem konkursu „Biały talent”, a w 2016 roku zdobył III miejsce na Ogólnopolskim Przeglądzie Zespołów Rockowych „RockwMOK” w Międzyrzeczu Podlaskim. Występuje w różnych konfiguracjach wokalnie - instrumentalnych, dużo koncertuje, prowadzi warsztaty muzyczne.

W skład zespołu „Hard Gock” wchodzi uczniowie Z.S. im. Orla Białego w Kobyłanach oraz uczniowie klas średnich z Białej Podl.

W związku z ogromnym zainteresowaniem grą na instrumentach wśród dzieci z klas młodszych, w 2017 roku powstał kolejny zespół „Twelve”.

Instruktorem obu zespołów jest Andrzej Maziejuk.

Zespół „Twelve”

Grupa „Hard Gock”

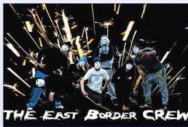

„Hard Gock” na scenie

East Border Crew

„East Border Crew” – zespół istnieje od 5 lat i działa przy GCK w Kobylanach. W jego skład wchodzi 6 członków uprawiających break dance. „East Border Crew” ma już na swoim koncie prestiżowe sukcesy, m.in. IV miejsce na Ogólnopolskich Zawodach Breakdance w Chełmie. Instruktorem zespołu jest Andrzej Homziuk.

Życie kulturalne w gminie animują też sami mieszkańcy: Rady Sołeckie, Koła Gospodyń Wiejskich, seniorzy.

Występ zespołu „East Border Crew”

Koło Aktywnych Kobiet z Łobaczewa Małego

Bogatą działalnością wyróżnia się Koło Aktywnych Kobiet z Łobaczewa Małego. W 2012 roku zadebiutował na scenie biesiadny zespół śpiewaczy „Łobaczewianki” utworzony przez panie z Koła Aktywnych Kobiet. „Łobaczewianki” szybko zyskały uznanie wśród mieszkańców gminy i powiatu – zespół śpiewa piosenki biesiadne, ludowe i patriotyczne. W 2014 roku „Łobaczewianki” otrzymały dyplom uznania marszałka woj. lubelskiego, a w 2015 roku uzyskały wyróżnienie w konkursie piosenki biesiadnej w Stoku Łackim koło Siedlec.

Członkowie Koła Aktywnych Kobiet

Zespół „Łobaczewianki”

„Złoty wiek”

W 2011 roku powstał w Malaszewiczach Klub Seniora „Złoty Wiek”. Na pierwszym zebraniu zjawili się 38 mieszkańców osiedla. Przewodniczącą została Halina Sokolińska, obecnie tę funkcję pełni Danuta Szelest. Seniorzy spotykają się 1 raz w tygodniu w świetlicy w Malaszewiczach mieszczącej się w budynku Zespołu Szkół im. Wł.St. Reymonta (na mocy

porozumienia starosty białskiego z wójtem gminy Terespol Starostwo Powiatowe odstąpiło gminie aulę szkolną z salą i sanitariatami, o łącznej powierzchni ponad 300 m kw.).

Członkowie Klubu Seniora utworzyli zespół śpiewaczy, który z powodzeniem uświetnia różne spotkania okolicznościowe.

Zespół śpiewaczy Klubu Seniora

Sport

Gminne Centrum Kultury opiekuje się też sportem w gminie.

Sekcja podnoszenia ciężarów

Początki sekcji podnoszenia ciężarów GCK Kobylany sięgają 2011 roku, kiedy to z inicjatywy nauczyciela wychowania fizycznego Tomasza Kucia i przy ogromnym wsparciu wójta gminy Terespol Krzysztofa Iwaniuka, Dyrektora Zespołu Szkół im. Wł. St. Reymonta w Malaszewiczach - Mieczysława Romaniuka oraz dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury Karola Gójskiego, została ona powołana do życia przy GOK w Koroszczynie (obecnie Gminne Centrum Kultury w Kobylanach).

Zajęcia sportowe odbywały się w siłowni oraz w sali gimnastycznej tamtejszej szkoły. Pierwszym trenerem został Tomasz Kuć, który swoją pracę nieprzerwanie kontynuuje do dzisiaj. Szkoleniowcami sekcji byli również Paulina Szyszka (2011-2012), Marcin Makarski (2012-2014), Grzegorz Darczuk (2014-2016).

Zawodnicy sekcji odnosili i stale odnoszą sukcesy na arenach wojewódzkich, krajowych, a także reprezentowali kraj w zawodach międzynarodowych.

Pierwszymi medalistkami zawodów krajowych zostały Patrycja Kłos i Dominika Dołęga, które wywalczyły brązowe krążki podczas Pucharu Polski Młodziczek i Młodzików do lat 15, rozegranego w dniach 14-15 maja 2011 roku w Terespolu.

Pierwszy medal (srebrny) w oficjalnej imprezie rangi Mistrzostw Polski zdobyła Patrycja Kłos podczas Mistrzostw Polski Juniorek i Juniorów do 17 lat w Hrubieszowie w 2011 roku. W 2012

roku została ona członkiem kadry narodowej junierek do 17 lat i objęta szkoleniem centralnym. Reprezentowała Polskę w Międzynarodowym Turnieju Nadziei Olimpijskich CEFTA rozegranym w dniu 30 czerwca w Obornikach Śląskich. W 2013 roku Patrycja została reprezentantką naszego kraju na Mistrzostwa Świata Junierek w Taszkencie (Uzbekistan), gdzie zajęła XXIII miejsce.

W ciągu pięciu lat działalności sekcji wychowankowie GCK Kobylany zdobyli:

- 5 medali Pucharu Polski Młodzików i Młodziczek do 15 lat (1 złoty, 2 srebrne, 2 brązowe); 4 medale Mistrzostw Polski Młodzików i Młodziczek do 15 lat (1+1+2); 2 medale Mistrzostw Polski Junierek i Juniorów do 17 lat (1+1+0); 6 medali Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży (1+2+3)
- 2 medale Mistrzostw Polski Junierek i Juniorów do 20 lat (0+1+1); 18 medali Mistrzostw Polski Zrzeszenia LZS w różnych kategoriach wiekowych (2+8+8).

Czterokrotnie od 2012 roku Gminne Centrum Kultury było organizatorem Turnieju o Puchar Wójta Gminy Terespol w Podnoszeniu Ciężarów, w którym występują zawodnicy z klubów zrzeszonych w Lubelskim Okręgowym Związku Podnoszenia Ciężarów. Gośćmi specjalnymi pierwszej edycji zawodów byli: dwukrotny medalista olimpijski Szymon Kolecki (ówczesny prezes Polskiego Związku Podnoszenia Ciężarów) oraz złoty medalista Mistrzostw Europy - Arsen Kasabijew.

W 2013 roku GCK było współorganizatorem pierwszych historycznych Mistrzostw Polski Młodzików i Młodziczek w podnoszeniu ciężarów, które w dniach 3-6 października odbyły się w sali gimnastycznej Zespołu Szkół im. Władysława Stanisława Reymonta w Małaszewiczach. Wzięło w nich udział 220 zawodniczek i zawodników z 50 klubów z całego kraju.

Zawodnicy sekcji oprócz ciężkich treningów, uczestniczą w zawodach i zgrupowaniach sportowych, gdzie mile spędzają wolny czas realizując swoje pasje.

Turniej o Puchar Wójta

Mistrzostwa Polski Juniorów

KS „Twierdza Kobylany”

KS „Twierdza Kobylany” to nowopowstała, prężnie rozwijająca się sekcja piłki nożnej, która od lipca 2016 roku rozpoczęła swą działalność pod skrzydłami Gminnego Centrum Kultury z siedzibą w Kobylanach.

Głównym inicjatorem założenia klubu był mieszkaniec Kobylan Kamil Krawczyk, który w 2015 roku, wspólnie z Pawłem Cabanem - animatorem sportu na „Orliku” przy Zespole Szkół im. Orła Białego w Kobylanach, doprowadził do pierwszych rozmów i spotkań, które zaowocowały powstaniem Klubu Sportowego „Twierdza Kobylany”.

Prezesem klubu została dyrektor Gminnego Centrum Kultury Dorota Szelest, kierownikiem drużyny mianowano Pawła Cabana, a trenerem - Kamil Poczynajło. Boisko sportowe przy Pomniku „Wrota Wolności” w Kobylanach o wymiarach 95m x 60m wyposażone zostało w ławki z zadaszeniem dla 10 zawodników rezerwowych (2 szt.) oraz 50 krzesełek na trybunie. Ogromne zainteresowanie grą klubu sprawiło, że władze gminy podjęły decyzję o rozbudowie trybuny o kolejne 100 miejsc.

Zawodnicy KS „Twierdza Kobylany”

Skład drużyny „Twierdza” Kobylany:

Sosnowski Daniel, Kuśmierczyk Tomasz, Piasecki Krzysztof, Kukawski Bartosz, Śreniawski Sebastian, Zbiciak Marek, Markowski Grzegorz, Nowicki Adrian, Łuciuk Andrzej, Nowicki Karol, Wereda Kamil. Zawodnicy rezerwowi: Kacper Szymański, Karol Gręziak, Przemysław Józwiak, Mentel Krzysztof, Pietraszuk Sebastian, Krawczyk Kamil, Klekotka Bartłomiej.

Sztandarowe imprezy gminne

Przeegląd Folklorystyczny „Kultura bez granic”

4 lipca 2004 roku na terenie rekreacyjnym przy kąpielisku w Kobylanach odbył się pierwszy Przegląd Folklorystyczny „Kultura bez granic”, zorganizowany przez wójta gminy Terespol i mera miasta Brześć. Festyn zorganizowano na bazie podpisanego w 2002 roku porozumienia między Miastem Brześć i Gminą Terespol o odnowieniu współpracy polsko-białoruskiej. Idea przeglądu narodziła się w Urzędzie Gminy Terespol w celu prezentacji dorobku kulturalnego gminy Terespol, a także kultury sąsiadów z Białorusi, kształtowania tradycji i rozszerzeniu współpracy w wymiarze dośrodkowym.

Na scenie zaprezentowały się zespoły polskie: orkiestra dęta z Małaszewicz pod kierunkiem Ryszarda Korneluka, zespół „Obertas” prowadzony przez Genowefę Ziębę, także „Mały Obertas”, chór z Zespołu Szkół im. Wł. St. Reymonta w Małaszewiczach, Polonijny Zespół Pieśni i Tańca „Karolinka” z Brześcia.

Przed widzami w Kobylanach zadebiutował Gminny Zespół Pieśni i Tańca „Karolinka”. Z Brześcia przyjechał chór „Krasuni” oraz zespół śpiewaczy „Mława”.

Infrastruktura społeczna - kultura

10 lipca 2005 roku na terenie rekreacyjnym przy kąpielisku w Kobylanach odbył się drugi z kolei Przegląd Folklorystyczny „Kultura bez granic”. Otwarcia imprezy dokonali wójt gminy Terespol Krzysztof Iwaniuk oraz mer Brześcia Aleksander Pałyszczewski. W imieniu Rady Miasta Brześć publiczność powitała Nadzieжда Jaszczuk – przewodnicząca tej Rady.

Na scenie zaprezentowali się wykonawcy z gminy Terespol: Dziecięcy Zespół Ludowy „Obertas” z Łobaczewa Małego, Dziecięcy Zespół Ludowy „Karolinka” oraz zespół „Lusawa” z regionu brzeskiego Białorusi.

Wystąpili także zespół „Prymaki” z Gródka na Podlasiu i kabaret „Szara Eminencja”. Na zakończenie odbył się koncert gwiazdy wieczoru – zespołu „Czerwone Gitary”.

Przegląd „Kultura bez granic” jest co roku wielkim wydarzeniem kulturalnym nie tylko w gminie Terespol, ale też na pograniczu polsko-białoruskim. W ciągu 14 lat na scenie zaprezentowały się amatorskie i profesjonalne zespoły artystyczne z Polski i Białorusi, między innymi zespoły polskie: ZTL „Bławena”, „Czeremszyńska”, „Prymaki”, zespoły białoruskie: „Nadzieжда”, „Krasuni”, „Miławica”, „Lusawa”.

Gwiazdami kolejnych przeglądów byli: Stachurski, „Lescze”, Don Wasyl, Anna Wyszczoni i „Łzy”, Maryla

Pierwsze edycje Przeglądu

Na scenie zespół „Prymaki”.

Rodowicz, „Budka Suflera”, „Zakopower”, „Czerwone gitary”, „Brathanki”, „Papa Dance”, „Blue Cafe”, „Kombi”.

Bez Przeglądu „Kultura bez granic” tych gwiazd nie byłoby nad Bugiem. Coroczne święto kultury jest też okazją do wspaniałej zabawy dorosłych i najmłodszych.

Każdy przegląd jest wydarzeniem nie tylko dla mieszkańców gminy. Występy gwiazd na scenie w Kobylanach gromadzą po kilkanaście tysięcy widzów.

Wartość kulturalną i rangę przeglądu doceniono na targach „Ekopolis 2009” w Lublinie, przyznając GOK w Koroszczynie wyróżnienie w kategorii: „Wydarzenie kulturalne o charakterze regionalnym”. W 2014 roku przegląd „Kultura bez granic” otrzymał na Gali Kultury w Lublinie nagrodę za „Wydarzenie Kulturalne Roku” w woj. lubelskim w 2014 roku.

Przeгляд folklorystyczny „Kultura bez granic” i występujące gwiazdy

Gwiazda wieczoru - Maryla Rodowicz

Jak co roku publiczność nie zawiodła

Gminny Dzień Kobiet

Do kalendarza gminnych imprez wpisał się też Gminny Dzień Kobiet. Jest obchodzony od 2015 roku i z roku na rok cieszy się coraz większym zainteresowaniem mieszkanki gminy. W uroczystości w 2017 roku wzięło udział około 300 par. Gwiazdą wieczoru była Izabela Trojanowska.

Izabela Trojanowska - gwiazda Gminnego Dnia Kobiet

Tort od wójta dla wszystkich Par.

Powiatowy Noworoczny Przegląd Kołęd i Pastoralek

Pielegnowanie i utrwalanie tradycji świąt Bożego Narodzenia, śpiewu kołęd i pastorałek, to cel przewodni Noworocznego Przeglądu Kołęd i Pastorałek, organizowanego w gminie od kilku lat. Przegląd przeznaczony jest dla solistów i zespołów nie tylko z gminy Terespol, ale również z całego powiatu białskiego.

Ogromnym powodzeniem cieszą się również inne, mniejsze imprezy organizowane przez Gminne Centrum Kultury i Urząd, z których bardzo chętnie korzystają mieszkańcy nie tylko gminy Terespol. Są to m. in. wspólnie świętowane obchody świąt narodowych, „Piknik z książką” – impreza promująca książkę i czytelnictwo, rekonstrukcje historyczne, spotkania senioralne czy też „Mikołajki dla dzieci”.

Uczestnicy Przeglądu

Letni Festiwal Biegów „Wrota Wolności”

10 września 2017 roku odbyła się już V edycja Letniego Festiwalu Biegów „Wrota Wolności”. Organizatorem imprezy było Gminne Centrum Kultury oraz Urząd Gminy Terespol z siedzibą w Kobylanach. Festiwal Biegów to impreza o charakterze sportowo - rekreacyjnym z wieloma towarzyszącymi elementami kulturalno - rozrywkowymi. Skierowany jest zarówno do dzieci, młodzieży jak i starszych amatorów biegania czy zawodowych biegaczy.

preza sportowa. Ze względu na swój piknikowy charakter jest to jednocześnie impreza integrująca mieszkańców gminy i okolicznych miejscowości, okazja do spotkań i spędzenia wolnego czasu na świeżym powietrzu. W trakcie biegów najmłodsi mogą wziąć udział w zabawach przygotowanych przez animatorkę dobrej zabawy oraz bezpłatnie korzystać z dmuchanych zjeżdżał. Dodatkowo dla wszystkich uczestników przygotowany jest gorący posiłek.

Bieg przedszkolaka na 100m

Co roku kilkuset zawodników zмага się w następujących kategoriach:

- Bieg przedszkolaka na 100m i 200m,
- Bieg na dystansie 500m i 1000m,
- Bieg na 3,333 km do lat 17,
- Bieg na 3,333 km od lat 18 i starsi,
- Bieg na 3,333 km 50+,
- Bieg główny na 10 km.

Tradycyjnie już każdy zawodnik uczestniczący w biegu otrzymuje na mecie pamiątkowy medal.

Letni Festiwal Biegów to nie tylko im-

Bieg na dystansie 500 m

Gminny Dzień Dziecka

Od 2002 roku na terenie gminy Terespol jest organizowany przez samorząd Gminny Dzień Dziecka. Pierwsza taka impreza miała miejsce w Kobylanach. W ciągu kilku kolejnych lat okazało się, że to wydarzenie cieszy się olbrzymim powodzeniem i jeszcze większą frekwencją. Żeby umożliwić wszystkim dzieciom udział postanowiono, że od 2011 roku Gminny Dzień Dziecka będzie organizowany w każdej szkole podstawowej na terenie gminy. Co roku jest to duże święto najmłodszych mieszkańców gminy.

Festyn w Nieplach

Festyn w Małaszewiczach

Festyn w Kobylanach

Gminny Dzień Rodziny

Równie udanym pomysłem okazał się Gminny Dzień Rodziny – festyn będący okazją do prezentacji wszystkich zespołów artystycznych działających przy Gminnym Centrum Kultury w Kobylanach.

Podczas każdego festynu przygotowuje się wiele atrakcji dla dzieci, a wieńczy go zabawa w rytmie disco polo. Imprezę poprzedza co roku dwudniowy Piknik Motocyklowy.

Gwiazda wieczoru EXTASY

Rodzinny Festyn Ogórkowy

Od 2006 roku w Kobylanach odbywa się Gminny Rodzinny Festyn Ogórkowy. Z inicjatywą organizacji takiego tematycznego festynu wystąpiła sołtys tej miejscowości Halina Ostapczuk, z myślą o podtrzymaniu tradycji kwaszenia ogórków we wsiach gminy Terespol. W namiotach rozstawionych na terenie kąpieliska gospodynie domowe z gminy prezentują przetwory z ogórków – ogórki konserwowe, kiszzone, sałatki ogórkowe i potrawy z dowolnym zastosowaniem

ogórków. W ramach festynu odbywają się rozliczne konkursy, m. in. na największy ogórek wyhodowany w gminie – najdłuższy miał 37 cm długości, a najcięższy ważył 0,69 kg.

Ogórkowy festyn odbywa się co roku, połączony jest z imprezą „Pożegnanie lata” i gromadzi liczną rzeszę mieszkańców gmin nadbużańskich otrzymujących w Kobylanach solidną porcję rozrywki przygotowanej przez Gminne Centrum Kultury.

Konkurs na największe przebranie ogórkowe

Klub Strzelecki „Kaliber”

Klub Strzelecki „Kaliber” w 2013 roku uzyskał licencję zawodniczą Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego, co pozwoliło uczestniczyć we współzawodnictwie sportowym i o organizować zawody strzeleckie wpisane w wojewódzki kalendarz Lubelskiego Związku Strzelectwa Sportowego. Klub propaguje strzelectwo sportowe, organizuje pikniki, treningi i szkolenia strzeleckie, które odbywają się na strzelnicy sportowej w Kobylanach administrowanej przez Gminne Centrum Kultury. Klub zrzesza 86 miłośników strzelectwa sportowego, strzelectwa czarno-prochowego, kolekcjonerów broni i miłośników militariów. Prezesem klubu jest Maksymilian Karmasz.

Spotkanie klubu strzeleckiego Kaliber

Towarzystwo Wędkarskie „Wykop”

Towarzystwo Wędkarskie „Wykop” działa od 2016 roku. Stowarzyszenie dzierżawi od gminy Terespol zbiornik wodny w Kobylanach przy ul. Słonecznej, „Wykop” zrzesza 15 członków i 93 osób wykupujących pozwolenia. Siedziba Towarzystwa znajduje się w Kobylanach przy ul. Słonecznej 37. Prezesem Zarządu Towarzystwa jest Mariusz Antonowicz. Głównym celem działalności Towarzystwa jest wędkarstwo i rekreacja; organizowanie zawodów wędkarskich dla dzieci, dorosłych i firm oraz imprezy integracyjne. „Wykop” dysponuje zapleczem rekreacyjnym w postaci altany, miejscem na ognisko, grill oraz stanowiskami do polowu ryb.

Zbiornik wodny dla wędkarzy

Samorząd gminy Terespol łożył niemalże środki na ochronę dziedzictwa kulturowego.

Wsparcie z budżetu gminy, w wysokości 10 tys. zł. (w 2011 roku) pozwoliło proboszczowi parafii Neplach na gruntowny remont – pod nadzorem konserwatora zabytków – najcenniejszego zabytku w gminie: drewnianego kościółka pw. św. Jerzego w Krzyczewie, z XVII-wiecznym rodowodem.

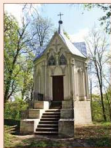
Laur Konserwatorski

Odnowiony kościółek w Krzyczewie

Odnawiana elewacja kościoła w Neplach

Odnawiana kaplica grobowa w Neplach

Gmina Terespol udzieliła dotacji na konserwację ołtarza głównego i dwóch bocznych w kościele parafialnym w Neplach oraz wykonanie elewacji tej świątyni kosztem blisko 50 tys. zł. Samorząd gminy wsparł też prace konserwatorskie przy cerkwi prawosławnej w Kobylanach oraz trzech pomnikach nagrobnych na cmentarzu w Kobylanach (łącznie 173 tys. zł w latach 2009 - 2017).

Prochownia Twierdzy Brzeskiej w Kobylanach

Izba pamięci w prochowni w Kobylanach

Cerkiew w Kobylanach

Nowa kaplica rzymsko-katolicka w Kobylanach

Współpraca zagraniczna i krajowa

W okresie minionych 25 lat gmina Terespol podjęła aktywną współpracę z partnerami zagranicznymi: z sąsiadującym miastem Brześć w Republice Białoruś oraz ze Związkiem Gmin Plain de Courance w departamencie Deux Sevres we Francji. W kraju nawiązano współpracę z gminą Korycin w województwie podlaskim. W ramach zawartych porozumień gmina prowadzi bogatą i owocną współpracę z partnerami m.in. w zakresie realizacji wymiany kulturalnej, samorządowej, gospodarczej, ochrony przeciwpożarowej.

Bardzo istotnym elementem działalności samorządu jest współpraca transgraniczna. Partnerzy z Gminy Terespol i Miasta Brześć od 2002 roku podejmują działania, których zasadniczym celem jest zniesienie ograniczeń, wynikających z istnienia granicy państwowej pomiędzy Polską a Białorusią.

Działania podejmowane w ramach wzajemnej współpracy.

Brześć - Białoruś

2002 rok - podpisanie porozumienia

Zakres porozumienia - współpraca samorządów w dziedzinie kultury, turystyki, sportu, wymiany osobowej i gospodarczej.

2003

Konferencja transgraniczna pod patronatem ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Krzysztofa Janika w dniach 16 - 17 maja dotycząca współpracy transgranicznych jednostek lokalnych w obrębie polskich i białoruskich przejść granicznych w kontekście spodziewanej akcesji Polski do Unii Europejskiej. Konferencja otrzymała dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej poprzez Euroregion Bug, dlatego też jej hasło przewodnie „Bug granicą Unii Europejskiej” było jak najbardziej aktualne.

Wójt Krzysztof Iwanuk i mer Brześcia Nikołaj Pawłowicz Gordijewicz

2004

4 lipca w Kobyłanach na terenie rekreacyjnym przy kąpielisku po raz pierwszy odbył się I Przegląd Folklorystyczny „Kultura bez granic”, zorga-

Uczestnicy konferencji

nizowany przez wójta Gminy Terespol i Mera Brześcia. Festyn zorganizowano w ramach odnowienia współpracy polsko - białoruskiej. Potwierdzeniem tego faktu było spotkanie w Koroszczynie członków Rady Miejskiej Brześcia i Rady Gminy Terespol, podczas, którego przewodniczący obu Rad odnowili porozumienie o wzajemnej współpracy, wcześniej podpisane przez wójta Gminy i mera Brześcia.

W spotkaniu udział wzięli pozostali partnerzy, delegacja z zaprzyjaźnionego Związku Plaine de Courance oraz władze gminy Korycin. Kończącym akcentem przeglądu było posadzenie drzewek na terenie kąpieliska przez partnerów.

2005

Gmina Terespol z Miastem Brześć po raz drugi zorganizowała Przegląd Folklorystyczny „Kultura bez granic”. Impreza miała miejsce 10 lipca, na terenie rekreacyjnym, przy kąpielisku w miejscowości Kobylany. Otwarcia imprezy dokonał wójt gminy Terespol Krzysztof Iwaniuk i mer Brześcia Aleksander Pałyszzenkow.

2006

W dniach 1 - 2 lipca odbył się na terenie Kąpieliska w Kobylanach III Przegląd Folklorystyczny „Kultura bez granic”. Przegląd został pomyślany jako dwudniowe spotkanie na polsko-białoruskim pograniczu i zgłoszony w formie wniosku przez

Urząd Gminy Terespol w konkursie Grantowym Funduszu Małych Projektów, ogłoszonym przez Euroregion Bug.

Jego realizację w tak rozbudowanym kształcie była możliwa dzięki uzyskaniu dofinansowania w ramach Narodowego Programu dla Polski PHARE 2003 w wysokości 12.074 euro, co stanowiło 75% całkowitej wartości projektu oraz dzięki wsparciu lokalnych sponsorów.

W ramach projektu „Kultura bez granic” odbyła się również dwudniowa polsko-białoruska konferencja „Perspektywy rozwoju współpracy gospodarczej i kulturalnej”, w siedzibie Gminnego Ośrodka Kul-

tury w Koroszczynie. W konferencji wzięło udział łącznie 100 osób zarówno z Polski, jak i z Białorusi. Odbyła się dyskusja panelowa przedstawicieli samorządów przygranicznych pod hasłem „Doświadczenia i perspektywy wymiany kulturalnej samorządów w obszarze transgranicznym”, oraz został podpisany list otwarty, dotyczący wprowadzenia szeregu zmian, mających na celu usprawnienie przekraczania granicy z Białorusią.

Owoce konferencji było także zawarcie polsko-białoruskiego porozumienia dotyczącego wspólnego aktywnego promowania idei spotkania na polsko-białoruskim pograniczu pod nazwą „Kultura bez granic” mających przyczynić się tym samym do rozszerzania i wzmacniania normalnych stosunków w ramach współpracy transgranicznej. Sygnatariuszami porozumienia byli: Aleksander Pałyszzenkow - mer miasta Brześć, Andrzej Czapski - prezydent miasta Biała Podlaska, Tadeusz Łazowski - starosta powiatu białskiego, Franciszek Gruszkowski - burmistrz miasta Włodawa, Stanisław Lesiuk - burmistrz miasta Międzyrzec Podlaski, Zbigniew Banach - burmistrz miasta Terespol, Dariusz Trybuchowicz - wójt gminy Sławatycze oraz Krzysztof Iwaniuk - wójt gminy Terespol.

Uczestnicy konferencji polsko-białoruskiej

Współpraca zagraniczna i krajowa

W drugim dniu konferencji zostało podpisane porozumienie o współpracy pomiędzy Gminnym Ośrodkiem Kultury w Koroszczynie a Miejskim Ośrodkiem Kultury w Brześciu, które stanowi początek wspólnego działania w zakresie kultury.

2007

13 marca w Gminnym Ośrodku Kultury w Koroszczynie odbyło się spotkanie robocze w ramach projektu: „Twierdza Brześć – wspólne dziedzictwo historyczno-kulturowe”. W kolejnym etapie odbyła się konferencja, której efektem były materiały pokonferencyjne oraz dokumentacja filmowa, album i dwujęzyczny folder turystyczny.

Podpisanie porozumienia o wzajemnej współpracy

Projekt „Twierdza Brześć – wspólne dziedzictwo historyczno-kulturowe” był współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Budżetu Państwa w ramach programu Śąsiedztwa Polska - Białoruś - Ukraina INTERREG III. Ogólna wartość projektu wyniosła 97 121 zł., z czego 75 proc. (czyli kwota 72 840,75 zł.) ze środków unijnych.

2010

W ramach realizowanego przez Brzeski Urząd Obwodowy Ministerstwa d/s Sytuacji Nadzwyczajnych Republiki Białorusi programu współpracy organizacji społecznych dotyczącego podwyższania bezpieczeństwa przeciwpożarowego

Wójt gminy z merem Brześcia Aleksandrem Pałyszenkowem

i ekologicznego w Euroregionie Bug, odbyło się w dniach 28-29 kwietnia spotkanie w którym udział wzięli starosta bialski Tadeusz Łazowski, komendant miejski PSP w Białej Podlaskiej Zbigniew Łaziuk oraz wójt gminy Terespol Krzysztof Iwanik. Omówiono zagrożenia po obu stronach rzeki Bug i sposoby współpracy w ich likwidacji oraz możliwości wspólnego pozyskiwania środków unijnych na sprzęt i szkolenia konieczne do działań ratowniczych.

Na pamiątkę współpracy przy obiekcie Centrum Szkoleniowego Służb Ratowniczych w Brześciu (jego budowa finansowana jest ze środków unijnych) została utworzona „Aleja Przyjaźni”. Uczestnicy spotkania, na czele z merem miasta Brześć Aleksandrem Pałyszenkowem wraz z naczelnikiem Brzeskiego Obwodowego Urzędu Ministerstwa do Sytuacji Nadzwyczajnych Republiki Białoruś płk Konstantym Szerszunowiczem, posadzili w tej alei pamiątkowe drzewa.

2011

W dniu 23 marca 2011 roku w Gminnym Ośrodku Kultury w Koroszczynie odbyło się międzynarodowe spotkanie dotyczące perspektyw powstania granicznego przejścia pieszego pomiędzy Polską a Białorusią.

Delegacja z Brześcia przedstawiła projekt budowy przejścia granicznego wraz z planami zago-

Symboliczne sadzenie drzewek w Brześciu

spodarowania przestrzennego i turystycznego na terenie Republiki Białoruś. Obiekt ten przeznaczony byłby do obsługi ruchu pieszego i ewentualnie rowerowego. Rozważano też pomysł przystosowania istniejącego przejścia drogowego do ruchu pieszego.

Najlepsze oceny zebrał jednak projekt bazujący na historycznym połączeniu Terespoła z Brześciem poprzez most do Bramy Terespolskiej dawnej twierdzy.

Poruszono również kwestie zagospodarowania, także po stronie polskiej, terenu wokół nowego przejścia. Istotną propozycją było wykorzystanie

nie tylko fortów twierdzy Brześć, ale też innych historycznych obiektów miasta, w tym przystani na rzece Bug oraz terenu na Wyspie Pogranicznej. Są to miejsca, w których można zorganizować różne placówki muzealne. Ważną kwestią staje się także możliwość udostępnienia, zamkniętego w chwili obecnej dla żeglugi, odcinka rzeki Bug między przejściem granicznym drogowym a kolejowym.

Wydarzeniem tego roku w Brześciu była prezentowana w Konsulacie RP polsko - białoruska wystawa „Po obu stronach Bugu” w fotografii Iriny Szeplelewicz, Organizatorami wystawy był Konsulat Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Brześciu i Urząd Gminy Terespol oraz autorka fotografii

Centrum Szkoleniowe Służb Ratowniczych w Brześciu

Robocze spotkanie polsko białoruskie dot. turystycznego wykorzystania Twierdzy Brześć

Współpraca zagraniczna i krajowa

- dziennikarka współpracująca z gazetami „Wieczernyj Brest” i „Briestkaja Gazeta”, mieszkanka Brześcia o polskich korzeniach.

2012

W dniach 23-25 listopada odbyła się w Brześciu międzynarodowa konferencja dotycząca rozwoju obszaru związanego z twierdzą Brześć, z udziałem m.in. przedstawicieli gminy Terespol.

2014

W dniach 27 – 28 marca odbyła się w Brześciu Międzynarodowa Konferencja Inauguracyjna i I sesja Komisji ds. Szlaku Wodnego E-40 na odcinku Dniepr- Prypeć- Dniepro-Bużański Kanał m.in. z udziałem przedstawicieli gminy Terespol.

2015

W dniach 30 - 31 maja gmina Terespol obchodziła jubileusz XXV- lecia Samorządności. Wzięli w niej udział m.in: przedstawiciele Brzeskiego Obwodowego Ministerstwa do Spraw Sytuacji Nadzwyczajnych Republiki Białoruś oraz władze miasta Brześć.

2016

2 grudnia delegacja gminy Terespol w składzie: wójt Krzysztof Iwaniuk, przewodniczący Rady Mieczysław Romaniuk i sekretarz gminy Bogdan Daniłuk przebywali z roboczą wizytą u nowego mera Brześcia Aleksandra Rogaczuka. Tematem rozmów

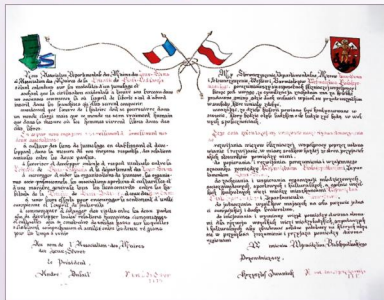
był projekt transgraniczny POLSKA – BIAŁORUŚ – UKRAJINA w zakresie turystyki i kultury. Wcześniej spotkanie na ten temat odbyło się w Urzędzie Gminy Terespol. Strony ustaliły, że zgodnie z ogłoszonym naboem w ramach programu PL-BY-UA złożona zostanie koncepcja wspólnego projektu „Odkrywanie historii pogranicza z Twierdzą Brzeską i Przedmościem Terespolskim w tle”.

Równocześnie w Brześciu przebywała delegacja Państwowej Straży Pożarnej z wicewojewodami podlaskim i lubelskim na czele. Tematem spotkania był kolejny wspólny projekt polsko – białoruski, w ramach którego w Kobylanach, w sąsiedztwie Urzędu Gminy Terespol, ma powstać strażnica Państwowej Straży Pożarnej.

Krzysztof Iwaniuk, mer Brześcia Aleksander Rogaczuk i przewodniczący Rady Gminy Mieczysław Romaniuk oraz Sekretarz Bogdan Daniłuk

Związek Plaine de Courance - Francja

Podpisanie porozumienia w 1997 roku

Zakres porozumienia - współpraca samorządów w dziedzinie kultury, turystyki, sportu, wymiany osobowej, gospodarczej.

Z okazji 10 - lecia nawiązania kontaktów partnerskich Departamentu Deux - Sevres z regionem białskopodlaskim w końcu maja na Podlasiu gościła 150 - osobowa delegacja samorządowców z Francji. Wśród gości byli radni departamentu i gmin partnerskich, przedstawiciele administracji i instytucji samorządowych.

Podpisanie porozumienia

Współpraca zagraniczna i krajowa

Samorządowcy z Francji byli goszczeni przez swoich partnerów z woj. białkopodlaskiego. Gmina Terespol przyjęła 6 - osobową grupę z zaprzyjaźnionego Związku Plaine de Courance.

We wrześniu tego roku na zaproszenie przewodniczącego Związku Plaine de Courance C. Rouleau gościła we Francji delegacja z gminy Terespol w składzie: Krzysztof Iwaniuk, Bożena Konieczka, Danuta Wowczeniuk, Władysław Kowal.

Goście z gminy Terespol zwiedzili szkoły w gminach należących do Związku Plaine de Courance, w tym 3 placówki oświatowe zainteresowane nawiązaniem kontaktów ze szkołami w gminie Terespol. Mieli też okazję poznać centrum zarządzania, które zajmuje się głównie koordynacją wyjazdów jednostek ratowniczych, szkoleniem ochotników, jak również wyposażaniem samochodów pożarniczych. Oprócz spraw związanych z oświatą i ochroną przeciwpożarową zapoznano się także z funkcjonowaniem we Francji systemu zbiórki i zagospodarowania odpadów.

Samorządowcy z gminy Terespol uczestniczyli też w obchodach jubileuszu 10 - lecia istnienia Związku Plaine de Courance.

W ramach współpracy Związku Gmin Plaine de Courance z powiatem białskim i gminą Terespol dziesięciu uczniów klasy IV gimnazjum w Prahecq

(Francja) prowadziło przez kilka miesięcy korespondencję z gimnazjalistami z Zespołu Szkół im. Orla Białego w Kobylanach. Korespondencja między uczniami odbywała się drogą internetową i prowadzona była w języku angielskim. Praca i zaangażowanie Claire Nesson - nauczycielki historii i Catherine Charreyron-Chollet, uczącej języka angielskiego oraz Marcina Michaluka, asystenta polskiego, przyczyniła się do sukcesu tej akcji.

W ramach dni polskich w Departamencie Deux-Sevres, dziesięciu młodych Polaków spędziło tydzień u rodzin swoich francuskich korespondentów z Prehecq i okolic. Młodzież była też gośćmi mera miasta Prahecq.

Uczniowie z College Emilie Zola w Prahecq przebywali z rewidacją u swoich polskich kolegów w dniach 22-27 maja tego roku. W Zespole Szkół im. Orla Białego w Kobylanach młodzi Francuzi poznawali warunki nauki swoich polskich kolegów. I wspólnie z nimi poznawali piękno naszej ojczyzny i jej historię.

W dniach 3-4 lipca w gminie Terespol przebywała 4-osobowa delegacja francuska z zaprzyjaźnionego departamentu Deux - Sevres z przewodniczącym Związku Gmin Plaine de Courance Claude Rouleau na czele. Podczas tej wizyty samorządowcy z departamentu Deux-Sevres odwiedzili Ochotniczą Straż Pożarną w Neplach, Gminny Ośrodek Kultury w Koroszczyńce oraz uczestniczyli w corocznym Przeglądzie „Kultura bez granic”.

Młodzież francuska z wizyty w gimnazjum w Kobylanach

Podpisanie porozumienie

Pierwsza wizyta w gminie Terespol

Gmina Korycin

Uchwała Nr 6/19/2002 Rady Gminy Terespol z dnia 13 grudnia 2002 roku

w sprawie współpracy gmin Korycin i Terespol

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 12 ustawy z dnia 6 marca 1990 roku w sprawie o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2003 r. Nr 142, poz. 2093, z późn. zm.) z dnia 13 grudnia 2002 roku, Rada Gminy Terespol uchwala, co następuje:

§ 1

1) Na podstawie projektu w dniu 30 czerwca 2002 r. deklaracji współpracy pomiędzy samorządami gmin Korycin i Terespol ustala się następujące obszary współpracy:

- 1) pozyskiwanie wiedzy i doświadczeń w zarządzaniu gminą
- 2) wymiana doświadczeń między samorządami i ich jednostkami w celu ulepszenia organizacji zarządzania gminą
- 3) pozostawienie kontaktów i wymiana doświadczeń w zakresie edukacji i nauki na wszystkich szczeblach podlegających wiedzy, m. in. wymiana doświadczeń i informacji
- 4) rozważanie możliwości współrealizacji obu gmin
- 5) kontakty w zakresie kultury, sportu i turystyki

§ 2

Środki na realizację zadań określonych rozkazem w uchwale budżetowej gminy na dany rok

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy

§ 4

Uchwała uchodzi w życie z dniem podpisania

**PRZEDSIĘDZĄCY
Rady Gminy**
[Podpis]
mgr Andrzej Terespol

Delegacja gminy Terespol w Korycinie

Zawody strzeleckie pomiędzy gminą Terespol, a Gminą Korycin

Związek Gmin Wiejskich RP

Związek Gmin Wiejskich RP to największa ogólnopolska organizacja skupiająca gminy wiejskie i miejsko-wiejskie. Związek jest bezpośrednim kontynuatorem tradycji przedwojennej organizacji o tej samej nazwie. Podstawowym celem Związku jest integracja samorządów wiejskich i rozwiązywanie typowych problemów tego środowiska. Wspólne działania za pośrednictwem Związku pomagają w sposób zorganizowany walczyć o interesy członków. Działania ZGW RP są prowadzone na wielu płaszczyznach. Dotyczą zarówno negocjacji z Rządem, konsultacji w Parlamencie, wymiany doświadczeń pomiędzy członkami, jak i działań w celu gospodarczego i kulturalnego rozwoju gmin wiejskich. Związek od lat działa skutecznie w wielu sferach broniąc spraw gmin wiejskich. Dzięki naszemu zaangażowaniu i lobbingowi wiele złych - z punktu widzenia samorządów wiejskich - rozwiązań proponowanych przez Rząd lub Parlament zostało oprotostowanych i tym samym skutecznie zablokowanych. Związek tworzy szeroką platformę współpracy i wymiany doświadczeń pomiędzy gminami (kongresy, konferencje, grupy wymiany doświadczeń, baza dobrych praktyk, różnorodne formy współdziałania z wykorzystaniem technologii informatycznych).

Na przestrzeni ostatnich lat ZGW RP intensywnie wspierał gminy w dostosowaniu się do standardów unijnych, realizował różnorakie programy badawczo-analityczne, organizował liczne szkolenia, warsztaty i konferencje wspierające realizację gminnych zadań i doskonalące umiejętności przedstawicieli samorządów.

Zarząd Związku Gmin Wiejskich RP

- Marek Olszewski – przewodniczący Zarządu
- Krzysztof Iwaniuk – wiceprzewodniczący
- Stanisław Jastrzębski – wiceprzewodniczący
- Dariusz Strugała – wiceprzewodniczący
- Jacek Brygman
- Henryk Litka
- Mirosław Lech
- Andrzej Pyziak
- Anna Gryglierek
- Stanisław Longawa
- Krzysztof Starczewski

Gmina Terespol jest członkiem Związku Gmin Wiejskich RP. Wójt gminy w ramienia Związku zasiada w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz w Zgromadzeniu przedstawicieli samorządu terytorialnego reprezentujących państwa członkowskie Rady Europy (CLARE). Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego opiniuje akty prawne dotyczące samorządu terytorialnego (około 50 nowych aktów miesięcznie).

Zarząd Związku Gmin Wiejskich RP z poprzednim Przewodniczącym Mariuszem Poznańskim

Nowy skład ZGW RP z Przewodniczącym Markiem Olszewskim

Gmina Terespol w ciągu minionych 25 lat była wielokrotnie nagradzana w różnego rodzaju konkursach i rankingach za wzorcową realizację programów i projektów samorządowych.

1995

Pierwszą nagrodę gmina otrzymała 22 listopada 1995 roku od Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej za najlepszą w kraju realizację zadań zgłoszonych do „Konkursu na zagospodarowanie odpadów na terenach wiejskich”.

Przedstawiciele gminy odbierają nagrodę.

1996

Zarząd Gminy OSP w Terespolu zdobył I miejsce we współzawodnictwie statutowej działalności zarządów gminnych OSP RP w województwie białokopodlaskim.

1998

Gmina została wyróżniona w konkursie „Dziecko w gminie – zdrowe odżywianie” zorganizowanym przez Kancelarię Prezydenta RP. Ideą konkursu było zmniejszenie liczby dzieci niedożywionych i źle odżywianych. „Punkty” dla gminy zebrały szkoły podstawowe w Kolbylanach i Neplach, prowadzące żywienie w stołówkach szkolnych oraz Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej finansujący obiady dla dzieci z rodzin nuboższych (w 1997 roku dla 58 dzieci, a w 1998 roku – dla 117 dzieci).

2000

W ogólnopolskim konkursie zorganizowanym przez Agencję Rozwoju Komunalnego dla gmin miejskich i wiejskich na najlepszą ofertę gminy w zakresie inwestycji w gospodarce wodno – ściekowej. (modernizacja i rozwój infrastruktury technicznej,

służącej zaopatrzeniu społeczności lokalnych w wodę lub odprowadzenie i oczyszczanie ścieków) najwyżej oceniła rozwiązania zgłoszone przez gminę Terespol: „modernizowanie ujęcia wody w Koroszczynie z siecią wodociągową oraz budowa oczyszczalni ścieków w Koroszczynie z siecią kanalizacyjną.

Jedna z pierwszych nagród za rozwiązania w zakresie inwestycji w gospodarce wodno – ściekowej

Gmina Terespol otrzymała nagrodę honorową „Wawrzyn Podlasia 2000” przyznaną najlepszym firmom, osobom i samorządom Podlasia. Tytuł przypadł gminie Terespol. W kategorii gmina gospodarna za właściwe i gospodarne wykorzystywanie wszystkich swoich atutów, sytuują-

cych ją na wysokiej pozycji w strukturze gospodarczej i administracyjnej województwa i kraju.

W II etapie Konkursu Ekologicznego „Przyjaźni Środowisku” pod patronatem prezydenta Rzeczypospolitej Aleksandra Kwaśniewskiego gmina Terespol otrzymała tytuł w kategorii „Gmina Przyjazna Środowisku” (do 30 tysięcy mieszkańców) za rozwiązania z zakresu gospodarki wodno – ściekowej, odpadami i ochrony powietrza. Oceniano nie tylko finansowe zaangażowanie (preferujące samo-

Wawrzyn Podlasia dla gminy Terespol

rzędy bogatsze), ale i nowatorstwo, kompleksowość rozwiązania, wpływ na postrzeganie i wizerunek samorządu, skalę zaangażowania własnego mieszkańców. „Przyjazny Znak” przyznany na jeden rok miał pomóc samorządowi w promocji własnej w mediach, przy pozyskiwaniu środków pomocowych z Funduszu Ochrony Środowiska oraz środków przedakcesyjnych Unii Europejskiej.

W konkursie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na najlepiej zorganizowaną gospodarkę wodno-ściekową na terenach wiejskich Rzeczypospolitej jedną z trzech pierwszych, równorzędnych nagród, przyznano gminie Terespol. Do kasy gminy Terespol trafiło 500.000 złotych nagrody. Była to druga nagroda NFOŚ i GW przyznana gminie Terespol.

2001

Gmina Terespol po raz kolejny otrzymała w Prezydenckim Konkursie Ekologicznym „Przyjazni Środowisku” tytuł „Gmina Przyjazna Środowisku” (z prawem używania go przez kolejny rok).

Promocja utytułowanych gmin.

Gmina Terespol otrzymała wyróżnienie specjalne w Konkursie Ministra Środowiska „Lider Polskiej Ekologii”, promującym najbardziej przyjazne środowiskom i efektywne działania na rzecz jego ochrony. Gminę Terespol uhonorowano za kompleksowe działania służące ochronie środowiska.

Gmina Terespol zajęła I miejsce w Rankingu „Profesjonalna Gmina, przyjazna inwestorom” przeprowadzonym przez Fundację Rozwoju Demokracji Lokalnej w kategorii partycypacja mieszkańców i komunikacja społeczna (w grupie gmin do 15 tys. mieszkańców) oraz III miejsce w ogólnym rankingu.

Przedstawiciele gminy z Ministrem Środowiska

Twórcą samorządu prof. Jerzy Reguła

2002

Jury Konkursu Ekologicznego „Przyjaźni Środowisku” pod patronatem prezydenta RP przedłużyło na kolejny rok gminie Terespol tytuł „Gmina Przyjazna Środowisku”. Uroczyste wręczenie statuetek odbyło się w siedzibie Senatu. Ceremonii towarzyszyła wystawa nagrodzonych i wyróżnionych oraz konferencja prasowa laureatów z udziałem parlamentarzystów, organizatorów konkursu, władz samorządowych z poszczególnych województw.

Krzysztof Iwaniuk, wójt gminy Terespol, otrzymał nominację do nagrody im. Grzegorza Palki, nazywanej popularnie „samorządowym Oscarem” za przyczynienie się do rozwoju gminy, która stała się wzorem do naśladowania dla innych gmin wiejskich w kraju.

Radni gminy z prezesem Funduszu

2003

W I edycji konkursu „Nasza gmina w Europie” gmina otrzymała nagrodę w wysokości 200 tys. zł przyznaną przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej za działania na rzecz ochrony środowiska w dziedzinie gospodarka wodna.

2004

Wyrazem uznania za wyjątkowe efekty działalności proekologicznej było przyznanie gminie Terespol - po raz trzeci z kolei - tytułu Gmina Przyjazna Środowisku i ostatecznie na czas nieograniczony - prestiżowego tytułu Mecenasa Polskiej Ekologii.

Wręczenie nominacji

Delegacja gminy Terespol - promocja w Senacie RP

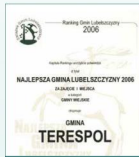

2005

Na Zamku Królewskim w Warszawie wręczono nagrody Złotej Setce Samorządów 2005 sklasyfikowanych w rankingu Centrum Badań Regionalnych. Wśród 2006 gmin uwzględnionych w rankingu gmina Terespol uplasowała się na 89 miejscu. Oceniano wartość inwestycji w latach 2002 – 2005 w przeliczeniu na jednego mieszkańca.

Wójt gminy został uhonorowany Samorządowym Oskarem im. Grzegorza Palki za aktywne uczestnictwo w pracach Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz skuteczne zarządzanie gminą.

W ogólnopolskim konkursie „Grunt na medal 2005” organizowanym przez Polską Agencję Informacji i Inwestycji Zagranicznych oraz marszałka województwa lubelskiego teren inwestycyjny – Wolny Obszar Celny w Małaszewiczach – otrzymał tytuł laureata.

2006

W pierwszym Rankingu Gmin Lubelszczyzny, podsumowującym pracę samorządów w kadencji 2002 – 2006 gmina Terespol zajęła I miejsce w kategorii gmin wiejskich.

Gmina Terespol otrzymała tytuł Lidera Polskiej Ekologii 2006 - prestiżową nagrodę Ministra Środowiska przyznawaną przedsięwzięciom nowoczesnym technologicznie i organizacyjnie, efektywnym ekologicznie, korzystnym ekonomicznie i akceptowanym społecznie.

Wójt z przewodniczącym rady

Liderzy w pozyskiwaniu środków unijnych

2007

W rankingu Europejska Gmina i Europejskie Miasto sporządzonym przez „Gazetę Prawną” wspólnie z Bankiem Gospodarstwa Krajowego oraz Ministerstwem Rozwoju Regionalnego wyróżniono samorządowych liderów w pozyskiwaniu środków unijnych – w woj. lubelskim jednym z liderów została gmina Terespol.

2009

Na targach „Ekopolis” w Lublinie jury przyznało Gminnemu Ośrodkowi Kultury w Koroszczynie wyróżnienie w kategorii wydarzenie kulturalne o

charakterze regionalnym za przegląd folklorystyczny „Kultura bez granic”.

Przedstawiciele GOK z zaszczytnym tytułem.

2010

W dwudziestą rocznicę uchwalenia przez Sejm ustawy samorządowej podczas Kongresu w Poznaniu wójt gminy Terespol Krzysztof Iwaniuk otrzymał z rąk prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego wyróżnienie - Różę Franciszki Cegielskiej.

Prezydent RP Bronisław Komorowski odznaczył Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski Krzysztofa Iwaniuka za wybitne zasługi w działalności na rzecz rozwoju demokracji lokalnej, za osiągnięcia w pracy samorządowej oraz w podejmowanej z pożytkiem dla kraju pracy zawodowej i społecznej.

- przyznano gminie tytuł Krajowego Lidera Innowacji i Rozwoju za rozwiązanie w zakresie nieodpłatnego udostępniania mieszkańcom gminy internetu.

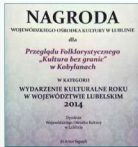

Wójt odbiera odznaczenie od Prezydenta RP

W III edycji konkursu „Krajowi Liderzy Innowacji i Rozwoju” gmina Terespol zdobywała tytuł Regionalnego Lidera Innowacji i Rozwoju w kategorii Innowacyjny projekt unijny w województwie lubelskim za „Budowę szerokopasmowej sieci bezprzewodowej z dostępem do Internetu - gmina Terespol etap-1”. Te innowacyjne rozwiązania proponowane przez samorząd gminy Terespol, zostały bardzo wysoko ocenione przez jury konkursu także na szczeblu ogólnopolskim

Docenieni za innowacyjność

2014

Gmina Terespol otrzymała w konkursie Samorząd Przyjazny Kulturze, nagrodę Wojewódzkiego Ośrodka Kultury w Lublinie za Przegląd Folklorystyczny „Kultura bez granic” w kategorii: Wydarzenie kulturalne roku 2014 w województwie lubelskim.

2015

Krzysztof Iwaniuk został Człowiekiem Roku 2015 Białej Podlaskiej i powiatu bialskiego w plebiscycie „Wspólnoty Białskiej”.

2011

W konkursie Starostwa Powiatowego w Białej Podlaskiej i tygodnika „Wspólnota Bialska” sołtys wsi Kobylany Halina Ostapczuk została wybrana najlepszym sołtysiem powiatu bialskiego w 2010 roku.

2013

W konkursie na najlepszą inwestycję oświetleniową i na najlepiej oświetloną gminę i miasto w 2013 roku gmina Terespol została laureatem II miejsca w kategorii Najlepszej Inwestycji Oświetleniowej 2013 roku za rozbudowę sieci oświetlenia drogowego na terenie gminy.

Gmina Terespol w 2013 roku została liderem samorządności. Wójt z władzami powiatu bialskiego.

Statuetkę wraz z gratulacjami wręczył redaktor naczelny tygodnika Mateusz Orzechowski

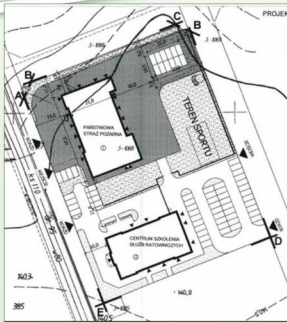
Gmina Terespol jeszcze przed 25 laty była jedną z najbardziej zaniedbanych gmin na Lubelszczyźnie i w kraju, książkowym przykładem zapóźnień cywilizacyjnych tzw. Polski B. Po ćwierćwieczu sprawnego zarządzania przez władze samorządowe, dzięki współpracy samorządu z lokalną społecznością - umiejętnemu pozyskiwaniu środków z Unii Europejskiej i z innych źródeł zewnętrznych, stała się jedną z najbardziej rozwiniętych gospodarczo gmin w kraju. Świadczą o tym wysokie pozycje gminy w różnych rankingach ogólnokrajowych, np. ranking Jednostek Samorządu Terytorialnego Zrównoważonego Rozwoju opracowany w 2017 roku przez Politechnikę Warszawską – wśród 1559 gmin wiejskich gmina Terespol zajęła bardzo wysokie 54 miejsce, najlepsze spośród gmin woj. lubelskiego.

Samorząd gminy i mieszkańcy nie spoczywają na laurach. Po kompletnym rozwiązaniu takich problemów, jak infrastruktura komunalna, baza oświatowa, strażnice OSP i świetlice wiejskie, w centrum uwagi samorządu jest wykorzystanie korzystnego położenia gminy na granicy Unii Europejskiej i przy najważniejszych europejskich szlakach komunikacyjnych.

Dzięki temu gmina Terespol jest terenem niezwykle atrakcyjnym dla inwestorów. Gmina oferuje inwestorom tereny pod zabudowę przemysłową i usługową, a także profesjonalną i kompleksową

Budowa zbiornika retencyjnego w Kobyłkach

Projekt inwestycji strażackiej w Kobylanach

Robocze spotkanie z Marszałkiem Sławomirem Sosnowskim dot. projektu budowy strażnicy

Tak ma wyglądać nowa strażnica w Kobylanach

wą obsługę i wsparcie na każdym etapie procesu inwestycyjnego, zarówno przed decyzją o zainwestowaniu na terenie gminy, jak i po niej. Jego potencjał wzmocniła chińska idea utworzenia Nowego Jedwabnego Szlaku z Chin i Kazachstanu do Europy Zachodniej, kolejną przez Małaszewicze, drogą przez Koroszczyn.

PKP dysponują 34-hektarami na terenie Wolnego Obszaru Celnego, jest więc tu miejsce na budowę ewentualnego terminala dla chińskich towarów.

Dla mieszkańców gminy Terespol istotne są plany przebudowy suchego portu w Małaszewiczach przez PKP Cargo. Ważną sprawą byłyby dodatkowe połączenia (przejazd, wiadukt) przez szlak kolejowy E-20 w rejonie Małaszewicz. Szybko rośnie bowiem ruch samochodów na tej drodze (ulicą Słoneczną w Kobylanach przejeżdża w ciągu dnia ponad 4 tys. pojazdów).

Kolejna strefa aktywności gospodarczej w gminie tworzy się w pobliżu Terminala Samochodowego w Koroszczynie i planowanej tu końcówki autostrady A-2 mającej łączyć się z Nowym Jedwabnym Szlakiem chińskim. Poczta Polska prowadzi rozmowy z Chińczykami, mające zaowocować budową pocztowego centrum logistycznego. Stwarza to nowe możliwości rozwoju nie tylko gminy Terespol, ale też całej Polski Wschodniej. Problemem jest jednak udrożnienie granicy polsko – białoruskiej.

Gmina Terespol od lat postuluje budowę 4-kilometrowego odcinka autostrady A-2 od planowanego węzła Dobryń do granicy polsko – białoruskiej w Kukurykach z parkingiem buforowym o pojemności 2 tys. ciężarówek TIR (wzorem państw zachodnich). Rozwiązałoby to wielokilometrowe kolejki TIR-ów czekających na odprawę celną w Koroszczynie, umożliwiłoby kierowcom cywilizowane warunki, w tym sanitarne, oczekiwania na odprawę celną.

Gmina postuluje też poszerzenie zasięgu kolejowego przejścia granicznego dla pociągów towarowych w Terespolu do stacji Kobylany. Stacja Terespol dysponuje tylko dwoma torami o rosyjskim rozstawie szyn, zaś stacja Kobylany – aż siedmioma. Tory w Terespolu są za krótkie, uniemożliwiają przejazd przez granicę pociągów o długości 1 km formowanych na stacjach nadania w Rosji i Białorusi. Ogranicza to przyjmowanie ładunków przez Polskę, zaczyna być hamulcem w rozwoju wymiany handlowej z Chinami.

Istotnym impulsem w rozwoju turystyki transgranicznej byłoby – postulowane przez wójta gminy od lat – uruchomienie turystycznego przejścia pieszego i rowerowego do Twierdzy Brzeskiej, służącego małemu ruchowi granicznemu między Polską a Białorusią.

Głównym zadaniem rozwojowym wewnątrz gminy jest nowe centrum gminy. Od 5 lat samorząd gminy realizuje ambitny projekt budowy osiedla mieszkaniowego. Na terenie w Kobylanach, pomiędzy drogą krajową nr 2 a drogą z Kobylan do Koroszczyna, ubrojonym całkowicie przez gminę, sprzedano już 60 działek o powierzchni 8 – 9 arów, powstają pierwsze domy. Plany na najbliższe lata przewidują dokończenie tu budowy cmentarza komunalnego. Aktualny jest też projekt budowy Gminnego Centrum Kultury o powierzchni użytkowej ok. 1200 m kw. Pojawił się też postulat aby w rejonie centrum powstał ośrodek zdrowia i apteka.

Obok nowego centrum gminy powstaje zbiornik wodny przy rzece Czapelce. Realizowana przez gminę inwestycja pn. „Budowa zbiornika retencyjnego wraz z budowlami towarzyszącymi na rzece Czapelka w Kobylanach”, będzie kosztować 7657 tys. zł. W efekcie powstanie zbiornik retencyjny (spełniający także funkcje przeciwpowodziowe) o powierzchni lustra wody ok. 25 ha i pojemności ok. 1 mln m. sześć. Na nim zbudowana zostanie wyspa podwyższona o powierzchni 7 tys. m kw.

Trwa gruntowna modernizacja ujęcia wody w Koroszczynie.

Z myślą o realizacji potrzeb socjalnych mieszkańców gminy zostanie dokończona budowa sieci kanalizacyjnej w centrum gminy i budowa przedszkola w Kobylanach - instalacja lamp LED oświetlających drogi i ulice w gminie poprawi bezpieczeństwo na drogach i przyniesie duże oszczędności w budżecie gminy.

Ambitnym zadaniem samorządu będzie też inwestowanie w energię odnawialną. To jest przyszłość od której także w naszym kraju nie uciekniemy. Pionierem w tej dziedzinie będzie spółka „Eko - Bug”, która planuje w 2018 roku dwie instalacje fotowoltaiczne po 40 kW przy ujęciu wody i przy oczyszczalni ścieków w Koroszczynie.

Troską samorządu jest też demografia w gminie. Nadbużańskie wsie wyludniają się, jest coraz mniej urodzeń. I choć gmina Terespol była w 2017 roku jedyną jednostką w powiecie białskim, która miała dodatni bilans migracji (+ 5), to śmiałą próbą przeciwdziałania problemowi demografii jest budowa osiedla mieszkaniowego w nowym centrum gminy.

Rozbudowa budynku Szkoły Podstawowej w Kobylanach o oddział przedszkolny - w tym 501,5 tys. zł. dofinansowania ma kosztować ponad 900 tys. zł. Termin zakończenia budowy to 30 sierpnia 2018 roku.

Wizualizacja centrum gminy

Urząd Gminy Terespol
Plac Ryszarda Kaczorowskiego 1
21-540 Kobylany, tel.: 83 411 20 00
www.gminaterespol.pl